

សៀវភៅហ្វឹកហាត់

ស្រះស្រះតាបណែន

និង

តែងតែងស្របក្តី

៦



គ្រឹះស្ថានៈបោះពុម្ពនិងចែកចាយ

ក្រសួងវប្បធម៌ និងវិចិត្រសិល្បៈ និងវិទ្យាសាស្ត្រ រាជធានីភ្នំពេញ

www.etlibraryofcambodia.org

សៀវភៅខ្មែរកម្ពុជា

សរសេរកោសល

និង

កែងសេចក្តី

ផ្នែកទី

៦



ចោះពុម្ពផ្សាយដោយ

គ្រឹះស្ថានចោះពុម្ពនិងចែកចាយ

អគារ ១៤៨ មហាវិថី ព្រះនរោត្តម ភ្នំពេញ

www.elibraryofcambodia.org

អ្នកនិពន្ធនិងរៀបរៀង	លោក	យ៉ង់ កំសាន
អ្នកវាយអត្ថបទ	លោកស្រី	ហាក់ ផាន់
អ្នកពិនិត្យអន្តរាវរុទ្ធ	លោកស្រី	ឈឹម សក្កិវ័ឡេត
	លោក	អ៊ុំ បុប្ផា
វិចិត្រករ	លោក	ហ៊ុយ វណ្ណថេន
អ្នករចនាទំព័រ	លោក	គង់ ចិត្រា
គណៈកម្មការពិនិត្យ	បណ្ឌិត	នៅ ស៊ិន

បានទទួលការអនុញ្ញាតឱ្យបោះពុម្ពផ្សាយពី ក្រសួងអប់រំ យុវជន និងកីឡា តាមប្រកាសលេខ ១៤១៥ អយក.ប្រក. ចុះថ្ងៃទី០៥ ខែមិថុនា ឆ្នាំ ២០១៤ ដើម្បីប្រើប្រាស់នៅតាមសាលារៀន។

ហាមចិត្តចម្លងសៀវភៅនេះ

រក្សាសិទ្ធិ ©

គ្រឹះស្ថានបោះពុម្ពនិងចែកចាយ

បោះពុម្ពឆ្នាំ 2016

ISBN 9-789-995-002-183

សេចក្តីផ្តើម

សួស្តី ! លោកគ្រូ អ្នកគ្រូ ប្អូនៗសិស្សានុសិស្ស និងប្រិយមិត្តអ្នកសិក្សាទាំងអស់ជាទីមេត្រី ! សៀវភៅសរសេរតាមអាន និងតែងសេចក្តីថ្នាក់ទី៦នេះ បានរៀបចំឡើងស្របតាមសៀវភៅសិក្សាថ្មីមុខវិជ្ជាភាសាខ្មែរថ្នាក់ទី៦ របស់ ក្រសួងអប់រំ យុវជន និងកីឡា។

សៀវភៅនេះ ត្រូវបានរៀបចំឡើងក្នុងគោលបំណងជាជំនួយដល់ការបង្រៀន និងរៀនរបស់លោកគ្រូ អ្នកគ្រូ សិស្សានុសិស្ស និងប្រិយមិត្តអ្នកសិក្សាទាំងអស់លើផ្នែកសរសេរតាមអាន និងតែងសេចក្តីដើម្បីឱ្យទទួលបានលទ្ធផលល្អ និងប្រកបដោយប្រសិទ្ធភាពខ្ពស់។

ក្នុងសៀវភៅសរសេរតាមអាន និងតែងសេចក្តីថ្នាក់ទី៦នេះ មានអត្ថបទខ្លីៗសម្រាប់សរសេរតាមអាន ការពន្យល់ពាក្យ បដិសព្ទ វេទនសព្ទ សទិសសព្ទ សំណួរចម្លើយ គម្រោងតែងសេចក្តី និងមានតែងសេចក្តីពណ៌នាសំខាន់ៗមួយចំនួនថែមទៀត។ ចំណុចទាំងអស់នេះ ជាការចូលរួមលើកកម្ពស់ឱ្យការរៀន និងបង្រៀន សរសេរតាមអាន និងតែងសេចក្តីទទួលបានលទ្ធផលល្អថែមទៀត។

យើងខ្ញុំសង្ឃឹមថា សៀវភៅសរសេរតាមអាន និងតែងសេចក្តីថ្នាក់ទី៦នេះនឹងក្លាយជាជំនួយដ៏ល្អសម្រាប់លោកគ្រូ អ្នកគ្រូ សិស្សានុសិស្ស និងប្រិយមិត្តអ្នកសិក្សាទាំងអស់ពុំខាន។

យើងខ្ញុំរង់ចាំទទួលមតិស្តាប់នាពីប្រិយមិត្តអ្នកអាន អ្នកសិក្សាគ្រប់ពេលវេលាដើម្បីធ្វើឱ្យសៀវភៅនេះកាន់តែល្អថែមទៀត។

អ្នកទិពទូ
យ៉ង់ កំសាន

មាតិកា

វិញ្ញាសា សាស្ត្រកាយអាន

ទំព័រ

១. កត្តាប្រាំបួន.....	០២
២. សិទ្ធិកុមារ.....	០៧
៣. ធនធានធម្មជាតិក្នុងដី.....	១៦
៤. វិវប្រជកាត.....	១៧
៥. វិវមាស.....	២២
៦. វាសនាបឹងទន្លេសាប.....	២៧
៧. ពិធីប័បួសនាគ.....	៣៣
៨. រាជ្យក្រោក.....	៣៤
៩. រាជ្យត្រង់.....	២២
១០. ព្រះពុទ្ធសាសនា.....	២៧
១១. អន្ទង់ត្រីង.....	៥២
១២. បឹងយក្សខ្លោម.....	៥៦
១៣. បុត្រល្អ.....	៦១
១៤. សេចក្តីវិច្ឆ័យរបស់មនុស្ស.....	៦៥
១៥. ទឹកចិត្តមេម៉ៅ.....	៧០

វិញ្ញាសា តែងសេចក្តីបែបពិពណ៌នា

១. អំពីមនុស្ស.....	៧៥
២. អំពីសត្វ.....	៨១
៣. អំពីរុក្ខជាតិ.....	៨៧
៤. អំពីវត្ថុ.....	៩១
៥. អំពីទឹកថ្លែង.....	៩២
៦. អំពីទេសភាព.....	៩៧
៧. អំពីបាតកូតធម្មជាតិ.....	១០០
៨. អំពីឧបទ្វីបហេតុ.....	១០២
៩. អំពីពិធីផ្សេងៗ.....	១០៤
១០. អំពីសកម្មភាព.....	១១២
១១. អំពីការនិទានរឿង.....	១១៧
១២. អំពីការសរសេរសំបុត្រ.....	១២១

កតញ្ញូប្រាំប្រការ



មាតាបិតា មានគុណធ្ងន់នឹងរកអ្វីមកប្រៀបធៀបផ្ទឹមគ្មាន។ ចូរបុត្រាបុត្រី គ្រប់រូបតបស្នងសងគុណលោកទាំងពីរឱ្យបានគាប់ប្រសើរម៉ឺងផុត។

កូនត្រូវមានធម៌កតញ្ញូប្រាំប្រការ ចំពោះអ្នកមានគុណ។ កូនត្រូវ ផ្គត់ផ្គង់គ្រឿងហូបចុក សម្លៀកបំពាក់ ផ្ទាំសង្ហារពេលគាត់មានជំងឺតម្កាត់ ក្តៅរងា។ ជាពិសេស កូនត្រូវថ្វាយទុក្ខៈម្តាយឪពុក វែកពុទ្ធ ទោះបីនឿយហត់ ក្តៅត្រជាក់យ៉ាងណាក៏ស៊ីទ្រាំ ដើម្បីឱ្យលោកបានស្រោន្ត។ ដើម្បីរក្សា សន្តិសុខក្នុងគ្រួសារ កូនត្រូវជៀសវាងការទាស់ទែងគ្នា រក្សាកេរ្តិ៍ឈ្មោះពូជ លង្វរវង្សត្រកូលញាតិទៅសន្តានឱ្យបានល្អផូរផង់ ត្រូវចេះរន្ទា បម្រើអ្នក មានគុណដោយកាយ វាចា ចិត្តទន់ភ្លន់ ព្រោះលោកជាព្រះរស់នៃបុត្រភ្លា។ កាលបើមាតា ឬបិតាអស់សង្ខារលាលោកនេះ កូនត្រូវធ្វើបុណ្យតាម ប្រពៃណី។

កុលបុត្រកុលធីតាគ្រប់រូប ដែលបំពេញបាននូវកតញ្ញូទាំងប្រាំប្រការ
នេះ ហៅជាបុត្រល្អ។

សិក្សាលើវិញ្ញាសាទី ១

ក. រៀនពាក្យ

១. ចូរពន្យល់ពាក្យទាំងនេះ ៖ “ កតញ្ញូ វន្ទា សង្ខារ ព្រះរស់ ” ។
២. ចូររកបដិសព្ទនឹងពាក្យ ៖ “ កតញ្ញូ គុណ ទន់ភ្លន់ ” ។
៣. ចូររកវេរចនសព្ទនឹងពាក្យ ៖ “ មាតា បិតា បុត្រ ” ។
៤. ចូររកសទិសសព្ទនឹងពាក្យ ៖ “ គុណ ក៏ ” ។

ខ. សំណួរ

១. តើកូនត្រូវមានធម៌កតញ្ញូប៉ុន្មានប្រការចំពោះឪពុកម្តាយ ? អ្វីខ្លះ ?
២. តើកតញ្ញូនីមួយៗមានអត្ថន័យដូចម្តេច ?
៣. តើអត្ថបទនេះ មានគំនិតអប់រំដូចម្តេចខ្លះ ?
៤. តើអ្នកបានបំពេញ “ កតញ្ញូ ” ដូចម្តេចខ្លះហើយចំពោះឪពុកម្តាយ
អ្នក ?

កំណែវិញ្ញាសាទី ១

ក. រៀនពាក្យ

១. ពន្យល់ពាក្យ

- កតញ្ញូ (កៈ-ត័ញ្ញ-ញ) (ន.ប្ប គុ.) ៖ អ្នកដឹងឧបការគុណដែលអ្នក
ដទៃទៀតគេបានធ្វើហើយ
ដល់ខ្លួន គឺអ្នកដែលមិនភ្លេច
គុណគេ មិនមើលគុណគេ។
ន. បុរសកតញ្ញូ ស្រ្តីកតញ្ញូ។

- វន្ទា (វីន-ទា) (ភី.) ៖ ថ្វាយបង្គំ សំពះ គំនាប់។
- សង្ហារ (សង់-ខា) (ន.) ៖ ជីវិត សព្វកាយ គំនិត អ្វីៗទាំងពួងក្នុងលោក។
- ព្រះរស់ (ន.) ៖ ម្តាយឪពុក។

២. បដិសព្ទ

- កតញ្ញូ * អកតញ្ញូ
- គុណ * ទោស
- ទន់ភ្លន់ * ច្រងេងច្រងាង

៣. វេទនសព្ទ

- មាតា ម្តាយ ម៉ែ ព្រះមាតា ញោមស្រី ម៉ាក់
- បិតា ឪពុក ពុក ព្រះបិតា ញោមប្រុស ប៉ា
- បុត្រ កូន ព្រះរាជបុត្រ ។

៤. សមិសសព្ទ

- គុណ (ន.) ៖ សេចក្តីចម្រើន សេចក្តីល្អសភាវធម៌ដែលចម្រើន ឡើងដោយលក្ខណៈរបស់ខ្លួន។ ន. គុណមាតា បិតា។
- គុន (ន.) ៖ សិល្បៈខាងគ្រឿងអារុធ សម្រាប់ចូលប្រឡូក លោតហាក់តយុទ្ធផ្ទាល់ខ្លួន ជាចំណេះហ្ស៊ាងរបស់ អ្នកចម្បាំងរាល់ប្រទេស។ ន. ក្បាច់គុន។
- ក៏ (និ.) ៖ ពាក្យជាសន្ទានមានសំឡេងបញ្ជាក់ខ្លីសម្រាប់ និយាយ តប្រយោគដោយឡែក។
- ក (ន.) ៖ ល្បីល្បាញៈទី១ ក្នុងអក្ខរក្រមខ្មែរ។

- ក (ន.) ៖ អរយវៈតពីក្បាលទៅស្មា ឬទៅខ្លួន ក កដៃ...។
ទងខាងដើម កន្លែងដែលជាប់ពីមាត់ទៅទល់
នឹងខ្លួន។ ន. ក ជប។
- ករ (ន.) ៖ ដៃ។ ន. លើកករប្រណាម្យ។

ខ. ចម្លើយ

១. កូនត្រូវមានធម៌កតញ្ញូប្រាំប្រការចំពោះឪពុកម្តាយគឺ ៖

- កូនត្រូវចិញ្ចឹមឪពុកម្តាយ
- កូនត្រូវជួយធុរៈឪពុកម្តាយ
- កូនមិនត្រូវឈ្លោះទាស់ទែងគ្នា ត្រូវរក្សារង្សត្រកូល
- កូនត្រូវបម្រើឪពុកម្តាយ
- ត្រូវធ្វើបុណ្យជូនឪពុកម្តាយ ពេលគាត់លាលោកយើងនេះទៅ។

២. កតញ្ញូអត្ថន័យដូចខាងក្រោម ៖

- កូនត្រូវចិញ្ចឹមឪពុកម្តាយ ៖ កូនត្រូវជូនម្ហូបបាយ ផ្គត់ផ្គង់គ្រឿង
សម្ភារៈប្រើប្រាស់ផ្សេងៗ សម្លៀកបំពាក់ ថែទាំសុខភាព ជូនថ្នាំ
សង្ឃូវព្យាបាលជំងឺឪពុកម្តាយ។
- កូនត្រូវជួយធុរៈឪពុកម្តាយ ៖ កូនត្រូវជួយធ្វើការងារឪពុកម្តាយ
ទោះបីការងារធ្ងន់ស្រាលដូចជា កាប់គាស់ លីសែង រែកពុន ទាំង
នៅក្នុងផ្ទះ ទាំងនៅក្រៅផ្ទះ មិនត្រូវចុញទ្រាន់ ប្រកែករាវក ខ្ជិល
ច្រអូស ត្រូវជួយធ្វើការងារមិនថាយប់ថ្ងៃ ដើម្បីកុំឱ្យអ្នកមានគុណ
នឿយហត់។
- កូនមិនត្រូវឈ្លោះទាស់ទែងគ្នា ៖ កូនមិនត្រូវឈ្លោះទាស់ទែងគ្នា
ជាមួយបងប្អូន ជាមួយមនុស្សនៅក្នុងគ្រួសារ រួមទាំងមនុស្ស
នៅក្រៅគ្រួសារ។ កូនត្រូវរក្សាកេរ្តិ៍ឈ្មោះខ្លួនឯង ឪពុកម្តាយ
គ្រួសារ ពូជពង្សត្រកូលញាតិទៅសង្គ្រោះឱ្យបានល្អប្រពៃ។

- កូនត្រូវបម្រើឪពុកម្តាយ ៖ កូនត្រូវយកចិត្តទុកដាក់បម្រើឪពុកម្តាយដោយទឹកចិត្តរីករាយ ជូនទឹកភ្លៅទឹកត្រជាក់ ប្របាច់ដៃ ធ្វើងជាដើម មិនជិនណាយ មិនថាយប់ ឬថ្ងៃតាមសេចក្តីត្រូវការរបស់លោកអ្នកមានគុណ។ កូនត្រូវមានឥរិយាបថល្អប្រពៃ ចេះឱនលំទោន មានសម្តីទន់ភ្លន់ ចេះគោរព សំពះវង្សា ធ្វើយ៉ាងណាឱ្យលោកមានភាពកក់ក្តៅ។
- កូនត្រូវធ្វើបុណ្យជូនឪពុកម្តាយ ៖ កូនត្រូវចេះលើកទឹកចិត្តឪពុកម្តាយ ធ្វើបុណ្យជូនគាត់ដូចជា បុណ្យកតញ្ញ បុណ្យចម្រើនព្រះជន្មជាដើម។ ជាពិសេស នៅពេលមាតាបិតាទទួលអនិច្ចកម្មទៅកាន់លោកខាងមុខ ត្រូវធ្វើបុណ្យឧទ្ទិសកុសលជូនដល់វិញ្ញាណខន្ធរបស់លោក។

៣. អត្ថបទនេះ មានគំនិតអប់រំដល់កូនប្រុសស្រីឱ្យមានធម៌កតញ្ញ ចំពោះ មាតាបិតាដែលជាអ្នកមានគុណដ៏សែនធ្ងន់រកអ្វីមកប្រៀបធៀបពុំបាន សម្រាប់កុលបុត្រកុលធីតាគ្រប់រូប។

៤. អាស្រ័យលើសិស្សម្នាក់ៗ។

សិទ្ធិកុមារ



កុមារមានភារកិច្ចសំខាន់ក្នុងការទ្រទ្រង់ប្រទេសជាតិឱ្យមានការរីកចម្រើន។ ដើម្បីឱ្យកុមារសម្រេចភារកិច្ចនេះបានល្អ លុះត្រាតែមានតាមិតាអាណាព្យាបាល លោកគ្រូ អ្នកគ្រូ និងសហគមន៍ផ្តល់សិទ្ធិពេញលេញដល់កុមារ។ កុមារមានសិទ្ធិបួនយ៉ាងគឺ សិទ្ធិក្នុងការរស់រានមានជីវិតមានន័យថា កុមារត្រូវទទួលបាននូវការចិញ្ចឹមបីបាច់ ការថែទាំសុខភាព ការផ្គត់ផ្គង់សម្ភារៈ និងការស្នាក់នៅបានសមរម្យ។ល។ សិទ្ធិក្នុងការការពារមានន័យថា ត្រូវជៀសវាងការប្រើកម្លាំងពលកម្ម ការប្រើអំពើហិង្សា ការគេងប្រវ័ញ្ច និងការរំលោភបំពានមកលើកុមារ។ សិទ្ធិក្នុងការចូលរួមមានន័យថា កុមារមានសិទ្ធិបញ្ចេញមតិយោបល់ ចូលរួមក្នុងពិធីផ្សេងៗ និងទទួលយកគំនិតរបស់កុមារ។ សិទ្ធិក្នុងការទទួលបានការអប់រំមានន័យថា កុមារមានសិទ្ធិចូលរៀន ទទួលបានចំណេះដឹងផ្សេងៗជាដើម។

ដូច្នោះ យើងទាំងអស់គ្នាត្រូវចូលរួមលើកកម្ពស់ការពារពសិទ្ធិ
កុមារ។

សិក្សាលើវិញ្ញាសាទី ២

ក. រៀនពាក្យ

១. ចូរពន្យល់ពាក្យទាំងនេះ ៖

“ ភារកិច្ច សិទ្ធិ គេងប្រវត្តិ អាណាព្យាបាល វិសោក ” ។

២. ចូររកបដិសព្ទនឹងពាក្យ ៖ “ ហិង្សា រីកចម្រើន រស់ ” ។

៣. ចូររកវេចនសព្ទនឹងពាក្យ ៖ “ ភារកិច្ច ប្រទេស ផ្គត់ផ្គង់ ” ។

៤. ចូររកសទ្ទីសសព្ទនឹងពាក្យ ៖ “ ការ ជា ” ។

ខ. សំណួរ

១. តើកុមារមានភារកិច្ចសំខាន់អ្វីខ្លះ ?

២. ដើម្បីឱ្យកុមារសប្បុរសភារកិច្ចនោះបាន តើត្រូវធ្វើដូចម្តេច ?

៣. តើកុមារមានសិទ្ធិប៉ុន្មានយ៉ាង ? អ្វីខ្លះ ?

៤. តើសិទ្ធិនីមួយៗមានអត្ថន័យដូចម្តេច ?

កំណែវិញ្ញាសាទី ២

ក. រៀនពាក្យ

១. ពន្យល់ពាក្យ

- ភារកិច្ច (ភា-រៈ-កិច) (ន.) ៖ កិច្ចការទទួលបន្ទុក កិច្ចផ្ទុះជាប់រវល់។
- សិទ្ធិ(សិក-ធំ ឬ សិគ) (ន.) ៖ អំណាច សេចក្តីសម្រេច សេចក្តីសម្រេចតាមអំណាចច្បាប់ ការសម្រេចប្រយោជន៍ មុខការដែលត្រូវសម្រេចលើខ្លួន។
- កេងប្រវ័ញ្ច(កេង-ប្រ-វ័ញ្ច់)(កិ.) ៖ បញ្ឆោត បោកប្រាស់ ឆបោក។ ន.កេងប្រវ័ញ្ចទ្រព្យគេ។
- អាណាព្យាបាល (ន.) ៖ អ្នកគ្រប់គ្រងផែរក្សា។
- វិលោភ (វិ-លោប) (កិ.) ៖ បំពានដោយសេចក្តីលោភ បំពានបំពានទាំងអំណាច បង្កបលើ ប្រព្រឹត្តល្មើសលើ។ ន. វិលោភយកដីគេ វិលោភលើច្បាប់។

២. បដិសព្ទ

- ហិង្សា ៖ អហិង្សា
- វិកចម្រើន ៖ អនុវធម
- រស់ ៖ ស្លាប់

៣. វិចិត្រសព្ទ

- ការកិច្ច ភាគព្វកិច្ច ករណីយកិច្ច
- ប្រទេស នគរ បុរី
- ផ្គត់ផ្គង់ ឧបត្ថម្ភ ផ្តល់ គាំទ្រ ទំនុកបម្រុង។

៤. សទិសសព្ទ

- ការ (កិ.) ៖ មូលសរសៃសូត្រ ឬសរសៃអំបោះ។
ន. ការសូត្រ។
- ការ (កិ.) ៖ រៀបអាពាហ៍ពិពាហ៍។ ន. ការភូន ការក្សយ។
- ការ (ន.) ៖ កិច្ចដែលត្រូវធ្វើ។ ន. ការងារ កិច្ចការ។
- ការណ៍ (ន.) ៖ ហេតុ ដំណើរ។ ន. របាយការណ៍
ហេតុការណ៍។
- កាលា (ន.) ៖ ត្រចៀក (រាជសព្ទ សង្ឃសព្ទ)។
ន. ព្រះកាលា។
- កា (ន.) ៖ បំពង់សម្រាប់ដាក់ទឹក។ ន. កាទឹក។
- កា (ន.) ៖ សរសេរឈ្មោះ អាសយដ្ឋានលើខ្នងសំបុត្រ។
ន. កាខ្នងសំបុត្រ។
- ជា (ន.) ៖ ឈ្មោះពស់មួយប្រភេទមានពិសខ្លាំង កាល
នៅតូចហៅពស់ជា លុះធំទ្រើសបន្តិចឡើង
ហៅពស់ក្រាយ ដល់ធំអស់ទំហំហៅពស់
រំចេក។
- ជា (គុ.) ៖ ស្រួល ល្អៗ សប្បាយ សុខ រួចពីឈឺ ឆើបពី
ឈឺ។

- ជា (ន. ឫតុ.) ៖ ដែលទីទៃពីនៅកំដរទ្រព្យគេ។
ន. មនុស្សអ្នកជា។

ក. ចម្លើយ

១. កុមារមានភារកិច្ចសំខាន់ក្នុងការទ្រទ្រង់ប្រទេសជាតិ ឱ្យមានការរីកចម្រើន។

២. ដើម្បីឱ្យកុមារសម្រេចភារកិច្ចនេះបានល្អ លុះត្រាតែមានបិតា អាណាព្យាបាល លោកគ្រូ អ្នកគ្រូ និងសហគមន៍ផ្តល់សិទ្ធិពេញលេញដល់កុមារ។

៣. កុមារមានសិទ្ធិចូលរួមយ៉ាងគ្រប់គ្រាន់ក្នុងការរស់រានមានជីវិត សិទ្ធិក្នុងការការពារ សិទ្ធិក្នុងការចូលរួម និងសិទ្ធិក្នុងការទទួលបានការអប់រំ។

៤. អត្ថន័យនៃសិទ្ធិនីមួយៗគឺ ៖

- សិទ្ធិក្នុងការរស់រានមានជីវិតមានន័យថា កុមារត្រូវទទួលបាននូវការចិញ្ចឹមចិញ្ចាច់ ការថែទាំសុខភាព ការផ្គត់ផ្គង់សម្ភារៈ និងការស្នាក់នៅបានសមរម្យ។ល។
- សិទ្ធិទទួលបានការការពារមានន័យថា ហាមការប្រើកម្លាំងពលកម្ម ការប្រើអំពើហិង្សា ការគេងប្រវ័ញ្ច និងការរំលោភបំពានមកលើកុមារ។
- សិទ្ធិចូលរួមមានន័យថា កុមារមានសិទ្ធិបញ្ចេញមតិយោបល់ចូលរួមក្នុងពិធីផ្សេងៗ និងទទួលយកគំនិតរបស់កុមារ។
- សិទ្ធិក្នុងការទទួលបានការអប់រំមានន័យថា កុមារមានសិទ្ធិចូលរៀនទទួលបានចំណេះដឹងផ្សេងៗ។

ធនធានធម្មជាតិក្នុងដី



ប្រទេសកម្ពុជាសម្បូរទៅដោយភោគទ្រព្យដី។ ដីដែកមាននៅស្រុក
រវៀង ខេត្តព្រះវិហារ និងភ្នំជី ស្រុក
សណ្តាន់ ខេត្តកំពង់ធំ។ បច្ចុប្បន្ន
ក្រុមហ៊ុនចិន កំពុងសង់រោងចក្រស្នូ
ដែក នៅចំណុចប្រសព្វនៃខេត្តស្ទឹង
ត្រែង ព្រះវិហារ និងកំពង់ធំ។ ដីមាន
មាននៅស្រុករវៀង ខេត្តព្រះវិហារ
ស្រុកអណ្តូងមាន ស្រុកតាវែងខេត្ត
រតនគិរី ស្រុកថ្មបាំងខេត្តកោះកុង
ស្រុកកែវសីមា ខេត្តមណ្ឌលគិរី។



ត្បូងទទឹម និងត្បូងកណ្តៀងមាននៅប៉ៃលិន។ ស្រុកបកែវ កូនមុំ
និងលំដាត់ ខេត្តរតនគិរី មានត្បូងធម្មជាតិ។ នៅស្រុកគិរីវង់ ខេត្តតាកែវ
មានដីត្បូងមានគុណភាពអន់ជាងនៅប៉ៃលិន និងរតនគិរី។ ត្បូងសម្រាប់
ធ្វើគ្រឿងអលង្ការ និងនាំទៅលក់បរទេស។ នៅបាតសមុទ្រ និងបឹង
ទន្លេសាប មានដីប្រេងកាតនិងឧស្ម័នធម្មជាតិ។ សព្វថ្ងៃក្រុមហ៊ុនបរទេស
កំពុងធ្វើវិនិយោគលើដីប្រេងកាត និងឧស្ម័នធម្មជាតិទាំងនោះ។

ភោគទ្រព្យដីទាំងនេះ ធ្វើឱ្យប្រជាជនយើងមានមោទនភាពជាតិ
និងស្រឡាញ់ទឹកដី។ ដូច្នេះ យើងត្រូវមានការប្រុងប្រយ័ត្ន ក្នុងការទាញ
យកភោគទ្រព្យធម្មជាតិដីមានតម្លៃទាំងនេះ។

សិក្សាលើវិញ្ញាសានី ៣

ក. រៀនពាក្យ

- ១. ចូរពន្យល់ពាក្យទាំងនេះ ៖ " វ៉ែ ឧស្ម័ន វិនិយោគ មោទនភាព អលង្ការ ភោគទ្រព្យ ធម្មជាតិ " ។
- ២. ចូររកបដិសព្ទនឹងពាក្យ ៖ " អន់ ប្រយ័ត្ន សម្បូរ " ។
- ៣. ចូររកវេរចនសព្ទនឹងពាក្យ ៖ " ដី សមុទ្រ បច្ចុប្បន្ន " ។
- ៤. ចូររកសទិសសព្ទនឹងពាក្យ ៖ " ចក្រ រង់ " ។

ខ. សំណួរ

- ១. តើប្រទេសកម្ពុជាសម្បូរវ៉ែអ្វីខ្លះ ? តើវ៉ែទាំងនោះស្ថិតនៅឯណាខ្លះ ?
- ២. តើសព្វថ្ងៃប្រទេសកម្ពុជាយើង កំពុងរៀបចំចាត់ចែងវ៉ែទាំងនោះយ៉ាងដូចម្តេច ?
- ៣. តើភោគទ្រព្យវ៉ែធ្វើឱ្យប្រជាជនយើង មានទឹកចិត្តដូចម្តេចចំពោះមាតុភូមិយើង ?
- ៤. ហេតុអ្វីបានជាយើង ត្រូវមានការប្រុងប្រយ័ត្នក្នុងការទាញយកភោគទ្រព្យវ៉ែ ?

កំណែវិញ្ញាសាទី ៣

ក. រៀនពាក្យ

១. ពន្យល់ពាក្យ

- វិ (ន.) ៖ លោហធាតុផ្សេងៗកើតនៅក្នុងដី ដែលដឹកគាស់យកមកវិលាយសម្រាំងយកតែសាច់បានជាលោហជាតិតាមកំណើតដើម។
ន. វិដែក វិមាស។
- នស្ន័ន (អ៊ិស-ស្នាន់) (ន.) ៖ សារធាតុម្យ៉ាងទីទៃពីសារធាតុរឹងនិងវាមានសណ្ឋានជាខ្យល់សម្រាប់ប្រើប្រាស់ជាឥន្ធនៈ។
- វិនិយោគ (វិ-និ-យោក) (ន.) ៖ ការបណ្តាក់ទុនរកស៊ី។
- មោទនភាព (មោ-ទៈ-នៈ-ភាប) (ន.) ៖ ភាពរីករាយ សេចក្តីត្រេកអរ សេចក្តីអរគុណ។
- អលង្ការ (អៈ-ល័ង-កា) (ន.) ៖ គ្រឿងប្រដាប់សម្រាប់តុបតែងខ្លួន (ចិញ្ចៀន ខ្សែដៃ កងដៃ)។
- ភោគទ្រព្យ (ភោក-ទ្រ័ប) (ន.) ៖ វត្ថុ ធនធាន សម្បត្តិដែលមាន។
- ធម្មជាតិ (ធមៈ-មៈ-ជាតិ) (ន.) ៖ ធម៌ សភាវៈ សភាព អ្វីៗដែលកើតឡើងដោយឯកឯង។

២. បដិសព្ទ

- អន់ ៖ ល្អ
- ប្រយ័ត្ន ៖ ប្រហែស
- សម្បូរ ៖ ខ្សត់

៣. វេវចនសព្ទ

- ដី ពសុចា ប្រើថតិ ធរណី ផែនដី
- សមុទ្រ សាគរ
- បច្ចុប្បន្ន ឥឡូវ ពេលនេះ។

៤. សទិសសព្ទ

- ចក្រ (ន.) ៖ កង់ កង់មានកាំ មណ្ឌល រង្វង់មូល។
- ចក្រ (ន.) ៖ អាវុធសណ្ឋានដាវង់មូលមានរៀងជាបន្លាជុំវិញ មានមុខមុត។
- ចក្រ (ន.) ៖ ប្រទេស។
- ចក្រ (ន.) ៖ ពួក ហ្វូង។
- ចក្រ (ន.) ៖ កងទ័ព។
- ចក្រ (ន.) ៖ កណ្តាប់ព័ទ្ធជុំវិញ។
- ចាក់ (កិ.) ៖ បុះដោយគ្រឿងប្រហារមានមុខស្រួច។
ន. ចាក់កប្រុក។
- ចាក់ (កិ.) ៖ យកអ្វីៗក្រៅអំពីគ្រឿងប្រហារបុះ ឬរុក។
ន. ចាក់ក្រឡេក។
- ចាក់ (កិ.) ៖ រលាក់អ្វីមួយចេញពីក្នុងអ្វីមួយដាក់ទៅក្នុង ទៅ លើវត្ថុ ឬទឹកនៃឯផ្សេង។
ន. ចាក់ទឹក ចាក់សំរាម។
- រង់ (កិ.) ៖ ធ្វើជារង់ ធ្វើឱ្យមានមណ្ឌលមូល គូសវាសឱ្យ មូល។ ន. ឈររង់។
- រង់ (ន.) ៖ មណ្ឌលមូល ទីលានមូល។ ន. វាលរង់ រង់ខែ។

- រង់ (ន.) ៖ ឈ្មោះល្បែងស៊ីសងមួយប្រភេទក្នុងសម័យបុរាណ។
- រង្ស (ន.) ៖ ពូជ ជំបូរ ផ្លូវ ក្រវែល ក្រកូល ។

ចម្លើយ

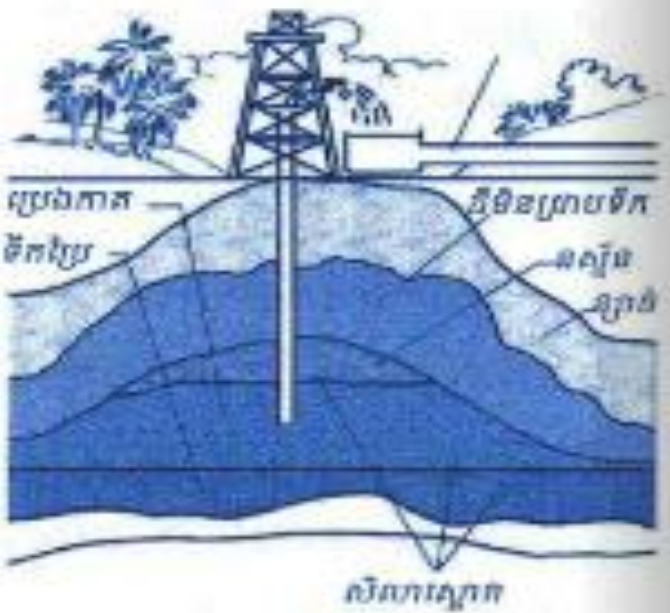
១. ប្រទេសកម្ពុជាសម្បូរវិវិដក មាន ត្បូងទទឹម ត្បូងកណ្តៀង ត្បូងធម្មជាតិ វិវិដកភាគ ឧស្ស័នធម្មជាតិ។ វិវិដកមាននៅស្រុករៀងខេត្តព្រះវិហារ និងភ្នំជីស្រុកសណ្តាន់ ខេត្តកំពង់ធំ។ វិវិមានមាននៅស្រុករៀងខេត្តព្រះវិហារ ស្រុកអណ្តូងមាន ស្រុកតាវែង ខេត្តរតនគិរី ស្រុកថ្មបាំងខេត្តកោះកុង ស្រុកកែវសីមា ខេត្តមណ្ឌលគិរី។ ត្បូងទទឹម និងត្បូងកណ្តៀងមាន នៅខេត្តប៉ៃលិន។ ត្បូងធម្មជាតិមាននៅស្រុកបកែវ កូនមុំ និងលំដាត់ ខេត្តរតនគិរី។ នៅស្រុកគិរីវង់ ខេត្តតាកែវ មានវិវិដកមានគុណភាពអន់ជាងនៅខេត្តប៉ៃលិន និងខេត្តរតនគិរី។ នៅបាតសមុទ្រ និងបឹងទន្លេសាបមានវិវិដកភាគ និងឧស្ស័នធម្មជាតិ។
២. សព្វថ្ងៃប្រទេសកម្ពុជាយើងកំពុងសហការជាមួយក្រុមហ៊ុនចិនសង់រោងចក្រស្នូដែក នៅចំណុចប្រសព្វនៃខេត្តស្ទឹងត្រែង ព្រះវិហារ និងកំពង់ធំ។ ក្រុមហ៊ុនបរទេសកំពុងធ្វើវិនិយោគលើវិវិដកភាគ និងឧស្ស័នធម្មជាតិនៅបាតសមុទ្រ និងបឹងទន្លេសាប។
៣. ភោគទ្រព្យវិវិដកឱ្យប្រជាជនយើងមានមោទនភាពជាតិ និងស្រឡាញ់ទឹកដីមាតុភូមិ។
៤. បានជាយើងត្រូវមានការប្រុងប្រយ័ត្ន ក្នុងការទាញយកភោគទ្រព្យវិវិ ព្រោះបើយើងយកវិនិវេនខ្លី ឬខុសបច្ចេកទេសធ្វើឱ្យហិនហោចខាតបង់ដល់ប្រទេសជាតិនៅថ្ងៃអនាគត។

ប្រេងកាត



តាមអ្នកស្រាវជ្រាវបានឱ្យដឹងថា រាប់ពាន់បារ៉ែល។ បច្ចុប្បន្ន ក្រុមហ៊ុន វិនិយោគទុនជាច្រើន កំពុងចរចាជា មួយរដ្ឋាភិបាល ដើម្បីប្តូរម្រេងក្នុង សមុទ្រខ្មែរ។ គេសង់សំណង់ប្តូរម្រេង ក្នុងទឹកសមុទ្រ។ គេបុកទម្លុះដីមិន ជ្រាបទឹក ដោយឆ្លងកាត់ស្រទាប់ ឧស្ម័ន។ នៅពេលគេបុកបំពង់ដល់ ឧស្ម័ន គេដឹងថាជិតដល់ស្រទាប់ ម្រេងហើយ ដូច្នោះគេមានការប្រុង

ប្រេងកាតនៅប្រទេសកម្ពុជាមាន



ប្រយ័ត្ន មិនឱ្យការបុកនេះជ្រុលហួសនាំឱ្យប្រេងកាតបាញ់ឡើងខ្លាំងហួស បំពង់បង្ហូរ។ ប្រេងដែលគេប្តូរពីក្នុងដី ត្រូវហូរចូលបំពង់បង្ហូរទៅកាន់រោង ចក្រចម្រាញ់ប្រេងកាត។ គេបានរក្តុច្រើនប្រភេទពីការចម្រាញ់ប្រេងកាត នៅដូចជា ប្រេងកាតសម្រាប់យន្តហោះ ប្រេងសាំង ប្រេងកាត ប្រេងម៉ាស៊ូត ប្រេងអ៊ែល និងកាកសំណល់សម្រាប់ក្រាលផ្លូវផ្ទាល់។

ប្រេងកាតនៅ ឬ " មាសខ្មៅ " មានប្រយោជន៍ក្នុងការអភិវឌ្ឍសង្គម សេដ្ឋកិច្ចប្រទេស។ ដូច្នោះ កូនខ្មែរគ្រប់រូបត្រូវចូលរួមថែរក្សាសម្បត្តិ ធម្មជាតិ ទាំងក្នុងដី ទាំងក្នុងទឹកឱ្យបានគង់វង្សជារៀងរហូត។

សិក្សាលើវិញ្ញាសាទី ៤

ក. រៀនពាក្យ

១. ចូរពន្យល់ពាក្យទាំងនេះ ៖

“ រដ្ឋាភិបាល ក្រុមហ៊ុនវិនិយោគទុន ចរចា សេដ្ឋកិច្ច សង្គម ” ។

២. ចូររកបដិសព្ទនឹងពាក្យ ៖ “ នៅ អភិវឌ្ឍ គង់វង្ស ” ។

៣. ចូររកវេរចនសព្ទនឹងពាក្យ ៖ “ ផ្លូវ ខ្មែរ ជិត ” ។

៤. ចូររកសទិសសព្ទនឹងពាក្យ ៖ “ សង់ គង់ ” ។

ខ. សំណួរ

១. តើក្រុមហ៊ុនវិនិយោគទុនកំពុងចរចាជាមួយរដ្ឋាភិបាលអំពីរឿងអ្វី ?

២. តើគេបូមប្រេងកាតពីក្រោមបាតសមុទ្រយ៉ាងដូចម្តេច ?

៣. តើប្រេងកាតនៅចម្រាញ់បានជារត្មអ្វីខ្លះ ?

៤. ហេតុអ្វីបានជាយើង ត្រូវថែរក្សាសម្បត្តិធម្មជាតិ ទាំងក្នុងដី ទាំងក្នុងទឹកឱ្យបានគង់វង្ស ?

កំណែវិញ្ញាសាទី ៤

ក. រៀនពាក្យ

១. ពន្យល់ពាក្យ

- រដ្ឋាភិបាល (រ៉ែត-ហ៊ា-ភិ-បាល) (ន.) ៖ អ្នកគ្រប់គ្រងរដ្ឋ អ្នកត្រួតត្រាដែន។
- ក្រុមហ៊ុនវិនិយោគទុន (ក្រុម-ហ៊ុន-វិ-និ-យោគ-ទុន) (ន.) ៖ ក្រុមហ៊ុនបណ្តាក់ទុនរកស៊ី។
- ចរចា (ច-ចា-) (កិ.) ៖ និយាយប្រស្រីយសំណេះសំណាលរកគ្នា។ ការប្រស្រីយជាផ្លូវការជាមួយនរណាម្នាក់ដើម្បីទទួលការព្រមព្រៀងអ្វីមួយ។
ន. គេកំពុងចរចាគ្នា។
- សេដ្ឋកិច្ច (សេត-បៈ-កិច) (ន.) ៖ កិច្ចការប្រសើរបំផុត មុនរបរដីឧត្តម មុនការរបរដែលមានប្រយោជន៍ក្នុងប្រទេសនីមួយៗ។ ប្រព័ន្ធពាណិជ្ជកម្ម និងឧស្សាហកម្មដែលតាមរយៈនោះ គេផលិត ឬប្រើប្រាស់ភោគទ្រព្យរបស់ប្រទេសណាមួយ។ ន. អភិវឌ្ឍសេដ្ឋកិច្ចជាតិ។

- សង្ខម (សង់-គំ ឬ សង់-គ:-ម:) (ន.) ៖ ការជួបជុំគ្នា ការប្រជុំគ្នា ការរាប់រកគ្នា ការប្រមូលរូបរួមផ្តុំ មនុស្ស ឬសត្វ។ ក្រុមមនុស្សយ៉ាងធំមួយដែល មនុស្សទាំងនោះរស់ជាមួយគ្នាដោយមាន អង្គការរៀបចំមួយ ដើម្បីធ្វើការសម្រេចចិត្តក្នុង ការធ្វើការងារអ្វីមួយ និងក្នុងការបែងចែកការងារ និងបំពេញការងារនោះឱ្យបានសម្រេច។
ខ. សង្ខមមនុស្ស សង្ខមសត្វ។

២. បដិសព្ទ

- នៅ = ឆ្និន
- អភិវឌ្ឍ = ឱនថយ មិនរីកចម្រើន
- គង់វង្ស = សាបសូន្យ បាត់បង់

៣. វេទនសព្ទ

- ផ្លូវ ផ្ទាល់ មាត់ វិថី
- ខ្មែរ ខេមរៈ ខេមរា
- ជិត ក្បែរ ហៀប រៀប។

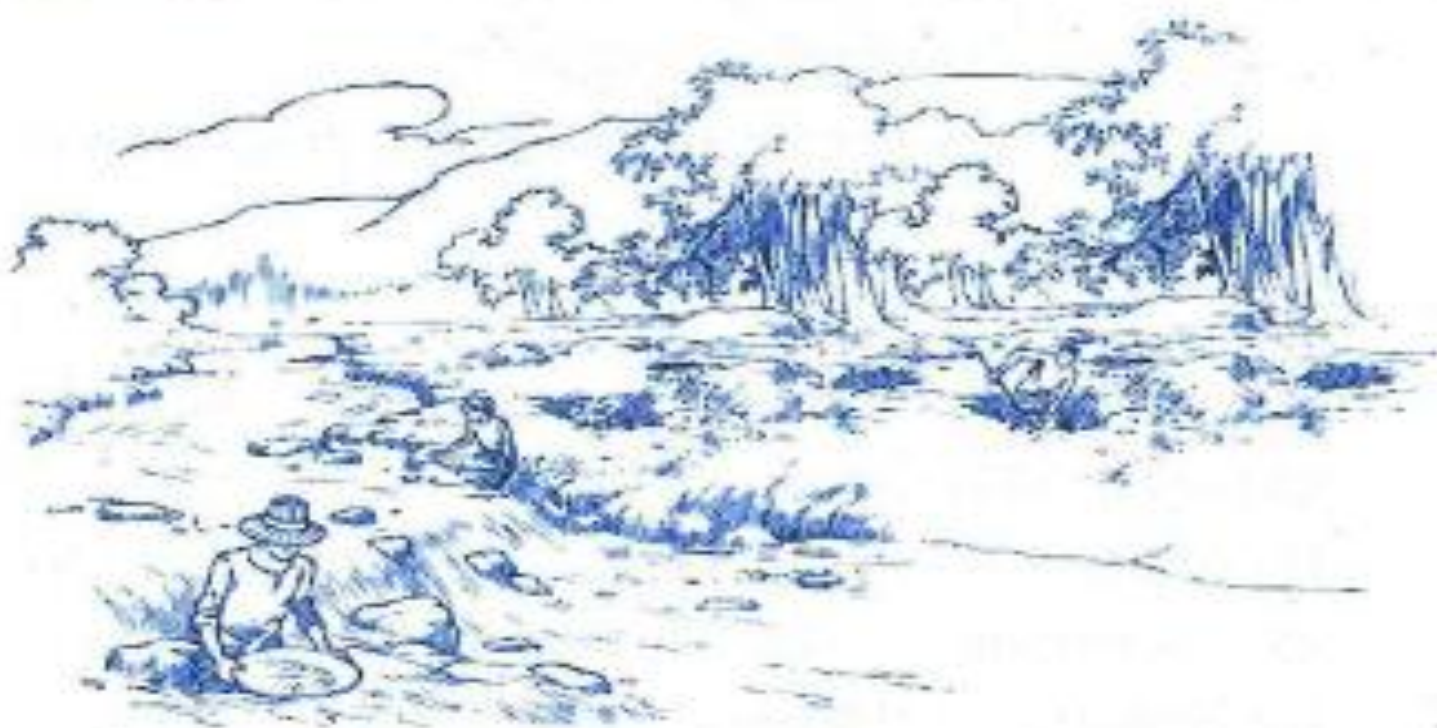
៤. សទិសសព្ទ

- សង់ (កិ.) ៖ ប្រជុំគ្រឿងទ្វេសម្ភារៈធ្វើឱ្យកើតបានជាលំនៅ។
ខ. សង់ផ្ទះ។

- សង្ឃ (ន.) ៖ ពួក ប្រជុំ បន ហ្វូង។ តាមលទ្ធិពុទ្ធសាសនា សំដៅចំពោះពួកភិក្ខុតាំងពី ៤អង្គឡើងទៅ។
ន. ជំនុំសង្ឃ។
- គង់ (គុ.) ៖ សល់នៅ។ ន. ទ្រព្យគង់។
- គង់ (កិ.) ៖ អង្គុយ។ ន. ស្តេចគង់ក្នុងព្រះពន្លា ព្រះសង្ឃគង់ ក្នុងកុដិ។

ខ. ចម្លើយ

១. ក្រុមហ៊ុនវិនិយោគទុនកំពុងចរចាជាមួយរដ្ឋាភិបាល អំពីរឿងបូម ប្រេងកាតក្នុងសមុទ្រខ្មែរ។
២. គេបូមប្រេងកាតពីក្រោមបាតសមុទ្រ ដោយគេសង់សំណង់បូម ប្រេងក្នុងទឹកសមុទ្រ។ គេបុកទម្លុះដីមិនជ្រាបទឹក ដោយឆ្លងកាត់ ស្រទាប់ឧស្ម័ន។ នៅពេលគេបុកបំពង់ដល់ឧស្ម័ន គេដឹងថាជិត ដល់ស្រទាប់ប្រេងហើយ ដូច្នេះគេត្រូវតែមានការប្រុងប្រយ័ត្នដើម្បី កុំឱ្យការបុកនេះជ្រុលហួសនាំឱ្យប្រេងកាតបាញ់ឡើងខ្លាំងហួស បំពង់បង្ហូរ។ ប្រេងដែលគេបូមពីក្នុងដីត្រូវហូរចូលបំពង់បង្ហូរទៅ កាន់រោងចក្រចម្រាញ់ប្រេងកាត។
៣. ប្រេងកាតនៅចម្រាញ់បានជារត្នច្រើនប្រភេទដូចជា ប្រេងសម្រាប់ យន្តហោះ ប្រេងសាំង ប្រេងកាត ប្រេងម៉ាស៊ីន ប្រេងរំអិល និង កាតសំណល់សម្រាប់ក្រាលផ្លូវផ្ទាល់។
៤. បានជាយើងត្រូវថែរក្សាសម្បត្តិធម្មជាតិ ទាំងក្នុងដី ទាំងក្នុងទឹកឱ្យ បានគង់វង្ស ព្រោះវាមានប្រយោជន៍ក្នុងការអភិវឌ្ឍសង្គមសេដ្ឋកិច្ច ប្រទេស។



អ្នកស្រាវជ្រាវជនជាតិអូស្ត្រាលីបានផ្តល់ព័ត៌មានថា គេបានរកឃើញវិវិមានជាងប្រាំបីលានគោននៅកាទី និងមេម៉ង់ ស្រុកកែវសីមាខេត្តមណ្ឌលគិរី។ ផ្នែកខ្លះនៃវិវិមានក្នុងស្រុកនេះ បានត្រូវក្រុមហ៊ុនចិនធ្វើវិនិយោគរួចទៅហើយ។ នៅស្រុករវៀង ខេត្តព្រះវិហារក៏មានវិវិមានដែរ។ ប្រជាជននៅទីនោះ យកការវែងមាសជារបរចិញ្ចឹមជីវិត។ គេអាចយកវិវិមានបានដោយការលុបដី រហូតដល់គេប្រទះឃើញស្រទាប់ដីជាខ្សែៗ។ គេយកដីទាំងនោះទៅវែង រួចយកទៅធ្វើអគ្គិសនីវិភាគ ដើម្បីបានមាស។ គេត្រូវប្រែក្លាយវាឱ្យទៅជាមាសទឹកដប់សុទ្ធ។ មាសជារូបិយប័ណ្ណសំខាន់ សម្រាប់ទ្រទ្រង់សេដ្ឋកិច្ចជាតិ។

ក្នុងនាមកុលបុត្រកុលធីតាខ្មែរ ត្រូវជួយថែរក្សាសម្បត្តិធម្មជាតិទាំងនេះឱ្យគង់វង្សបានយូរអង្វែង ដើម្បីឱ្យប្រទេសជាតិបានរីកចម្រើនជឿនលឿនដូចប្រទេសនានា។

សិក្សាលើវិញ្ញាសាទី ៥

ក. រៀនពាក្យ

១. ចូរពន្យល់ពាក្យទាំងនេះ ៖

~ ព័ត៌មាន អគ្គិសនីវិភាគ រូបិយប័ណ្ណ កុលបុត្រ កុលធីតា ~ ។

២. ចូរអកបដិសព្ទនឹងពាក្យ ៖ " មាសសុទ្ធ រីកចម្រើន ជឿនលឿន " ។

៣. ចូរអកវេរចនសព្ទនឹងពាក្យ ៖ " ប្រជាជន ធ្វើ គិរី " ។

៤. ចូរអកសទិសសព្ទនឹងពាក្យ ៖ " ទេស នាម " ។

ខ. សំណួរ

១. តើវីមានសមាននៅខេត្តណាច្រើនជាងគេ ?

២. តើគេធ្វើដូចម្តេច ដើម្បីយកមាសបាន ?

៣. តើគេធ្វើដូចម្តេច ដើម្បីបន្សុទ្ធមាស ?

៤. ចូរស្រង់គុណនាមចង្អុលពីក្នុងអត្ថបទខាងលើ។

អំណាចវិញ្ញាសាទី ៥

ក. រឿនពាក្យ

១. ពន្យល់ពាក្យ

- ព័ត៌មាន (ព័រ-ដី-មាន (ន.) ៖ ដំណឹងផ្សេងៗ។
ន. ស្តាប់ព័ត៌មានប្រចាំថ្ងៃតាមវិទ្យុ។
- អគ្គិសនីវិភាគ (អ័ក-គិ-សៈ-នី-វិ-ភាគ) (ន.) ៖ ការប្រើធាតុអគ្គិសនី ដើម្បីញែកសារធាតុសុទ្ធចេញពីសារធាតុផ្សេងៗ។
- រូបិយប័ណ្ណ (រូ-បិ-យៈ-ប័ន) (ន.) ៖ ប្រាក់ មាស ឬលោហជាតិ ដែលប្រទេសនីមួយៗបញ្ញត្តិឱ្យ ប្រើប្រាស់ជារបស់សម្រាប់ចាយវាយ។
- កុលបុត្រ (កុលៈ-បុត) (ន.) ៖ កូនប្រុស។
- កុលធីតា (កុលៈ-ធីតា) (ន.) ៖ កូនស្រី។

២. បដិសព្ទ

- មាសសុទ្ធ * មាសត្រែងក្លាយ
- វិកចម្រើន * អន់ថយ
- រឿនលឿន * អន់ថយ

៣. វេទនសព្ទ

- ប្រជាជន ប្រជាពលរដ្ឋ ប្រជារាស្ត្រ ពលរដ្ឋ រាស្ត្រ ប្រជានិករ
- ធ្វើ អនុវត្ត ប្រតិបត្តិ ប្រព្រឹត្ត
- គិរី ភ្នំ បព្វតា បរពត។

៤. សទិសសព្ទ

- ទេស (ន.) ៖ ភូមិ ទឹកដី ប្រទេស។ ន. ស្រុកទេស ។
- ទេស (កិ.) ៖ និយាយ សម្តែង ពន្យល់។ ន.លោកទេសត្រៃបី។
- ទេស (កិ.វិ.) ៖ ដែលដើរសាត់អណ្តែត ដើរសាត់ព្រាត់។
ន. ដើរទេស ។
- ទេស (ន.) ៖ ឈ្មោះសំពត់សាច់ម៉ដ្ឋច្រើនបែប។
ន. ទេសឯកស ។
- ទេស (គុ.) ៖ ដែលធំខ្ពស់មាំ ធំបង។ ន. សេះទេស ចំប៉ីទេស។
- ទេស (ន.) ៖ ឈ្មោះគ្រឿងសម្លៀកស្រោសដែលមានក្លិនក្រអូប
ប្រហើរ។ ន. គ្រឿងទេស ។
- នាម (និ.) ៖ ឈ្មោះថា ហៅថា។ ន. និម្មកអើយ ខ្ញុំនាមតែថា
~ ដង្ហោ ~ ទេសទូថ្ងៃ ល្បីតែឈ្មោះប៉ុណ្ណោះ រីង
ទ្រព្យសម្បត្តិវិនាសអស់ហើយ។
- នាម (ន.) ៖ ឈ្មោះ។ ន. នាមខ្លួន នាមត្រកូល ព្រះនាម
ទ្រង់ព្រះនាម។

- នាម (ន.) ៖ ប្រដាប់នេសាទមធ្ងជាតិ ធ្វើដោយខ្សែវែង មាន ក្រឡាបួនជ្រុងស្មើ មានខ្សែដែពីរ មានថ្មសណ្ឋាន ជើង មានក្រវិលរួតមាត់ សម្រាប់មនុស្សពីរនាក់ ជិះលើ ទូកក្បាលកន្សៃកាន់ចុងប្រដាប់នោះម្ខាង ម្នាក់ អុំវាតទូកបញ្ចៀងទទឹងខ្សែទឹកបណ្តែត សំរៀមតាមខ្សែទឹក កាលលើមានត្រីជាប់ ក៏អាច ដឹងភ្លាម។ ន. នាំគ្នាទៅវាតនាម។

ខ. ចម្លើយ

១. ខេត្តដែលមានរ៉ែមាសច្រើនជាងគេគឺខេត្តមណ្ឌលគិរី។
២. ដើម្បីយកមាសបានគេត្រូវលុបដី រហូតដល់គេប្រទះឃើញស្រទាប់ ដីជាខ្សែៗ។ គេយកដីនោះទៅរែង រួចយកទៅធ្វើអគ្គីសនីវិភាគ ដើម្បីបានមាស។ គេត្រូវប្រែក្លាយវាឱ្យទៅជាមាសទឹកដប់។
៣. ដើម្បីឱ្យបានមាសសុទ្ធ គេធ្វើអគ្គីសនីវិភាគ។
៤. គុណនាមចង្អុលពីក្នុងអត្ថបទខាងលើ ៖ នេះ នោះ ទាំងនោះ ទាំងនេះ។

វាសនាបឹងទន្លេសាប



បឹងទន្លេសាបធ្លាប់ល្បីល្បាញថា ជាជង្រុកត្រីនៃប្រទេសកម្ពុជា។ ឥឡូវនេះ អ្នកនេសាទបានត្រូវគ្រោះថ្នាក់ ពួកគេនេសាទត្រីមិនបានសោះ។ កត្តាទាំងនេះបណ្តាលមកពីអំពើអគតិរបស់ជនខ្លះ។ ពួកគេកាប់បំផ្លាញ ព្រៃលិចទឹកជុំវិញបឹងដែលជាជម្រកត្រីពង និងបន្តពូជដើម្បីយកដីធ្វើ ស្រែ ចម្ការ។ ម្យ៉ាងទៀត មនុស្សមួយចំនួនបានទៅតាំងលំនៅលើទឹក ដើម្បី ប្រកបរបរនេសាទ លក់ដូរ និងធ្វើសិប្បកម្ម។ អ្នកទាំងនោះបានបង្ហូរកាក សំណល់ពីលំនៅស្ថាន និងពេងសិប្បកម្មដែលមានជាតិពុលទៅក្នុងបឹង រាល់ថ្ងៃ ធ្វើឱ្យទឹកបឹងកខ្វក់ ហើយរាក់ទៅៗ។ ពិសេសទៅទៀត អ្នកខ្លះ មានមហិច្ឆតាខ្លាំងពេក បានប្រើនេសាទុបករណ៍ដូចជា អ្នន មង សំណាញ់ ដែលមានក្រឡាញឹកដើម្បីចាប់ត្រី ហើយជនល្មើសច្បាប់ខ្លះទៀតបានប្រើ

ឧបករណ៍គក់ត្រី ធ្វើឱ្យត្រីតូចធំងាប់គ្មានសល់។ កត្តាទាំងនេះហើយ ដែល
ធ្វើឱ្យធនធានផលផលរបស់យើងចេះតែខ្សត់ទៅៗ។ បើធ្វើយ៉ាងនេះ
បច្ចុប្បន្ននៅក្នុងបឹងទន្លេសាប មុខជាវិនាសសាបសូន្យមិនខានឡើយ។

សិក្សាលើវិញ្ញាសាទី ៦

ក. រៀនពាក្យ

១. ចូរពន្យល់ពាក្យទាំងនេះ ៖ “ ជម្រុក កត្តា អគតិ សិប្បកម្ម
មហិច្ឆតា នេសាទឧបករណ៍ ផលផល ធនធាន សាបសូន្យ ” ។
២. ចូរអកបដិសព្ទនឹងពាក្យ ៖ “ ល្មើសច្បាប់ អគតិ សាបសូន្យ ” ។
៣. ចូរអកវេរចនសព្ទនឹងពាក្យ ៖ “ លំនៅស្ថាន ភ្លើង ងាប់ ” ។
៤. ចូរអកសទិសសព្ទនឹងពាក្យ ៖ “ សាប ផល ” ។

ខ. សំណួរ

១. ចំណុចណាជាភាពល្បីល្បាញរបស់បឹងទន្លេសាប ?
២. តើក្នុងពេលឥឡូវនេះ អ្នកនេសាទត្រូវត្រូវដូចម្តេច ?
៣. តើអំពើអគតិអ្វីខ្លះ ដែលបង្កសេចក្តីអន្តរាយដល់បឹងទន្លេសាប ?
៤. បើតាមគំនិតអ្នកផ្ទាល់ តើត្រូវធ្វើដូចម្តេចដើម្បីឱ្យបឹងទន្លេសាប
សម្បូរត្រីឡើងវិញ ?

កំណែវិញ្ញាសាទី ៦

ក. រៀនពាក្យ

១. ពន្យល់ពាក្យ

- ជម្រុក (ជង់-រុក) (ន.) ៖ កន្លែងដែលគេសង់ឡើងសម្រាប់ទុកដាក់ស្រូវ។ កន្លែងដែលសម្បូរអ្វីមួយ។
- កត្តា (ក័ត-តា) (ន.) ៖ អ្នកធ្វើ អ្នកផ្ដើមធ្វើ ហេតុដែលនាំឱ្យកើតអ្វីមួយ។
- អគតិ (អះ-តះ-តិ) (ន.) ៖ ការពុំគួរប្រព្រឹត្ត សេចក្ដីលម្អៀង។
- សិប្បកម្ម (សិប-ប៉ះ-កាំ) (ន.) ៖ ការដាច់ផ្សេងៗ ជំនាញ ហត្ថកម្មគ្រប់យ៉ាង ចំណេះដែលត្រូវសិក្សាមានការដាច់ឈើ ការឆ្លាក់គូរជាដើម។
- មហិច្ឆតា (ម-ហិច-ឆះ-តា) (ន.) ៖ សេចក្ដីប្រាថ្នាធំ ការចង់បានច្រើន សេចក្ដីលោភលន់។
- នេសាទុបករណ៍ (នេ-សាត-ទុប-ប៉ះ-ក) (ន.) ៖ ឧបករណ៍ ឬសម្ភារៈផ្សេងៗសម្រាប់ធ្វើនេសាទ។ ន. អូន មង សំណាញ់។
- ផលផល (ផល់-ផល់) (ន.) ផលដែលកើតមាននៅក្នុងទឹក។
- ធនធាន (ធន់-ធាន) (ន.) ៖ ទ្រព្យរបស់ផ្សេងៗដែលគង់នៅ។ ន. គេមានធនធានច្រើន។
- សាបសូន្យ (សាប-សូន) (កិ.វិ.) ៖ ដែលលែងមាន ដែលលែងកើតឡើង ។

២.បដិសព្ទ

- លើសច្បាប់ * ស្របច្បាប់
- អតតិ * អនាគតិ គតិ
- សាបសូន្យ * គង់វង្ស

៣.វិចនសព្ទ

- លំនៅស្ថាន ផ្ទះ គេហដ្ឋាន កុដិ រាជដំណាក់
- ឆ្អឹង អគ្គី អគ្គី
- ងាប់ ស្លាប់ ក្ស័យ មរណៈ មរណា មរណកាល មរណភាព
អនិច្ចកម្ម អនិច្ចធម្ម សុគត ចូលទិវង្គត សោយទិវង្គត។

៤.សទិសសព្ទ

- សាប (កិ.) ៖ បាចគ្រាប់ស្រូវពូជដែលគ្រាំហើយ ទៅក្នុងទី
ថ្នាលដើម្បីឱ្យដុះជាសំណាប។ ន. ខ្ញុំសាប
បានពីរថ្នាលហើយ។
- សាប (ន.) ៖ នេសាទុបករណ៍មួយប្រភេទ គ្យាញដោយ
បន្ទោះមូលតូចៗ សម្រាប់ដាក់ឱ្យគ្រូមេត្តជាតិ
ល្អិត។
- សាប (គុ.) ៖ ដែលឥតប្រៃ។ ន. ទឹកសាប។
- សាប (គុ.) ៖ ដែលមិនសូវប្រៃ ដែលមានរសប្រៃតិចៗ មិន
ល្មមដល់ការប្រកប។ ន. សម្លសាប។

- សាប (គុ.) ៖ ដែលឥតតម្លៃ ដែលអស់អំណាច អស់ពូកែ។
ន. សម្តីសាប សាបអំណាច មន្តអាគមសាប។
- សាប (គុ.) ៖ ដែលអស់សេដ្ឋកិច្ចដើមហើយ។ ន. ផឹកថ្នាំមិន
ទាន់សាបមួយឆ្នាំៗផង ប្រញាប់តែនឹងលែង។
- សាប (គុ.) ៖ ដែលឥតសេដ្ឋកិច្ចខ្លាំង។ ន. ថ្នាំសាប
(សម្រាប់ចុក ឬស៊ីស្លា)។
- ជល (ន.) ៖ ទឹក ប្រើរៀងខាងចុងសព្វដទៃខ្លះ។
ន. អស្សុជល (ទឹកភ្នែក)។
- ជល (ន.) ៖ ទឹក ប្រើខាងដើមសព្វដទៃខ្លះ។ ន. ជលដ្ឋាន
(ទឹកម្តុលទឹក ទីដែលគេទប់ខាំទឹកទុក ស្រះ
អណ្តូង)។
- ជល់ (កិ.) ៖ ទង្គិច ទង្គុក ប៉ះគ្រូរ ចំពប់។ ន. ជល់ដៃ
ជល់ជើង។
- ជល់ (កិ.) ៖ ប្រយុទ្ធគ្នាដោយស្មែង ដោយក្បាល ដោយ
ចំពុះ។ ន. គោជល់គ្នា។
- ជល់ (កិ.) ៖ កប គ្រូរ ទទួល។ ន. ដាក់ថ្នាំជល់ ដាក់ថ្នាំ
មិនជល់។

ខ. ចម្លើយ

១. បឹងទន្លេសាបធ្លាប់ស្សីស្សាញថា ជាជម្រកត្រីនៃប្រទេសកម្ពុជា។
២. អ្នកនេសាទបានត្រូវថា ពួកគេនេសាទត្រីមិនបានសោះ។
៣. អំពើអតតិ ដែលបង្កសេចក្តីអន្តរាយដល់បឹងទន្លេសាបគឺពួកគេកាប់បំផ្លាញព្រៃលិចទឹកជុំវិញបឹង ដែលជាជម្រកត្រីពងនិងបន្តពូជ ដើម្បីយកដីធ្វើស្រែចម្ការ។ ម្យ៉ាងទៀត មនុស្សមួយចំនួនបានទៅតាំងទីលំនៅលើទឹកដើម្បីប្រកបរបរ នេសាទ លក់ដូរ និងធ្វើសិប្បកម្ម។ អ្នកទាំងនោះ បានបង្ហូរកាកសំណល់ពីលំនៅស្ថាន និងរោងសិប្បកម្ម ដែលមានជាតិពុលទៅក្នុងបឹងរាល់ថ្ងៃ ធ្វើឱ្យទឹកបឹងកខ្វក់ហើយរាក់ទៅៗ។ ពិសេសទៅទៀត អ្នកខ្លះមានមហិច្ឆតាខ្លាំងពេកបានប្រើនេសាទុបករណ៍ដូចជា អ្នន មង សំណាញ់ ដែលមានក្រឡាញឹកដើម្បីចាប់ត្រី ហើយជនល្មើសច្បាប់ខ្លះទៀតបានប្រើនបករណ៍ឆក់ត្រី ធ្វើឱ្យត្រីតូចធំងាប់គ្មានសល់។
៤. បើតាមគំនិតខ្ញុំផ្ទាល់ ដើម្បីឱ្យបឹងទន្លេសាបសម្បូរត្រីឡើងវិញគឺ កុំកាប់បំផ្លាញព្រៃលិចទឹកជុំវិញបឹង ដែលជាជម្រកត្រីពងនិងបន្តពូជ។ ជៀសវាងការតាំងលំនៅលើទឹក ដើម្បីប្រកបរបរ នេសាទ លក់ដូរ និងធ្វើសិប្បកម្ម។ ជៀសវាងបង្ហូរកាកសំណល់ និងជាតិពុលផ្សេងៗទៅក្នុងបឹង ដែលនាំឱ្យទឹកបឹងកខ្វក់ ហើយរាក់ទៅៗ។ ពិសេសទៅទៀត ហាមឃាត់ការនេសាទដោយនេសាទុបករណ៍ខុសច្បាប់ដូចជា អ្នន មង សំណាញ់ ដែលមានក្រឡាញឹក ការប្រើខ្សែភ្លើងឆក់ត្រី ធ្វើឱ្យត្រីតូចធំងាប់គ្មានសល់។



ពីបុរាណ ខ្មែរយើងនិយមឱ្យកូនចៅបួសជាព្រះសង្ឃ។ មុននឹងបួស គេត្រូវប្រារព្ធធ្វើពិធីមួយហៅថាពិធីបំបួសនាគ។ ក្នុងពិធីនេះ គេធ្វើបាយសី ពីដើមចេកហៅថា បាយសីខ្លាន់នាគ ឬបាយសីព្រលឹងនាគ។ ពេល រសៀលមាន ពិធីចម្រើនព្រះ បរិត្តនិងទេសនា ពិធីហៅព្រលឹងនាគ ពិធីធ្វើ ធ្មេញនាគ ពិធីឱ្យចំណីនាគ និងពិធីបង្វិលពពិល។ ព្រឹកឡើង គេដង្ហែនាគ ចេញពីផ្ទះទៅកាន់វត្ត។ នាគជិះសេះឬគោ ស្លៀកសំពត់ខ្ពស់ក្នុងស្លៀក ហូលពីក្រៅ មិនពាក់អាវទេ តែពានាក្រមាពណ៌សព័ទ្ធផ្សេងលើស្មាធ្វេង។ កូនដង្ហែមានភ្លេងឆៃយ៉ាំ និងភ្លេងពិណពាទ្យហែប្រទេសក្រិណាព្រះវិហារបី ជុំ។ នៅចុងបញ្ចប់ នាគថយទៅស្លៀកស្បង់ចិរ រួចកាន់ទៀនចូលទៅ ថ្វាយបង្គំព្រះឧបជ្ឈាយ៍ សូត្រសុំត្រៃសរណាគមន៍ និងសីលដប់ រួចសូត្រ សុំនិស្ស័យ។ គ្រូឧបជ្ឈាយ៍សូត្រប្រៀនប្រដៅ ប្រាប់វិន័យសង្ឃដល់នាគ។

សិក្សាលើវិញ្ញាសានី ៧

ក. រៀនពាក្យ

១. ចូរពន្យល់ពាក្យទាំងនេះ ៖ “ នាគ ខ្លាន់នាគ ថីរ ពពិល ព្រះបរិត្ត ពានា ប្រទក្សិណ ឧបជ្ឈាយ័ ត្រៃសរណាតមន៍ ” ។
២. ចូរកបដិសព្ទនឹងពាក្យ ៖ “ បុរាណ ចុង មុន ” ។
៣. ចូរកដេរចនសព្ទនឹងពាក្យ ៖ “ ធ្មេញ ងូត តោ ” ។
៤. ចូរកសទិសសព្ទនឹងពាក្យ ៖ “ ជូរ ទេ ” ។

ខ. សំណួរ

១. តើគេត្រូវធ្វើអ្វីខ្លះមុននឹងបួស ?
២. តើគេត្រូវរៀបចំសម្ភារៈអ្វី ក្នុងពិធីបំបួសនាគ ?
៣. តើគេធ្វើពិធីអ្វីខ្លះក្នុងដំណើរការបំបួសនាគ ?
៤. តើគេធ្វើដូចម្តេចខ្លះនៅចុងបញ្ចប់នៃពិធីបំបួសនាគ ?

កំណែវិញ្ញាសានី ៧

ក. រៀនពាក្យ

១. ពន្យល់ពាក្យ

- នាគ (នាគ) (ន.) ៖ ប្រសើរ ចម្បង បរិសុទ្ធ ពស់ដែលមាន អាណាតាចម្បង។
- ខ្លាន់នាគ (ខ្លាន់-នាគ) (ន.) ៖ ព្រលឹង សិរីមង្គល សេចក្តី ចម្រើន កិច្ចហៅព្រលឹងនាគក្នុងពិធីបូស (តាមក្បួនព្រាហ្មណ៍)។
- ចីវរ (ចី-វ) (ន.) ៖ គ្រឿងស្លៀកដណ្តាប់សម្រាប់អ្នកបូស ក្នុងព្រះពុទ្ធសាសនា។
- ពពិល (ន.) ៖ ប្រដាប់ដោយលោហជាតិ មានសណ្ឋាន ស្រដៀងនឹងស្លឹកពោធិ៍សម្រាប់បិទទៀនអុជកាន់ ហុចបន្តគ្នាបច្ច័យ បក់ផ្សែងចូលជុំវិញមនុស្ស ឬ របស់អ្វី ដើម្បីឱ្យកើតស្រីស្ងួត។ ន. បច្ច័យពពិល។
- ព្រះបរិត្ត (ព្រះ-ប៉ះ-រិត) (ន.) ៖ ធម៌សម្រាប់ការពារសេចក្តី អន្តរាយ។
- ពានា (កិ.) ៖ យកសំពត់គ្របដណ្តាប់ព័ទ្ធផៀងស្មាម្ខាង។
- ប្រទក្សិណ (ប្រ-ទឹក-សិន) (ន.) ៖ ការសម្តែងសេចក្តីគោរព ឬ សេចក្តីស្រឡាញ់ដោយដើរជុំវិញ បុគ្គល ឬវត្ថុអ្វីៗ ឱ្យបុគ្គលឬវត្ថុនោះនៅខាងស្តាំដៃ។

- ឧបជ្ឈាយ័ (អ៊ិ-ប័ច-ណា) (ន.) ៖ គ្រូបង្រៀនធម៌ គ្រូបង្រៀន
ច្បាប់។
- ត្រៃសរណគមន៍ (ត្រៃ-សៈ-វៈ-ណៈ-គំ) (ន.) ៖ វត្តជាទីពឹងរលឹក
ទាំង៣ គឺព្រះពុទ្ធ ព្រះធម៌ ព្រះសង្ឃ(ពុទ្ធសាសនា)។

២. បដិសព្ទ

- បុរាណ = ទំនើប
- ចុង = គល់ ដើម
- មុន = ក្រោយ

៣. វេទនសព្ទ

- ធ្មេញ ទន្ត ព្រះទន្ត
- ដូត ស្រង់
- គោ ឧសភៈ ឧសភា។

៤. សទិសសព្ទ

- ជូរ (ន.) ៖ របៀបរៀបរៀងតត្តា។
- ជូ (គុ.) ៖ ដែលអាក្រក់ ដែលឆ្គងមិនសូវស្គាល់ក្តីគួរសម។
- ទេ (នី.) ៖ ពាក្យបដិសេធជាទំនាស់ផ្ទុយគ្នានឹងពាក្យ ថា
យល់ព្រម។
- ទេរ (គុ.) ៖ ដែលទ្រេត ជ្រេ ជ្រាស។

ខ. ចម្លើយ

១. មុននឹងបួស គេត្រូវប្រារព្ធធ្វើពិធីមួយហៅថាពិធីបំបួសនាគ។
២. គេត្រូវរៀបចំធ្វើបាយសីពីដើមទេកហៅថា បាយសីខ្លាន់នាគ ឬ បាយសីស្រលឹងនាគ។
៣. ក្នុងដំណើរការបំបួសនាគ នៅពេលរសៀលមានពិធីចម្រើនព្រះ បរិត្ត និងទេសនា ពិធីហៅស្រលឹងនាគ ពិធីធ្វើធូញនាគ ពិធីឱ្យ ចំណីនាគ និងពិធីបង្វិលពពិល។ ព្រឹកឡើង គេដង្ហែនាគចេញពីផ្ទះ ទៅកាន់វត្ត។ នាគជិះសេះឬគោ ស្លៀកសំពត់ដូចពិធីក្នុង ស្លៀកហូល ពីក្រៅ មិនពាក់អាវទេ តែពានាក្រមាពណ៌សព័ទ្ធផ្សំរៀងលើស្មាឆ្វេង។ ក្បួនដង្ហែមានភ្លេងឆៃយ៉ាំ និងភ្លេងពិណពាទ្យហែប្រទេសក្រិណាព្រះ វិហារបីជុំ។
៤. នៅចុងបញ្ចប់នៃពិធីបំបួសនាគគឺ នាគថយទៅស្លៀកស្បង់ពីរ រួច កាន់ទៀនធូបចូលទៅថ្វាយបង្គំព្រះឧបជ្ឈាយ៍ សូត្រសុំគ្រៃ សរណតមន៍ និងសីលដប់ រួចសូត្រសុំនិស្ស័យ។ គ្រូឧបជ្ឈាយ៍សូត្រ ប្រៀនប្រដៅ ប្រាប់វិន័យសង្ឃដល់នាគ។

រចាំភោគ



រចាំភោគ ជារចាំមួយដែលប្រជាជនតំបន់ប៉ៃលិននិយមលេង។ អ្នកសម្តែងរចាំនេះ មានគ្នាពីរនាក់គឺ ម្នាក់ដើរតួជាភោគ និងម្នាក់ទៀតដើរតួជា ក្រានព្រៃ។ ក្នុងការសម្តែង ជំបូងគេវាយស្ករ រួចរង់ភ្លេងទាំងមូលចាប់ប្រគំឡើង។ បន្ទាប់មក អ្នកដើរតួភោគអង្គុយលុតជង្គង់នៅលើតុមួយខ្ពស់ ដៃទាំងពីរប្រណម្យ ទំនងជាកំពុងភាវនាធម៌។ បន្ទាប់មកទៀត ភោគលោតចុះមកដីធ្វើកាយវិការពាំឆ្ងល់អចុះ អឡើងតាមចង្វាក់ភ្លេងមានសណ្ឋានដូចភោគ។ បន្ទាប់ពីនោះ ក្រានព្រៃដើរលោតៗជាចង្វាក់វ៉ាំ ធ្វើកាយវិការភ្ញាក់ៗ រួចទុចងក់ព្រោះឃើញភោគ។ ក្រានលើកស្នាបាញ់ភោគ តែបាញ់មិនត្រូវ។ ចុងបញ្ចប់ ក្រានឃើញភោគភ្លេចខ្លួន ក៏លបបាញ់ម្តងទៀត តែ

នៅតែបាញ់មិនត្រូវ។ ចំណែកភ្លេង ត្រូវផ្លាស់ប្តូរបទតាមនាកដូចជា ពេល
ក្លោកចេញពង់ ភ្លេងលេងចង្វាក់យឹតបង្អស់។ ពេលប្រានចេញ ភ្លេងរោទិ
ញាប់គួរឱ្យរន្ធត់។

សិក្សាលើវិញ្ញាសាទី ៨

ក. រៀនពាក្យ

១. ចូរពន្យល់ពាក្យទាំងនេះ ៖

- ១. “ប្រណាម្យ ភាវនាធម៌ ពង់ នាក រន្ធត់” ។
- ២. ចូររកបដិសព្ទនឹងពាក្យ ៖ “ដំបូង បញ្ចប់ ខ្ពស់” ។
- ៣. ចូររកវេរចនសព្ទនឹងពាក្យ ៖ “ពីរ ភ្លេង ប្រគំ” ។
- ៤. ចូររកសទិសសព្ទនឹងពាក្យ ៖ “គួរ បទ” ។

ខ. សំណួរ

- ១. តើអត្ថបទខាងលើនិយាយអំពីអ្វី ?
- ២. តើគេសម្តែងរបាំក្លោកដូចម្តេចខ្លះ ?
- ៣. ចូរស្រង់នាមឱ្យបានប្រាំពាក្យពីក្នុងអត្ថបទខាងលើ ?
- ៤. ចូរស្រង់កិរិយាឱ្យបានប្រាំពាក្យពីក្នុងអត្ថបទខាងលើ ?

កំណែវិញ្ញាសាទី ៨

ក. រៀនពាក្យ

១. ពន្យល់ពាក្យ

- ប្រណាម្យ (ប្រ-ណាំ) (គិ.) ៖ លើកកម្រង់អញ្ញាលីសំពះ។
- ភាវនាធម៌ (ភា-វៈ-នា-ធម៌) (ន.) ៖ ការចម្រើនធម៌ ការនឹកចំពោះ គ្រង់អាម្មណ៍ល្អតែមួយដដែលៗឱ្យច្រើនៗ គឺនឹក ហើយនឹកទៀតរៀបរយៗជាអនេក ការរំពឹងស្និទ្ធ ស្នាធិ។
- ពង់ (ន.) ៖ ចំកោង ចំអិត។ ន. ក្លោកពង់។
- ឆាក (ន.) ៖ ឆាកគឺជាសាច់រៀងដែលជាផ្នែកមួយនៃ ឈុត។ កាលណាមានការផ្លាស់ប្តូរ បន្ថែម ឬបន្ថយ តួអង្គក្នុងការសម្តែងនោះក៏មានការផ្លាស់ប្តូរឆាកថ្មី ផងដែរ។
- រន្ធត់ (រន់-ធត់) (ន.) ៖ ភ័យស្តុត។ ន. ខ្ញុំមិនរន្ធត់ទេ។ គុ. ឬ ភី.វិ. ៖ ដែលភ័យស្តុត។ ន. ចិត្តរន្ធត់។

២. បដិសព្ទ

- ដំបូង * ចុងក្រោយ
- បញ្ចប់ * ចាប់ផ្តើម
- ខ្ពស់ * ទាប

៣. វេវចនសព្ទ

- ពីរ ទ្វេ តូ ថ្មី
- ភ្លេង គន្រី
- ប្រគំ លេង។

៤. សទិសសព្ទ

- គូរ (គុ.) ៖ សម គប្បី ឥតទាស់។ ន. ចេះគូរសេម។
- កូរ (ន.) ៖ សំណុំផ្លែ។ ន. កូរស្រូវ។
- បទ (ន.) ៖ ឧបាយ រឿង ហេតុ ទំនង ដំណើរ ដើមទង។
- បទ (ន.) ៖ សំនាំ នៃសំឡេងដែលគេសូត្រឬច្រៀង។
- បទ (និ.) ៖ ចង្អុលប្រាប់ពាក្យ បទ។ ន. ឯងខឹងលោភធ្លាក់ដោយចិត្តបទបានស្រា។
- បត់ (កិ.) ៖ ត្រឡប់តាមទំនង តាមផ្លូវដែលមកវិញ ត្រឡប់ប្រសព្វមុខ។
- បត់ (គុ.) ៖ ដែលបត់ពង់ពេន ដែលរៀចពេនពីទូជាល្អត់។ ន. ផ្លូវបត់បែន។

ខ. ចម្លើយ

១. អត្ថបទខាងលើនិយាយអំពី របៀបសម្តែងរបាំក្លោក។
២. ការសម្តែងរបាំក្លោកមានគ្នាពីរនាក់គឺ ម្នាក់ដើរតួជាក្លោក និងម្នាក់ទៀតជាក្រានព្រៃ។ ក្នុងការសម្តែង ដំបូងគេវាយសួរ រួចរង់ភ្លេងទាំងមូលចាប់ប្រត់ឡើង។ បន្ទាប់មក អ្នកដើរតួក្លោកអង្គុយលុតជង្គង់នៅលើតុមួយខ្ពស់ ដៃប្រណាម។ បន្ទាប់មកទៀត ក្លោកលោតចុះមកដីធ្វើកាយវិការរាំឆ្ងល់ដុះឡើងតាមចង្វាក់ភ្លេងមានសណ្ឋានដូចក្លោក។ បន្ទាប់ពីនោះ ក្រានព្រៃដើរលោតៗជាចង្វាក់រាំ ធ្វើកាយវិការភ្ញាក់ៗ រួចទុចងក់ព្រោះឃើញក្លោក។ ក្រានលើកស្នាបាញ់ក្លោកតែបាញ់មិនត្រូវ។ ចុងបញ្ចប់ ក្រានឃើញក្លោកភ្លេចខ្លួនក៏លបបាញ់ម្តងទៀត តែនៅតែបាញ់មិនត្រូវ។ ចំណែកភ្លេង ត្រូវផ្លាស់ប្តូរបទតាមនាកដូចជា ពេលក្លោកចេញពង់ ភ្លេងលេងចង្វាក់យឺតបង្អួសៗ។ ពេលក្រានចេញ ភ្លេងអាទីញាប់គួរឱ្យរន្ធត់។
៣. ស្រង់នាមពីក្នុងអត្ថបទប្រាំពាក្យ ៖ ក្រានព្រៃ ក្លោក សួរ ភ្លេង ស្នា។
៤. ស្រង់កិរិយាពីក្នុងអត្ថបទប្រាំពាក្យ ៖ ដើរ ប្រត់ លោត វាយ រាំ។

របាំគ្រុធិ



របាំគ្រុធិជារបាំប្រពៃណីមួយ ដែលគេឃើញមាននៅក្នុងខេត្ត
សៀមរាប និងខេត្តខ្លះមានព្រំប្រទល់ជាប់នឹងខេត្តនេះ។ របាំនេះ មានតួ
សម្តែងច្រើន និងឧបករណ៍ភ្លេងក៏ច្រើន។

ពាក្យ " គ្រុធិ " ជាកាសាសំស្ក្រឹតប្រែថា ផ្តាច់ឬកាត់ផ្តាច់ គឺសំដៅ
ដល់ការផ្តាច់ផ្តា ឬការកាត់ផ្តាចាស់ចូលទៅក្នុងផ្តាថ្មី។ អាស្រ័យហេតុនេះ
ទើបគេច្រើនលេងរបាំគ្រុធិនៅពេលចូលផ្តាខ្មែរ ដើម្បីជូនពរសព្វសាធុការ
ជ័យមង្គលដល់អ្នកស្រុកក្នុងនិកាសចូលផ្តាថ្មី។ ប៉ុន្តែពេលខ្លះ គេលេង
របាំនេះសុំទឹកភ្លៀងនៅពេលជួបគ្រោះរាំងស្ងួតផងដែរ។ របាំគ្រុធិកើត
ចេញពីជនជាតិសំរែដែលរស់នៅក្បែរដើងភ្នំគូលែន និងនៅភាគខាងជើង
បឹងទន្លេសាប ហើយបានចូលរស់នៅលាយជាមួយខ្មែរនៅម្តុំអង្គរវត្ត។

តាមពាក្យតំណាលសម័យបុរាណ រង់ត្រុដិរបស់ជនជាតិសំរែប្រារព្ធឡើង
ជារៀងរាល់ឆ្នាំដើម្បីថ្វាយព្រះពរសិរីសួស្តីជ័យមង្គលដល់ ព្រះរាជាខ្មែរ
ដែលគង់នៅក្នុងអង្គរ។

សិក្សាលើវិញ្ញាសាទី ៩

ក. រៀនពាក្យ

- ១. ចូរពន្យល់ពាក្យទាំងនេះ ៖
 - * ឧបករណ៍ សំស្រ្តីត សំរែ សព្វសាធុការ ជ័យ * ។
- ២. ចូរករបដិសព្វនឹងពាក្យ ៖ " មង្គល រាំង ស្ងួត " ។
- ៣. ចូរកវេរចនសព្វនឹងពាក្យ ៖ " ប្រារព្ធ ខាងជើង សិរី " ។
- ៤. ចូរកសទិសសព្វនឹងពាក្យ ៖ " នៅ ព្រំ " ។

ខ. សំណួរ

- ១. តើរបាំត្រុដិមានប្រភពមកពីជនជាតិអ្វី ? នៅខេត្តណា ?
- ២. តើពាក្យ " ត្រុដិ " មានអត្ថន័យដូចម្តេច ?
- ៣. តើគេលេងរបាំត្រុដិនៅពេលណា ? លេងដើម្បីអ្វី ?
- ៤. ចូរស្រង់រាជសព្វឱ្យបានបួនពាក្យពីក្នុងអត្ថបទខាងលើ។

កំណែវិញ្ញាសាទី ៩

ក. រៀនពាក្យ

១. ពន្យល់ពាក្យ

- ឧបករណ៍ (អ៊ុ-បៈ-ក) (ន.) ៖ គ្រឿងប្រើប្រាស់ សេចក្តីទំនុក
បម្រុង ការជួយទប់ទល់គ្នា គ្រឿងប្រកបផ្សំគ្នា។
- សំស្រ្តីត (ស័ង-ស្រ្តីត ឬ ស័ង-សៈ-ក្រិត) (ន.) ៖ ពាក្យសម្រាំង
ភាសាសម្រាំង ឈ្មោះភាសាដើមដំបូងបំផុតរបស់
ពួកហិណ្ឌូ លុះចំណេរកាលតៗមកដរាបដល់
សម័យបច្ចុប្បន្ននេះ សំស្រ្តីតក្លាយជាមរតកភាសា
(ភាសាស្លាប់) ព្រោះមិនមានជនជាតិណាមួយប្រើ
ជាសម្តីសម្រាប់ជាតិរបស់ខ្លួនដោយគ្រប់គ្រាន់
ឡើយ (ប្រើខ្លះបន្តិចបន្តួច) គ្រាន់តែទុកជាមូល
ភាសា ឬប្រើកត់ត្រាគម្ពីរក្បួនច្បាប់ប៉ុណ្ណោះ។
- សំរៃ (កិ.) ៖ ឈ្មោះជនជាតិភាគតិចមួយក្រុម នៅក្នុង
ប្រទេសកម្ពុជាយើង។
- សព្វសាធុការ (ស័ប-សា-ធុ-កា) (ន.) ៖ សូរសព្វថា សាធុ ! សូរ
ស្រែកឱ្យឮ។
- ជ័យ (វិជ) (ន.) ៖ ជម្នះ ការឈ្នះ។ ន. មានជ័យ
ហើយក៏ជ័យ។

២. បដិសព្ទ

- មង្គល * អពមង្គល
- កាំង * ភ្លៀង
- ស្ងួត * សើម

៣. វេវចនសព្ទ

- ប្រារព្ធ តាំងឆ្អឹង ដូចឆ្អឹង ចាប់ឆ្អឹង ប្រុងប្រៀប គិតដល់ ចំពោះ នឹកភ្នកដល់។
- ខាងជើង ឧត្តរ។
- សិរីសួស្តី ស្រីសួស្តី មង្គល ជោគ លាភ តេជះ អំណាច បុណ្យ សេចក្តីសុខ។

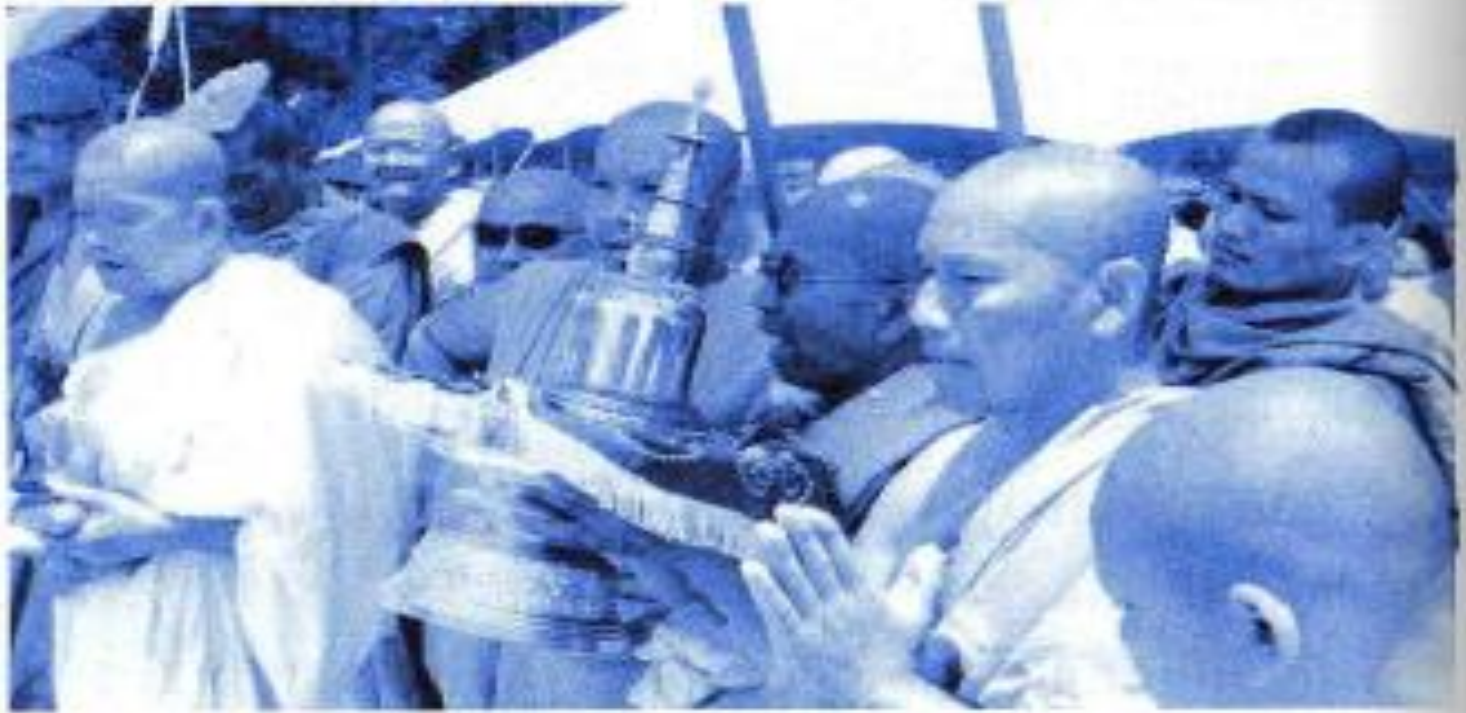
៤. សមិសសព្ទ

- នៅ (កិ.) : បិត ស្ថិត មាន។ ន. នៅឯណា ? នៅផ្ទះ នៅក្នុងបន្ទប់។
- នៅ (កិ.វិ.) : ដែលមិនទាន់ ដែលមានទៀត។ ន. អស់ ហើយឬនៅ។
- នូវ (និ.) : នឹង ហើយនឹង។ ន. ព្រះរាជវង្សានុវង្ស និងមន្ត្រីធំតូច នូវអស់ប្រជាជនទាំងពួង។
- នូវ (អា.និ.) : ពាក្យប្រាប់ដំណើរសម្រេចអំពើដែលគេត្រូវ ធ្វើ។ ន. បុគ្គលធ្វើនូវអំពើល្អ ដោយកាយ វាចាចិត្តនឹងបាននូវផលល្អ។
- ព្រំ (កិ.) : បិទភ្លិតគ្រប់កន្លែងក្បាលកណ្តាប់ឬក្បឿង។ ន. ព្រំផ្ទះ ព្រំសាលារៀន។

- ព្រំ (ន.) ៖ ចារឹកដី ទីបំផុតដែនប្រទល់គ្នា។ ន. ព្រំដែន ព្រំប្រទល់ ។
- ព្រំ (ន.) ៖ ឈ្មោះកម្រាលពិសេសមួយប្រភេទ មាន ក្បាច់រចនាមានច្រើនបែប ច្រើនមកពី បរទេសសម្រាប់ក្រាលលម្អ។ ន. កម្រាលព្រំ។
- ព្រហ្ម (ន.) ៖ ឈ្មោះទេវតាកើតនៅព្រហ្មលោក សេចក្តី ចម្រើន សេចក្តីប្រសើរ។
ន. ព្រះព្រហ្ម ឋានព្រហ្ម ។

ខ. ចម្លើយ

១. របាំត្រុដិមានប្រភពមកពីជនជាតិសំដែ នៅខេត្តសៀមរាប និងខេត្ត ខ្លះមានព្រំប្រទល់ជាប់នឹងខេត្តនេះ។
២. ពាក្យ “ ត្រុដិ ” ជាភាសាសំស្ក្រឹតប្រែថា ផ្កាចំ ឬកាត់ផ្កាចំ គឺសំដៅ ដល់ការផ្កាចំឆ្នាំ ឬការកាត់ឆ្នាំចាស់ចូលទៅក្នុងឆ្នាំថ្មី។
៣. គេលេងរបាំត្រុដិនៅពេលចូលឆ្នាំខ្មែរដើម្បីជូនពរសព្វសាធុការជ័យ មង្គលដល់អ្នកស្រុកក្នុងនិកាសចូលឆ្នាំថ្មី។ ប៉ុន្តែពេលខ្លះ គេលេង របាំនេះ ដើម្បីសុំទឹកភ្លៀង នៅពេលជួបគ្រោះរាំងស្ងួតផងដែរ។ តាមតំណាលសម័យបុរាណ រង់ត្រុដិរបស់ជនជាតិសំដែប្រារព្ធឡើង ជារៀងរាល់ឆ្នាំដើម្បីថ្វាយព្រះពសិវីស្វស្តីជ័យមង្គលដល់ព្រះរាជា ខ្មែរដែលគង់នៅក្រុងអង្គរ។
៤. ស្រង់រាជសព្វចំនួនបួនពាក្យក្នុងអត្ថបទខាងលើ ៖ “ ថ្វាយ ព្រះពរ ព្រះរាជា គង់ ” ។



(បទពាក្យ៧)

នៅក្នុងលោកមានច្រើនសាសនា
 ស្សីល្បាញរន្ធិគ្រប់ទីឋាន
 ព្រះពុទ្ធសាសនាធ្វើជាយាន
 សិរីសួស្តីនឹងតាមមក
 ព្រះអង្គទូន្មានប្រៀនប្រដៅ
 ជឿសរាងសម្លាប់សត្វឱ្យបាន
 ប្រព្រឹត្តអំពើសុចរិតល្អ
 កុហកបោកប្រាស់កើតក្តីក្តៅ
 កុំសេពគ្រឿងញៀនឬសុរា
 កុំកាប់សម្លាប់ប្រមាថគ្នា

ដែលមានសក្តានុប្បវេណី
 កម្ពុជាយើងបានប្រកាន់យក។
 ទុកធ្វើជាស្ពានជាជម្រក
 ព្រោះយើងបានជ្រកគ្រប់ៗប្រាណ។
 ដល់អស់កូនចៅសព្វទីឋាន
 នោះយើងសុខសាន្តមិនមានកម្ម។
 តាំងចិត្តស្មោះសជោប្រថាំ
 កុំមើលបំណាំចាំជួយគ្នា។
 កុំជក់កញ្ឆាវនាំវេទនា
 កុំលេងប្រើប្រាស់ខាតធនធាន។

សិក្សាលើវិញ្ញាសានី ១០

ក. រៀនពាក្យ

១. ចូរពន្យល់ពាក្យទាំងនេះ ៖

“ សាសនា សុចរិត យាន សក្តា វេទនា ប្រមាថ ” ។

២. ចូររកបដិសព្ទនឹងពាក្យ ៖ “ ល្បីល្បាញ សុចរិត សុខសាន្ត ” ។

៣. ចូររកវេរចនសព្ទនឹងពាក្យ ៖ “ ជម្រក សេព សាង ” ។

៤. ចូររកសទិសសព្ទនឹងពាក្យ ៖ “ កម្ម សរ ” ។

ខ. សំណួរ

១. តើរដ្ឋធម្មនុញ្ញនៃព្រះរាជាណាចក្រកម្ពុជាប្រកាន់យកសាសនាអ្វីជាសាសនារបស់រដ្ឋ ?

២. តើសាសនាព្រះពុទ្ធប្រដៅមនុស្សឱ្យធ្វើអ្វីខ្លះនិងមិនឱ្យធ្វើអ្វីខ្លះ ?

៣. ចូរស្រង់ពាក្យចូន ៖

- ក្នុងវគ្គទី១
- ពាក្យចូនឆ្លងវគ្គរវាងវគ្គទី១ និងវគ្គទី២។

៤. ចូរគូសគំនូសតាងពងក្រីចំណាប់ចូន ៖

- ចំណាប់ចូនក្នុងវគ្គ
- ចំណាប់ចូនឆ្លងវគ្គ។

កំណែវិញ្ញាសាទី ១០

ក. រឿនពាក្យ

១. ពន្យល់ពាក្យ

- សាសនា (សា-សៈ-នាំ) (ន.) ៖ ពាក្យបណ្តាំ ពាក្យប្រៀនប្រដៅ ការប្រៀនប្រដៅ។
- សុចរិត (សុ-ចៈ-រិត) (ន.) ៖ ការប្រព្រឹត្តល្អ មានតាយ៉ាងគឺ ការប្រព្រឹត្តល្អដោយ កាយហៅថាកាយសុចរិត ការប្រព្រឹត្តល្អដោយវាចាហៅថាវចិត្តសុចរិត ការប្រព្រឹត្តល្អដោយចិត្តហៅថាមនោសុចរិត។
- យាន (ន.) ៖ គ្រឿងដឹកនាំ គ្រឿងនាំបន្ទុកទៅមក។
- សក្តា (ស័ក-ក្តា) (គុ.) ៖ ដែលមានអំណាច ដែលខ្លាំងពូកែ ដែលមានកម្លាំង។
- វេទនា (វេ-ទៈ-នា) (ន.) ៖ ការទទួលអារម្មណ៍ ការរងអារម្មណ៍ ការដឹងអារម្មណ៍ជាសុខឬជាទុក្ខ។
- ប្រមាថ (ប្រ-មាំត) (ន.) ៖ ការបៀតបៀនគេ ការញាំញីគេ ការធ្វើទុក្ខបុកម្នេញឱ្យគេលំបាក ការមើលងាយគេ។

២. បដិសព្ទ

- ស្សីស្សាញ = អាច់ឱន
- សុចរិត = ទុច្ចរិត
- សុខសាន្ត = ទុក្ខព្រួយ

៣. វេទនសព្ទ

- ជម្រក ទ្រន់ លំនៅ
- សេព បរិភោគ ប្រើប្រាស់ រាប់រក គប់ រក ផឹក ប្រព្រឹត្ត រួមបណ្តើរ ប្រតិបត្តិ រួមវិស្ស
- សាង ធ្វើ ស្ថាបនា កសាង សាងសង់។

៤. សទិសសព្ទ

- កម្ម (ន.) ៖ អំពើដែលយើងបានធ្វើ (ទោះអំពើល្អក្តី អាក្រក់ក្តី ហៅថា កម្ម)។
- កាំ (ន.) ៖ អ្វីៗដែលរៀបជាជាន់ ជាជួរ ជាជួរកំ សម្រាប់ទល់ សម្រាប់រង។ ន. កាំជណ្តើរ កាំរទេះ។
- សរ (ន.) ៖ ព្រួញ កាំ កាំធ្នូ កាំស្នា។ ន. ផ្លែឯសរ ត្រូវសរ។
- សរ (កិ.) ៖ រឭកឃើញ នឹកឃើញ ដឹងសារឡើងវិញ។
- ស (ន.) ៖ ល្បព្វានៈទី៣០ តាមលំដាប់ល្បព្វានៈទាំង៣៣តូ ជាល្បព្វានៈទី៥ ក្នុងសេសវត្ត។
- ស (គុ.) ៖ ដែលមានសម្បុរដូចសំឡឹកឃ្មាស។
ន. ពណ៌ស។
- ស (កិ.) ៖ ចាក់ចុះព្រាវេ (ស្មានៗ) ដោយស្នា។ ន. សត្រី។
- ស (កិ.) ៖ សម្តែងអាការៈឱ្យឃើញច្បាស់ បញ្ចេញបែបឱ្យ ឃើញជាក់។ ន. ស សេចក្តី សហេតុ។
- ស (កិ.) ៖ ហែកកេរ្តិ៍។ ន. សកេរ្តិ៍ ឬ សកេរ្តិ៍សគល់។

ខ. ចម្លើយ

១. រដ្ឋធម្មនុញ្ញនៃព្រះរាជាណាចក្រកម្ពុជាប្រកាន់យកសាសនាព្រះពុទ្ធជាសាសនារបស់រដ្ឋ។

២. សាសនាព្រះពុទ្ធប្រដៅមនុស្សឱ្យប្រព្រឹត្តអំពើសុចរិតល្អ តាំងចិត្តស្មោះសរជាប្រចាំ។ សាសនាព្រះពុទ្ធប្រដៅមនុស្សមិនឱ្យសម្លាប់ និងប្រមាថជីវិតអ្នកដទៃ សត្វ មិនឱ្យកុហកបោកប្រាស់ មិនឱ្យលួច ប្លន់ទ្រព្យរបស់អ្នកដទៃ មិនឱ្យប្រព្រឹត្តនុសក្នុងកាមលើប្តី ប្រពន្ធអ្នកដទៃ មិនឱ្យសេពគ្រឿងញៀនឬសុរា។

៣. ស្រង់ពាក្យចូនក្នុងវគ្គទី១និងពាក្យចូនឆ្លងវគ្គរវាងវគ្គទី១និងវគ្គទី២ ៖

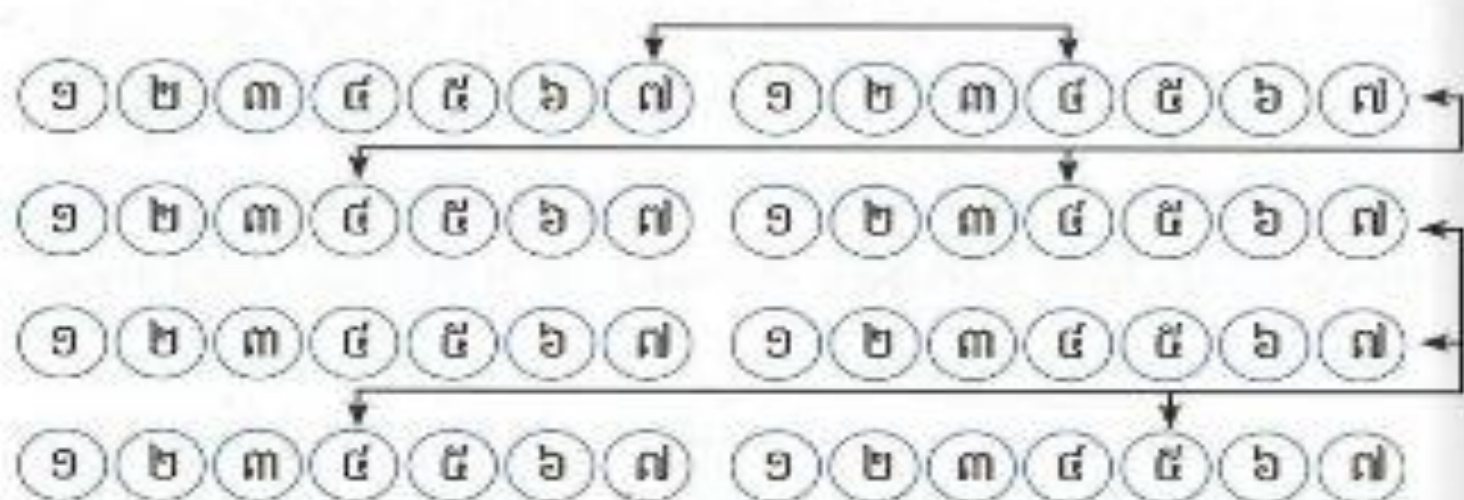
- ពាក្យចូនក្នុងវគ្គទី ១ ៖

សាសនា \equiv សក្កា

ប្រមាណ \equiv ហាន \equiv បាន

- ពាក្យចូនឆ្លងវគ្គទី១និងវគ្គទី២ ៖ យក \equiv ជម្រក

៤. គូសគំនូសតារាងពងក្រីចំណាប់ចូនក្នុងវគ្គ និងឆ្លងវគ្គ ៖





តំបន់អភិរក្សសត្វក្រៀលអន្លង់ត្រីង ស្ថិតនៅក្នុងឃុំបឹងសាលាខាងត្បូង ស្រុកកំពង់ត្រាច ខេត្តកំពត។ តំបន់នេះ បង្កើតឡើងនៅឆ្នាំ ២០០៤ លើផ្ទៃដីជាច្រើនហិកតា លាតសន្ធឹងល្អល្មើរដាច់កន្ទុយភ្នែក ហើយសម្បូរទៅដោយសត្វស្លាបជាច្រើនប្រភេទ ជាពិសេសសត្វក្រៀល។ ក្រៀលជាប្រភេទសត្វដឹកម្រ និងជិតផុតពូជទៅហើយនៅលើភពផែនដី។ ដូច្នេះហើយ ទើបនៅខែវិច្ឆិកា ឆ្នាំ២០១០ តំបន់នេះត្រូវបានប្រកាសជាផ្លូវការ ជាតំបន់អភិរក្សសត្វក្រៀល។

នៅរដូវប្រាំង តំបន់អភិរក្សសត្វក្រៀលអន្លង់ត្រីង គឺជាកន្លែងសំខាន់មួយដែលសត្វក្រៀលឆ្លងកាត់ទៅមកពីប្រទេសវៀតណាម មករកចំណីនៅទីនេះ។ បើតាមការឃ្នាំមើលរបស់អង្គការសង្គ្រោះសត្វស្លាបសហការ

ជាមួយមន្ត្រីរដ្ឋបាលព្រៃឈើបានឱ្យដឹងថា សត្វក្រៀលមានការកើនឡើង
ប្រជាពលរដ្ឋ និងមន្ត្រីទាំងឡាយសង្ឃឹមថា តំបន់អភិរក្សមួយនេះនឹងទាក់
ទាញភ្ញៀវទេសចរឱ្យមកទស្សនាសត្វក្រៀលកាន់តែច្រើនឡើង។

សិក្សាលើវិញ្ញាសាទី ១១

ក. រៀនពាក្យ

- ១. ចូរពន្យល់ពាក្យទាំងនេះ ៖ “សន្ធិង ល្អល្ហៅ កម្រ ឃ្នាំ អង្គការ
សង្គ្រោះ សហការ រដ្ឋបាលព្រៃឈើ អភិរក្ស” ។
- ២. ចូររកបដិសព្ទនឹងពាក្យ ៖ “ឡើង សម្បូរ អភិរក្ស” ។
- ៣. ចូររកវេរចនសព្ទនឹងពាក្យ ៖ “ភ្នែក ថ្លៃ វិជ្ជិតា” ។
- ៤. ចូររកសទិសសព្ទនឹងពាក្យ ៖ “ពី ថ្លៃ” ។

ខ. សំណួរ

- ១. តើតំបន់អភិរក្សសត្វក្រៀលអន្តង្គត្រឹងស្ថិតនៅឯណា ?
- ២. តើតំបន់នោះ បង្កើតឡើង និងប្រកាសជាផ្លូវការនៅពេលណា ?
- ៣. តើនៅរដូវប្រាំងតំបន់អភិរក្សសត្វក្រៀលមានលក្ខណៈដូចម្តេច ?
- ៤. តើតំបន់អភិរក្សសត្វក្រៀលផ្តល់ផលប្រយោជន៍អ្វីខ្លះ ?

កំណែវិញ្ញាសាទី ១១

ក. រៀនពាក្យ

១. ពន្យល់ពាក្យ

- សន្ធិង (សន់-ធ័ង) (ភី.) ៖ ទាញ លាត លា ត្រដាង
ឱ្យត្រង់តឹង។ ខ. សន្ធិងខ្សែ។

- ល្អល្អេវ (គុ.) ៖ ដែលមានលំហេងលាយឥតមានអ្វី ទើសទៃង។ ន. វាលល្អល្អេវ។
- កម្រ (កំ-រ៉) (ន.) ៖ ការក្រ ការលំបាក។
ន. កម្រនឹងធ្វើបាន។
- ឃ្នាំ (កិ.) ៖ គយគន់រាំងមើលម្តងៗ។
- អង្កការ (អង់-ការ) (ន.) ៖ ស្ថាប័នដែលបង្កើតឡើង ដើម្បីប្រព្រឹត្តទៅកាន់សេចក្តីចម្រើន។
- សង្គ្រោះ (សង់-គ្រោះ) (ន.) ៖ ការទំនុកបម្រុង ការជួយ ឱ្យបានសុខស្រួល។
- សហការ (សះ-ហះ-កា) (កិ.) ៖ រួមគ្នា ធ្វើការជាមួយគ្នា ធ្វើការចូលគ្នា។
- រដ្ឋបាលព្រៃឈើ (រ៉ត-បះ-បាល-ព្រៃ-ឈើ) (ន.) ៖ ស្ថាប័នរដ្ឋ មួយដែលគេបង្កើតឡើងដើម្បីរក្សា ការពារ ព្រៃឈើ ឱ្យនៅគង់វង្ស។
- អភិរក្ស (អះ-ភិ-រះ) (កិ.) ៖ រក្សាដោយប្រុងប្រយ័ត្ន រក្សាឱ្យនៅគង់វង្ស។

២. បដិសព្ទ

- ឡើង * ចុះ
- សម្បូរ * កម្រ
- អភិរក្ស * បំផ្លិចបំផ្លាញ បដិវត្ត

៣. វិចិត្រសព្ទ

- ភ្នែក ចក្ខុ ព្រះនេត្រ នេត្រា
- ថ្លៃ ឧទរ ពោះ
- វិច្ឆិកា វិច្ឆកៈ ខ្វយ។

៤. សទិសសព្ទ

- ពី (និ.អាសិ) ៖ អំពី ខាង ង។ ន. មកពីណា ? បានមកពីណា ? មកពីផ្ទះ រួចពីដែរ។ល។
- ពីរ (ប.សំ.) ៖ មួយគូបគ្នា គឺមួយនឹងមួយ (២) ។
- ថ្លៃ (ន.) ៖ ពោះ។ ន. រោគចុកថ្លៃ។
- ថ្លៃ (ន.) ៖ ផ្ទាំង។ ន. ថ្លៃដី ថ្លៃសំពត់។
- ថ្លៃ (ន.) ៖ ថ្លៃពោះ គភ៌ ទម្ងន់។ ន. មានគភ៌ ...

ខ. ចម្លើយ

១. តំបន់អភិរក្សសត្វក្រៀលអន្លង់ព្រីង ស្ថិតនៅក្នុងឃុំបឹងសាលាខាងត្បូង ស្រុកកំពង់ត្រាច ខេត្តកំពត។
២. តំបន់នោះ បង្កើតឡើងនៅឆ្នាំ២០០៤ ហើយត្រូវបានគេប្រកាសជាផ្លូវការជាតំបន់អភិរក្សសត្វក្រៀលនៅខែវិច្ឆិកា ឆ្នាំ២០១០។
៣. នៅរដូវប្រាំង តំបន់អភិរក្សសត្វក្រៀលអន្លង់ព្រីង គឺជាកន្លែងសំខាន់មួយដែលសត្វក្រៀលឆ្លងកាត់ទៅមក ពីប្រទេសវៀតណាមមករកចំណីនៅទីនេះ។
៤. តំបន់អភិរក្សសត្វក្រៀលផ្តល់ផលប្រយោជន៍សំខាន់គឺ ទាក់ទាញភ្ញៀវទេសចរឱ្យមកទស្សនាសត្វក្រៀល កាន់តែច្រើនឡើង។



មានស្តេចយក្សមួយអង្គ មានប្ញទ្ធិអំណាចខ្លាំងពូកែណាស់។ ទ្រង់
មានបុត្រីមួយអង្គនាម សក់ក្រអូប។ ពេលព្រះនាងពេញវ័យ មានមនុស្ស
ម្នាក់ខ្លាំងពូកែបានលបលួចស្នេហាជាមួយព្រះនាង។ ដោយភ័យខ្លាចបិតា
ដឹង អ្នកទាំងពីរបាននាំគ្នាគេចូលក្នុងព្រៃមួយ។ ស្តេចយក្សដឹង ក៏ផ្ញើល
នោឡោគេណ្ឌពលយក្សទៅតាមរក។ លុះដល់ព្រៃស្តុកមួយ យក្សសង្ស័យ
ក៏បញ្ជាឱ្យបរិវារល្បាត ហ៊ុមព័ទ្ធព្រៃនោះ។ យក្សខ្លះទៀត ដកព្រៃព្រឹក្សា
គ្រវែងចោល ដឹកកាយរកនាង តែនៅតែរកមិនឃើញ។ អាស្រ័យដោយ
យក្សកាយរកនាងសក់ក្រអូប ទើបទីនោះក្លាយជាស្រះមួយនៅក្នុងតំបន់
ឡោបានសៀក ស្រុកលំផាត់ ខេត្តរតនគិរី ដែលគេហៅថា “ ស្រះយក្ស

ឡោម " ។ ស្រះនេះ មានរាងជារង្វង់មូល ជម្រៅ៧០ម៉ែត្រ មានរុក្ខជាតិដុះ
ជុំវិញ។ នៅជុំវិញ មានផ្លូវជុំវិចិត្រ មានរាជដំណាក់ ភោជនីយដ្ឋាន។ល។
បច្ចុប្បន្ន ទីនេះជារមណីយដ្ឋានដ៏ល្អមួយនៅភូមិភាគឦសាន។

សិក្សាលើវិញ្ញាសាទី ១២

ក. រៀនពាក្យ

- ១. ចូរពន្យល់ពាក្យទាំងនេះ ៖ " ឫទ្ធិ គេណ្ឌ បរិវារ ល្បាត ពល
ប្រៃសូក ហ៊ុមព័ទ្ធ វិចិត្រ រាជដំណាក់ ភោជនីយដ្ឋាន ភូមិភាគ " ។
- ២. ចូរអកបដិសព្ទនឹងពាក្យ ៖ " ក្រអូប ខ្លាំង ខ្លាច " ។
- ៣. ចូរអកវេចនសព្ទនឹងពាក្យ ៖ " បរិវារ ចិតា បុត្រី " ។
- ៤. ចូរអកសទិសសព្ទនឹងពាក្យ ៖ " វ័យ ដុះ " ។

ខ. សំណួរ

- ១. តើស្រះយក្សឡោមស្ថិតនៅឯណា ?
- ២. តើស្រះយក្សឡោមជាស្រះធម្មជាតិ ឬជាស្រះដែលកើតឡើងដូច
រឿងរ៉ាវខាងលើ ?
- ៣. តាមដំណើររឿង តើស្រះនេះកើតឡើងដោយសារអ្វី ?
- ៤. តើស្រះនេះមានទិដ្ឋភាពដូចម្តេច ?

អំណាចវិញ្ញាសាទី ១២

ក. រៀនពាក្យ

១. ពន្យល់ពាក្យ

- ឫទ្ធិ (វិត) (ន.) ៖ អំណាច សេចក្តីអស្ចារ្យ សម្បើម សេចក្តីត្រៀមរៀន រុងរឿង។
- គេណ្ឌ (តែន) (កិ.) ៖ បង្ហាប់ ប្រមូលហៅរកដោយ អាជ្ញា។ ន. គែនពល គែនរទេះ។
- បរិវារ (ប-វិ-វ៉ា)(ន.) ៖ អ្នកចោមរោមកំដរ អ្នកហែហាម ជាកិត្តិយស អ្នកត្រៀមខ្លួនចាំបម្រើ។
- ល្បាត (កិ.) ៖ ចាំរក្សា ឬក្រវែលឃ្នាំមើលដោយការ ប្រុងប្រយ័ត្នក្នុងពេលមានកំណត់ ។
- ពល (ពល់) (ន.) ៖ កម្លាំង សេនា កងទ័ព ទាហាន។ ន. ភ្នំពល លើគពល។
- ព្រៃស្តុក (គុ.) ៖ ព្រៃដែលធំ ហើយក្រាស់។
- ហ៊ឹមព័ទ្ធ (ហ៊ី-ព័ទ្ធ) (កិ.) ៖ ចោមស្នាក់ជុំវិញមិនឱ្យ មានផ្លូវចេញ។ ន. ហ៊ឹមព័ទ្ធចោរ។
- វិចិត្រ (វិ-ចិត) (គុ.) ៖ ដែលលាយចម្រុះ ឬរំលេច ពណ៌ ដែលរំលេចឬឆ្លាស់ក្បាច់ចេនា ដែល ឆ្លុះឆ្លាស់ ល្អប្លែក។ ន. របស់វិចិត្រ។
- រាជដំណាក់ (ព្រះ-រាជ-ដំ-ណាក់) (ន.) ៖ ទីសម្រាប់ស្នាក់ លំនៅក្សត្រ។

- ភោជនីយដ្ឋាន (ភោ-ជៈ-នី-យ័ត-ហ៊ាន) (ន.) ៖ កន្លែងសម្រាប់បរិភោគអាហារ។
- ភូមិភាគ (ភូម-ភាគ) (ន.) ៖ ប៉ែក ទី តំបន់ ។

២.បដិសព្ទ

- ក្រអូប * ស្អុយ
- ខ្លាំង * ខ្សោយ
- ខ្លាច * ហ៊ាន

៣.ផ្សំចនសព្ទ

- បរិវារ បរិពារ ពល អង្គរក្ស សេនា អ្នកបម្រើ អ្នកហែហាម
- បិតា ឪពុក ឪ ព្រះបិតា ញាមប្រុស
- បុត្រី កូនស្រី រាជបុត្រី កុលធីតា។

៤.សទិសសព្ទ

- វ័យ (ន.) ៖ អាយុ កំណត់អាយុ : វ័យក្មេង វ័យកំលោះក្រមុំ វ័យចាស់។
- វៃ (គុ.) ៖ ឆាប់ ហ័ស ភ្លាម ឈ្ងាស ប៉ិន ដែលឆាប់យល់។
ន. ប្រាជ្ញាវៃ។
- ដុះ (កិ.) ៖ ចាប់កើត កកើត មានពន្លក មានដើមដងដុះ។
ន. ស្រូវដុះ ពោតដុះ។
- ដុស (កិ.) ៖ ខាត់ រំលីង ពូត ជម្រះ។
ន. ដុសក្អែល។

ខ. ចម្លើយ

១. ស្រះយក្សឡោមស្ថិតនៅតំបន់ឡាបានសៀក ស្រុកលំដាត់ ខេត្តតេនគិរី។
២. ស្រះយក្សឡោមជាស្រះធម្មជាតិ មិនមែនកើតឡើងដូចរឿងរ៉ាវខាងលើនោះទេ។ វាកើតឡើងតាមលក្ខណៈធម្មជាតិ ដូចជាបន្ទះភ្នំភ្លើងឬជាកត្តាបាតុភូតធម្មជាតិផ្សេងៗទៀត។
៣. តាមដំណើររឿង ស្រះនេះកើតឡើងដោយសារស្តេចយក្សតាមរកបុត្រី គឺនាងសក់ក្រអូបដែលបានស្រឡាញ់ និងពង្រត់គ្នាជាមួយបុរសខ្លាំងពូកែម្នាក់ទៅនៅក្នុងព្រៃមួយ។ ស្តេចយក្សដឹង ក៏ផ្ញើលោឡោភេណ្ឌពលយក្សទៅតាមរក។ លុះដល់ព្រៃស្តុកមួយ យក្សសង្ស័យក៏បញ្ជាឱ្យបរិវារល្អាត ហ៊ុមព័ទ្ធព្រៃនោះ។ យក្សខ្លះទៀតដកព្រៃព្រឹក្សាគ្រវែងចោល ដឹកកាយរកនាង តែនៅតែរកមិនឃើញ។ វាស្រវឹងដោយយក្សកាយរកនាងសក់ក្រអូប ទើបទីនោះក្លាយជាស្រះមួយនៅក្នុងតំបន់ឡាបានសៀក ស្រុកលំដាត់ ខេត្តតេនគិរីដែលគេហៅថា " ស្រះយក្សឡោម "។
៤. ស្រះនេះមានរាងជារង្វង់មូលដម្រៅ៧០ម៉ែត្រមានរុក្ខជាតិដុះជុំវិញ។ នៅជុំវិញ មានផ្លូវដំរិចីត្រមានរាជដំណាក់ ភោជនីយដ្ឋាន។ល។ បច្ចុប្បន្ន ទីនេះជារមណីយដ្ឋានដ៏ល្អមួយនៅភូមិភាគឦសាន។



(មនពំនោល)

កុមារយើងជាបុត្រល្អ
 លោកបីបមផ្ទះមរក្សា
 ទន់ភ្លន់គោរពចាស់ទុំ
 ការងារមោះមុតរាងវៃ
 ឆៀយហាត់លំបាករសាយ
 បុត្រល្អទុកដូចជាកូន

ទឹកចិត្តស្មោះសរ
 មើលខុសត្រូវណា
 សុភាពរមទម្ស
 រៀនសូត្រជោគជ័យ
 លោកឪពុកម្តាយ
 យិតយោងបងប្អូន

គោរពមាតាបិតា។
 ណែនាំពន្យល់អប់រំ។
 ប្រកាន់ចរិយាប្រពៃ។
 មាតាបិតាសប្បាយ។
 សង្ឃឹមអនាគតកូន។
 ញាតិមិត្តប្រជាមាតុភូមិ។

សិក្សាលើវិញ្ញាសាទី ១៣

ក. រៀនពាក្យ

១. ចូរពន្យល់ពាក្យទាំងនេះ ៖

“ ស្មោះសរ ចរិយា រមទម្ស អនាគត មាតុភូមិ ប្រជា ” ។

២. ចូរករណីសព្ទនឹងពាក្យ ៖ “ សុភាព ជោគជ័យ លំបាក ” ។

៣. ចូរករណីចនសព្ទនឹងពាក្យ ៖ “ ញាតិ មាតាបិតា បុត្រ ” ។

៤. ចូរកសទិសសព្ទនឹងពាក្យ ៖ “ ទុំ ចិត្ត ទុច្ច ” ។

ខ. សំណួរ

១. តើកូនល្អមានអាកប្បកិរិយាដូចម្តេចខ្លះ ?

២. តើកូនល្អមានគុណសម្បត្តិដូចម្តេចខ្លះ ?

៣. តើកំណាព្យនេះនិយាយពីអ្វី ?

៤. ចូរប្រសង់ពាក្យចូនក្នុងវគ្គទី១ និងពាក្យចូនឆ្លងវគ្គរវាងវគ្គទី១ និងវគ្គទី២។

អំណែវិញ្ញាសាទី ១៣

ក. រៀនពាក្យ

១. ពន្យល់ពាក្យ

- ស្មោះសរ (ស្មោះ-សរ) (ន.) ៖ សេចក្តីរីករាយរាក់ទាក់ សេចក្តីរូសរាយ សាទរ ។

- ចរិយា (ច-រិ-យ៉ា) (ន.) ៖ ការប្រព្រឹត្ត សំណាង ព្រេងព្រេងសំណាង។ ន. អ្នកហ្នឹងមានចរិយាល្អណាស់។

- រមទម្ស (រំ-ទំ) ៖ ទូន្មានឬបង្វឹកបានបទហើយ ស្រគត់ស្រគំ។
- អនាគត (អះ-នាំ-គត់) (ន.) ៖ កាលឬសម័យខាងមុខ។
ន. ប្រយោជន៍ក្នុងអនាគត។
- មាតុភូមិ (មា-តុ-ភូមិ) (ន.) ៖ ប្រទេសកំណើត ស្រុកកំណើត។
- ប្រជា (ន.) ៖ ពពួកសត្វ ពពួកជន ។ ប្រជាករ ឬប្រជាជន ជនចំណុះប្រទេស ។

២. បដិសព្ទ

- សុភាព * ឆ្អឹងកឆ្អឹង
- ជោគជ័យ * បរាជ័យ
- លំបាក * ស្រួល

៣. វេវចនសព្ទ

- ញាតិ ញាតិមិត្ត ពូជពង្ស ញាតិទៅ ញាតិសន្តាន ទៅសន្តាន។
- មាតាបិតា ម្តាយឪពុក ញោមស្រីញោមប្រុស ម៉ែឪ។
- បុត្រ កូន រាជបុត្រ។

៤. សមិសសព្ទ

- ទុំ (តុ.) ៖ ទីទៃពីខ្លី ពីចាស់ គឺដែលដល់កំណត់ជិតជ្រុះពី មែក ពីទង។ ន. ស្លឹកឈើទុំ ផ្លែឈើទុំ។
- ទុំ (ប.) ៖ ពាក្យសម្រាប់និយាយផ្សំនឹងពាក្យចាស់។
ន. ចាស់ទុំ។
- ទំ (កិ.) ៖ បិតឈើទ្រនំ។ ន. ភ្នែកទំឈើមែកអម្ពិល ព្រាបទំ រហង់ឈើដំបូលសាលា។
- ចិត្ត (ន.) ៖ វិញ្ញាណសម្រាប់គិត។ ន. ចិត្តល្អកម្រអកបាន។

- ចិត (កិ.) ៖ កាត់ជាចំណិតៗ។ ន. ចិតបន្លែ ។
- ចិត (ន.) ៖ ចំនួនលេខស្មើនឹងប្រាំពីរដប់ដង គេនិយាយ
កាត់។ ន. ចិតសិប។
- ទុច្ច (ន.) ៖ សេចក្តីប្រួយ សេចក្តីសំបាក។ ន. កើតទុច្ច
មានទុច្ច។
- ទុក (កិ.) ៖ ដាក់វត្ថុអ្វីនៅទីណាមួយដើម្បីឱ្យគង់នៅ។
ន. ទុកទ្រព្យ។

ខ. ចម្លើយ

១. កូនល្អត្រូវមានអាកប្បកិរិយាទន់ភ្លន់ មានចិត្តស្មោះសរ គោរពមាតា
បិតា ទន់ភ្លន់គោរពចាស់ទុំ សុភាពរមទម្សប្រកាន់ចរិយាប្រពៃ។
២. កូនល្អមានគុណសម្បត្តិដូចជា ការរៀនសូត្រជោគជ័យ នីពុកម្តាយ
សង្ឃឹមអនាគតកូន បុត្រល្អទុកដូចជាកូន យិតយោងបងប្អូន ញាតិ
មិត្តប្រជាមាតុភូមិ។
៣. កំណាព្យនេះនិយាយពីបុត្រល្អចេះគោរពមាតាបិតា ចេះគោរព
ចាស់ទុំ រៀនសូត្របានជោគជ័យ ជាទីពឹងរបស់នីពុកម្តាយ និង
ញាតិមិត្តប្រជាមាតុភូមិ។
៤. ស្រងំពាក្យចូនក្នុងវគ្គទី១ និងពាក្យចូនឆ្លងវគ្គរវាងវគ្គទី១ និងវគ្គទី២
 - ពាក្យចូនក្នុងវគ្គទី១ ៖
 ល្អ ៖ ស្មោះសរ
 បិតា ៖ រក្សា ៖ ណា
 - ពាក្យចូនឆ្លងវគ្គទី១ និងវគ្គទី២ ៖
 អប់រំ ៖ ចាស់ទុំ

សេចក្តីថ្លែងរូបរបស់មនុស្ស



សេចក្តីថ្លែងរូបកើតឡើងដោយសារការមានវិញ្ញាសម្បត្តិ មានសីលធម៌ និងមានមនសិការវិញ្ញាដីរះ។ ចំណេះវិញ្ញាធ្វើឱ្យមនុស្សគ្រប់រូបមានជំនាញ វិញ្ញាដីរះសម្រាប់ចិត្តមជ្ឈិមវិត។ លើសពីនេះ វិញ្ញាធ្វើឱ្យយើងចេះដឹងខុសត្រូវ ល្អអាក្រក់ជាដើម។ សីលធម៌ជួយឱ្យមនុស្សមានឥរិយាបថល្អ ចេះគោរព ច្បាប់ មិនប្រព្រឹត្តអំពើអាក្រក់ មិនរើសអើង ស្រឡាញ់សន្តិភាព។ សីលធម៌ កើតចេញពីការចេះគោរពប្រតិបត្តិជំនួនល្អៗ ទំនៀមទម្លាប់ ប្រពៃណី និងច្បាប់សង្គម។ ការមានមនសិការវិញ្ញាដីរះ កើតចេញពីទឹកចិត្តស្រឡាញ់ ការងារ យកចិត្តទុកដាក់នឹងការងារ និងមានស្មារតីទទួលខុសត្រូវក្នុង ការងាររបស់ខ្លួន។ សេចក្តីថ្លែងរូបធ្វើឱ្យមនុស្សមានកេរ្តិ៍ឈ្មោះក្រអូប និង មានកិត្តិយស។

ដូច្នេះ មនុស្សគ្រប់រូបត្រូវប្រកាន់យកសេចក្តីថ្លៃថ្នូរ ព្រោះវាជាគ្រឿង
ធ្វើឱ្យការរស់នៅប្រកបដោយសុភមង្គល។

សិក្សាលើវិញ្ញាទី ១៤

ក. រៀនពាក្យ

- ១. ចូរពន្យល់ពាក្យទាំងនេះ ៖ “ វិជ្ជាសម្បត្តិ សីលធម៌ មនសិការ
វិជ្ជាជីវៈ ស្មារតី ឥរិយាបថ កិត្តិយស ” ។
- ២. ចូរករណីសព្វនឹងពាក្យ ៖ “ ថ្លៃថ្នូរ វិជ្ជា សីលធម៌ ” ។
- ៣. ចូរករណីធនសព្វនឹងពាក្យ ៖ “ វិជ្ជាជីវៈ ប្រតិបត្តិ ជំហុន្មាន ” ។
- ៤. ចូរករណីសទិសសព្វនឹងពាក្យ ៖ “ សុខ ភក្តី ” ។

ខ. សំណួរ

- ១. តើសេចក្តីថ្លៃថ្នូរកើតឡើងដោយសារកត្តាអ្វីខ្លះ ?
- ២. តើចំណេះវិជ្ជាផ្តល់សារៈសំខាន់ដូចម្តេចខ្លះ ?
- ៣. តើសីលធម៌ផ្តល់សារៈសំខាន់ដូចម្តេចខ្លះ ?
- ៤. តើការមានមនសិការវិជ្ជាជីវៈផ្តល់សារៈសំខាន់ដូចម្តេចខ្លះ ?
- ៥. ហេតុអ្វីបានជាមនុស្សត្រូវការសេចក្តីថ្លៃថ្នូរ ?

អំណាចវិញ្ញាសាទី ១៤

ក. រៀនពាក្យ

១. ពន្យល់ពាក្យ

- វិញ្ញាសម្បត្តិ (វិច-ជា-សំ-ប័ត) (ន.) ៖ ការបរិបូណ៌ដោយចំណេះដឹង។
- សីលធម៌ (សីល-ធម៌) (ន.) ៖ សីលដែលជាធម៌ ឬសីលនិងធម៌ កិរិយាមារយាទ សណ្តាប់ធ្នាប់ ដំបូន្មានដែលនាំឱ្យ រៀនរាល់អំពើអាក្រក់ ហើយឱ្យប្រព្រឹត្តតែអំពើល្អ។
- មនសិការ (មះ-នះ-សិ-កា-រៈ ឬ មះ-នះ-សិ-កា) (ន.) ៖ ការធ្វើ ទុកក្នុងចិត្ត ការកំណត់ទុកក្នុងចិត្ត ដំណើរយកចិត្ត ទុកដាក់។
- វិញ្ញាដីវៈ (វិច-ជា-ដី-វៈ) (ន.) ៖ មុខតំណែង មុខការ របរ សម្រាប់ចិញ្ចឹមជីវិត។ ឧ. វិញ្ញាដីវៈរបស់អ្នករាជការ ប្រកបវិញ្ញាដីវៈខាងកសិកម្ម។
- ស្មារតី (ស្មា-រ-តី) (ន.) ៖ សេចក្តីនឹកឃើញ ការព្យាបាល ការព្យាបាលឃើញមិនភ្លេច ការចាំបាន ការប្រុង ប្រយ័ត្នមិនឱ្យភ្លេច។ ឧ. មានស្មារតី។
- ឥរិយាបថ (អិ-រិ-យ៉ា-បត់) (ន.) ៖ ផ្លូវឬគន្លងនៃឥរិយា គឺការដើរ ជេក ឈរ អង្គុយ។
- កិត្តិយស (កិត-តិ-យស) (ន.) ៖ យសសក្តិដែលល្បីទូទៅ កេរ្តិ៍ឈ្មោះដ៏រុងរឿង។

២.បដិសព្ទ

- ថ្លៃថ្នូរ * ថោកទាប
- វិជ្ជា * អវិជ្ជា
- សីលធម៌ * អសីលធម៌

៣.វេវចនសព្ទ

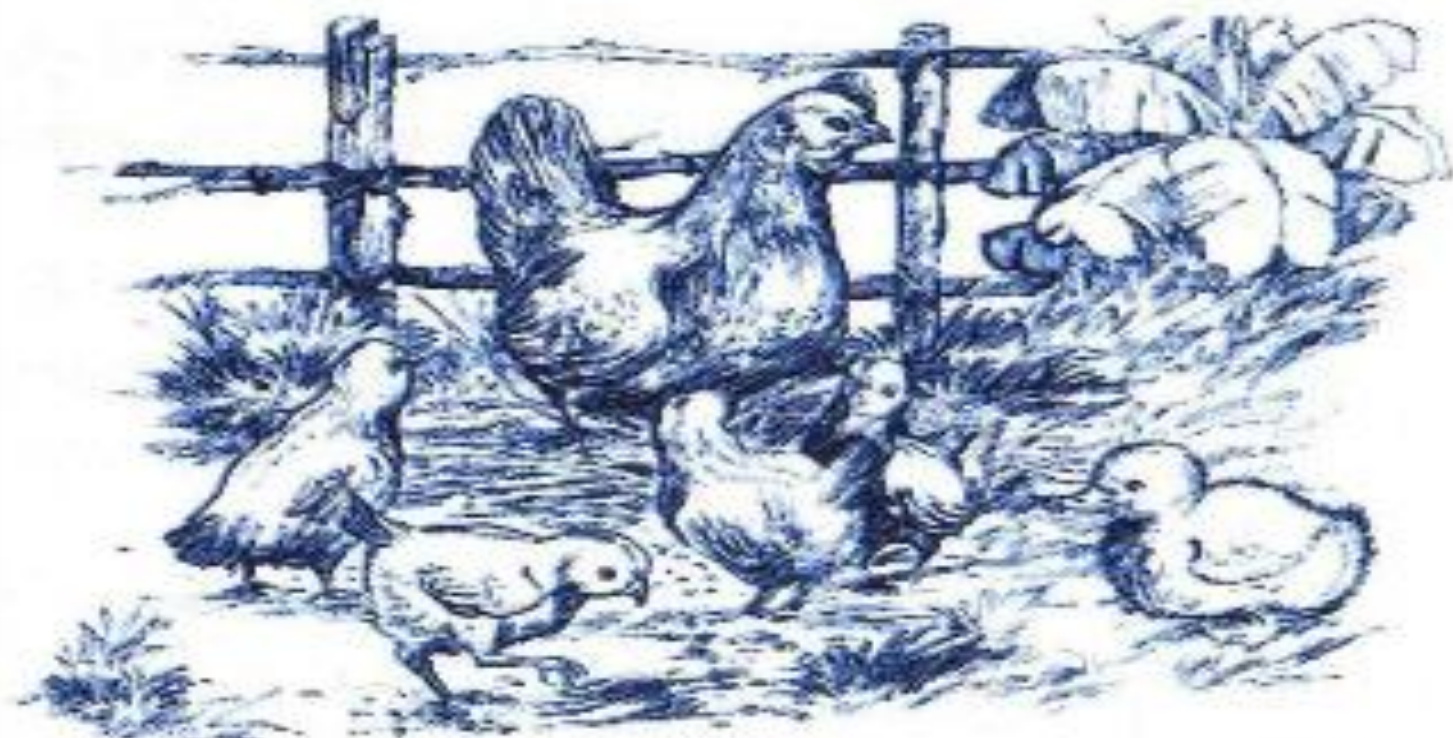
- វិជ្ជាជីវៈ អាជីព មុខរបរ
- ប្រតិបត្តិ ធ្វើ អនុវត្ត ប្រព្រឹត្ត
- ជំនួញ ការទូញ ការអប់រំ ការណែនាំ ការប្រៀនប្រដៅ
ការដាស់តឿន ការក្រើនរំលឹក ឱវាទ អនុសាសន៍។

៤.សទិសសព្ទ

- សុខ (គុ.) ៖ ដែលសប្បាយ ងាយ ស្រួល ស្រណុក សម្រាន្ត។
- សុខ (ន.) ៖ សេចក្តីសប្បាយ ដំណើរងាយ ដំណើរស្រួល
ដំណើរស្រណុក សេចក្តីសម្រាន្ត។ ឧ. មានសុខ
បានសុខ។
- សុភ (ន.) ៖ អាការមួយប្រភេទ ជាស្រោមស្រោបកូនដែល
នៅក្នុងថ្លៃម្តាយ។
- កេរ (ន.) ៖ ដំណែល ជាសម្បាច់របស់ជួនតា ឬមាតាបិតា
ជាដើម។
- កេរ្តិ៍ (ន.) ៖ សេចក្តីសរសើរ ការល្បី ខ្លាចខ្លាញ់ កេរ្តិ៍ឈ្មោះ។

ខ. ចម្លើយ

១. សេចក្តីថ្លៃថ្នូរកើតមានដោយសារវិជ្ជាសម្បត្តិ សីលធម៌ និងមនសិការវិជ្ជាជីវៈ។
២. ចំណេះវិជ្ជា ធ្វើឱ្យមនុស្សគ្រប់រូបមានជំនាញវិជ្ជាជីវៈសម្រាប់ចិញ្ចឹមជីវិត។ សីលធម៌នេះ វិជ្ជាធ្វើឱ្យយើងយល់ដឹងខុសត្រូវ ល្អ អាក្រក់ ជាដើម។
៣. សីលធម៌ជួយឱ្យមនុស្សមានឥរិយាបថល្អ ចេះគោរពច្បាប់ មិនប្រព្រឹត្តអំពើអាក្រក់ មិនរើសអើង ស្រឡាញ់សន្តិភាព។ សីលធម៌កើតចេញពីការចេះគោរពប្រតិបត្តិជំនួនល្អៗ ទំនៀមទម្លាប់ប្រពៃណី និងច្បាប់សង្គម។
៤. ការមានមនសិការវិជ្ជាជីវៈផ្តល់សារៈសំខាន់គឺ ទឹកចិត្តស្រឡាញ់ ការយកចិត្តទុកដាក់នឹងការងារ និងមានស្មារតីទទួលខុសត្រូវក្នុងការងាររបស់ខ្លួន។
៥. បានជាមនុស្សត្រូវមានសេចក្តីថ្លៃថ្នូរ ព្រោះភាពថ្លៃថ្នូរធ្វើឱ្យមនុស្សមានកេរ្តិ៍ឈ្មោះក្រអូប និងមានកិត្តិយស។ ភាពថ្លៃថ្នូរញ៉ាំងឱ្យការរស់នៅប្រកបដោយភាពសមរម្យ និងមានសុភមង្គល។



គសិករម្នាក់បានចិញ្ចឹមមេមាន់មួយ និងមេទាមួយ។ ក្រោយមក មេមាន់កើតបានកូនបួន ចំណែកមេទាកើតបានកូនមួយក៏ចាកចោលទុកកូនឱ្យនៅឯកោ។ មេមាន់ឃើញកូនទាក់ក្រោយកមកចិញ្ចឹមបីបាច់ដូចកូនបង្កើតដែរ។ រាល់ថ្ងៃមេមាន់បណ្តើរកូនទាំងអស់រកចំណីគ្រប់ទីកន្លែង។

ថ្ងៃមួយ កូនមាន់តូចជាងគេឆ្ងល់នឹងទង្វើរបស់ម្តាយក៏សួរ ៖ “ ម៉ែ ! ហេតុអ្វីបានជាម៉ែមើលថែកូនទា ? ” ។ មេមាន់ឆ្លើយ ៖ “ កូនទាក់ក្រោយមេហើយវានៅតូចណាស់។ វាត្រូវការការថែទាំដូចកូនដែរ។ ម៉ែចិញ្ចឹមវាក្រោះវាក៏មានសិទ្ធិរស់រានមានជីវិត ដូចក្មេងទូទៅដែរ។ បើម៉ែមិនយកវាមកចិញ្ចឹម តើវារស់ដូចម្តេច ? ” ។ កូនមាន់សួរមេវាទៀត ៖ “ ម៉ែគិតចិញ្ចឹមកូនទារហ្វតឬ ? ” ។ មេមាន់ឆ្លើយ ៖ “ ទេ ! ដល់វាគ្រប់អាយុ ម៉ែឱ្យវាទៅរៀនជាមួយកូន ហើយដល់ពេលវាអាចចិញ្ចឹមខ្លួនបាន ម៉ែឈប់ជួយវាហើយ ” ។ “ យី ! ម៉ែខ្ញុំចិត្តល្អណាស់ ” កូនៗលាន់មាត់។

សិក្សាលើវិញ្ញាសាទី ១៥

ក. រៀនពាក្យ

១. ចូរពន្យល់ពាក្យទាំងនេះឱ្យបានត្រឹមត្រូវ ៖
 “ កសិករ ឯកោ លាន់មាត់ ទឹកចិត្ត ទង្វើ ” ។
២. ចូររកបដិសព្ទនឹងពាក្យ ៖ “ សួរ ចិត្តល្អ មេ ” ។
៣. ចូររកអវចនសព្ទនឹងពាក្យ ៖ “ ទឹក រាយ កើត ” ។
៤. ចូររកសទិសសព្ទនឹងពាក្យ ៖ “ ទុក ” ។

ខ. សំណួរ

១. តើកសិករចិញ្ចឹមសត្វអ្វីខ្លះ ?
២. ហេតុអ្វីបានជាមេមាន់ចិញ្ចឹមកូនទា ?
៣. តើមេទាមានទឹកចិត្តដូចម្តេច ?
៤. តើមេមាន់មានទឹកចិត្តដូចម្តេច ?

កំណែវិញ្ញាសាទី ១៥

ក. រៀនពាក្យ

១. ពន្យល់ពាក្យ

- កសិករ (កៈ សិ-ករ) (ន.) ៖ អ្នកធ្វើកសិកម្ម។
- ឯកោ (អែក-កោ) (គុ.) ៖ អ្នកដែលនៅតែមួយ ឬតែម្នាក់ ឥតមានពីរ។
- លាន់មាត់ (ន.) ៖ ការនិយាយស្តី។
- ទឹកចិត្ត (ទឹក-ចិត) (ន.) ៖ ទឹករក្សាចិត្ត គឺទឹកដែលមាន នៅក្នុងបេះដូង។
- ទង្វើ (ទង់-វើ) (ន.) ៖ ការធ្វើ។

២.បដិសព្ទ

- សូរ = ឆ្លើយ
- ចិត្តល្អ = ចិត្តអាក្រក់
- មេ = ឈ្មោល

៣.វេទនសព្ទ

- ទឹក គង្វា វារី
- អាយុ ជន្ម ព្រះជន្ម ជន្មាយុ
- កើត សម្រាល ឆ្លងទន្លេ ប្រសូត។

៤.សទិសសព្ទ

- ទុក (កើ.) : ដាក់វត្ថុអ្វីនៅទីណាមួយដើម្បីឱ្យគង់នៅ។
ន. ទុកទ្រព្យ។
- ទុក្ខ (ន.) : សេចក្តីព្រួយ សេចក្តីលំបាក។
ន. កើតទុក្ខ មានទុក្ខ។

ខ. ចម្លើយ

១. កសិករចិញ្ចឹមមេមាន់មួយ និងមេទាមួយ។
២. បានជាមេមាន់ចិញ្ចឹមកូនទា ព្រោះមេមាន់យល់ឃើញថា កូនទាកំមានសិទ្ធិរស់រានមានជីវិតដូចក្មេងទូទៅដែរ។
៣. មេទាមិនមានទឹកចិត្តអាណិតអាសូរ ស្រឡាញ់ គ្មានការយកចិត្តទុកដាក់ចំពោះកូន និងមិនមានការទទួលខុសត្រូវក្នុងការចិញ្ចឹមកូន។
៤. មេមាន់មានទឹកចិត្តល្អ ចិត្តទូលាយ មានចិត្តមេត្តា សប្បុរសធម៌ មានទឹកចិត្តអាណិតអាសូរ ស្រឡាញ់កូនទា សុខចិត្តចិញ្ចឹមដោយចាត់ទុកកូនទាដូចជាកូនបង្កើតដែរ។

តែងសេចក្តី

លំនាំបង្រៀនតែងសេចក្តី

ក. ការបង្ហាញ

១. រំលឹកមេរៀន សូរសំណួរទាក់ទងនឹងតែងសេចក្តីបែបពណ៌នា។
២. អានអត្ថបទតែងសេចក្តីគំរូ ដោយសង្កេតមើលចំណុចសំខាន់នៃតែងសេចក្តីបែបពណ៌នា។
៣. សូរសំណួរទាក់ទងខ្លឹមសារលម្អិតនៃអត្ថបទតែងសេចក្តីគំរូ។
៤. សូរសំណួរបំផុសរកឱ្យឃើញទម្រង់ និងគម្រោងរបស់តែងសេចក្តីបែបពណ៌នា។
៥. អានគម្រោងតែងសេចក្តីបែបពណ៌នាគំរូ។
៦. សូរសំណួរទាក់ទងនឹងខ្លឹមសារ គម្រោងតែងសេចក្តីបែបពណ៌នាគំរូ។

ខ. ការអនុវត្ត

១. បំផុសសំណួរ ៖ រកឱ្យឃើញគម្រោងតែងសេចក្តីលម្អិតទាក់ទងនឹងប្រធានតែងសេចក្តី។
២. ការប្រមូលគំនិត ៖ ប្រមូលគំនិតលម្អិតទាក់ទងនឹងគម្រោងតែងសេចក្តី។

- ៣. ការសរសេរព្រាង ៖ យកគំនិតដែលប្រមូលបានមកសរសេរព្រាង ជាល្បះពេញលេញ ឱ្យបានត្រឹមត្រូវតាមគម្រោងតែងសេចក្តី។
- ៤. ការកែលម្អ ៖ គ្រូឱ្យសិស្សប្តូរកិច្ចការគ្នា ក្នុងការកែមិនត្រូវឱ្យ សិស្សគូសវាស ឬសរសេរលើកិច្ចការគេទេ បើពិនិត្យឃើញមាន កំហុសត្រូវមកពិភាក្សាកែលម្អជាមួយម្ចាស់ដើមវិញ ពេលកែរួចត្រូវ ប្រគល់កិច្ចការឱ្យម្ចាស់ដើមវិញ។
- ៥. ការសរសេរសម្រេច ៖ ឱ្យសិស្សយកកិច្ចការរបស់ខ្លួនមកសរសេរ សម្រេចឱ្យបានស្អាតត្រឹមត្រូវ។

គ. ការវាយតម្លៃ

- ១. សួរសំណួរទាក់ទងនឹងបញ្ញត្តិតែងសេចក្តីបែបពណ៌នា។
- ២. សួរសំណួរពង្រឹងចំណេះដឹងអំពីគម្រោងតែងសេចក្តីខាងលើ។
- ៣. ដាក់ប្រធានតែងសេចក្តីឱ្យសិស្សធ្វើនៅផ្ទះដោយផ្អែកលើគម្រោង ខាងលើ។



ក. ការសិក្សាអត្ថបទតែងសេចក្តីអំពី

ប្រធាន : ចូរអ្នកពណ៌នាអំពីមិត្តភក្តិណាម្នាក់ដែលអ្នកពេញចិត្តជាងគេ ឱ្យបានក្បោះក្បាយ។

សេចក្តីអធិប្បាយ

ខ្ញុំមានមិត្តម្នាក់ឈ្មោះ សន្តិការិកា ភេទស្រី អាយុ១១ឆ្នាំ។ នាងមានទីលំនៅក្នុងភូមិមួយជិតភូមិរបស់ខ្ញុំ។ សព្វថ្ងៃ នាងរៀននៅថ្នាក់ទី៦ “ ក ” ជាមួយខ្ញុំដែរ ហើយជាមិត្តដ៏ល្អរបស់ខ្ញុំ។

សន្តិការិកា មានរាងស្តើងខ្ពស់ស្រឡះ សម្បុរសណ្តែកបាយ ដៃជើងស្រឡូន សក់ស្លូត ដៃបម្រះស្មា ភ្នែកខ្មៅថ្លាយង់ ច្រមុះកោងស្រួច បបូរមាត់ក្រហមស្តើង ទឹកមុខស្រស់ស្រាយ គួរជាទីរាប់អានពីមិត្តភក្តិ និងមនុស្សទូទៅ។



សន្តិការិកា មានសម្តីទន់ភ្លន់ សុភាពរាបសា ជាមួយមិត្តភក្តិ លោកគ្រូអ្នកគ្រូ និងចាស់ប្រឹទ្ធាចារ្យ។ នាងជាក្មេងឧស្សាហ៍ល្បាយមកក្នុងការសិក្សារៀនសូត្រណាស់។ នៅពេលចេញលេង ឬហើងទំនេរ នាងតែងចូលបណ្តាល័យអានសៀវភៅ ឬធ្វើលំហាត់ផ្សេងៗ។ ក្នុងការសិក្សា នាងតែងទទួលបានចំណាត់ថ្នាក់ល្អ ជារៀងរាល់ខែ។ លោកគ្រូ

អ្នកគ្រូ តែងសរសើរនាងគ្រប់ៗគ្នា។ នាងចូលចិត្តលេងល្បែងណាដែលមានសុវត្ថិភាព។

ចំណែកឯការងារវិញក៏នាងយកចិត្តទុកដាក់ធ្វើដែរ។ មិនថាតែពលកម្មនៅសាលារៀនប៉ុណ្ណោះទេ ការងារផ្ទះក៏នាងឧស្សាហ៍ល្បាយាមដែរ។ ឪពុកម្តាយ និងអ្នកភូមិតែងសរសើរនាងគ្រប់ៗគ្នា។ សន្តិការិកាជាក្មេងឆ្លាត។ នេះជាសម្តីលោកគ្រូ អ្នកគ្រូអ្នកសរសើរនាង ព្រោះនាងឆាប់យល់កិច្ចការទាំងឡាយក្នុងការសិក្សា។ នាងមិនប្រកាន់រើសអើងចំពោះមិត្តណាម្នាក់ឡើយ ហើយតែងជួយពន្យល់កិច្ចការផ្សេងៗ ឬលំហាត់ដែលខ្ញុំ ឬមិត្តភក្តិដទៃទៀតមិនយល់។ សន្តិការិកាតែងជួយជាសំគៀនណែនាំខ្ញុំ នៅពេលខ្ញុំភ្លេចខ្លួនប្រព្រឹត្តអំពើមិនតប្បីណាមួយ។

សន្តិការិកាជាមិត្តដ៏ល្អរបស់ខ្ញុំ និងមិត្តភក្តិដទៃទៀត។ ខ្ញុំគោរពស្រឡាញ់នាងណាស់ ព្រោះគេជាមិត្តដ៏ល្អ ដែលយើងទាំងអស់គ្នាគួរយកគម្រាប់តាម។

ខ. ការសិក្សាគម្រោងតែងសេចក្តី

១. សេចក្តីផ្តើម

បង្ហាញពីមនុស្សនោះដោយប្រាប់ ៖

- ឈ្មោះ ...
- ភេទ ...
- អាយុ ...
- ទីលំនៅ ...
- មុនរបរ ...។

២. តួសេចក្តី

- រូបសម្បត្តិ

រូបរាង ៖

- មាន (តូច ធំ ស្អម ឆាត់ ...)
- កម្ពស់ (ទាប ខ្ពស់ ...)
- សម្បុរ (ស ខ្មៅ ស្រអែម ...)
- មុខមាត់ (វែក ប្រមុះ មាត់ ក្រចៀក សក់ ទឹកមុខ ...)
- ជើង ដៃ (មាំមួន សមនឹងដងខ្លួន វែងខ្លី ...)
- អាកប្បកិរិយា ៖ សកម្មភាពផ្សេងៗ ការស្លៀកពាក់ ការនិយាយ ស្តី ការធ្វើការងារ។

• ចរិយាសម្បត្តិ

គុណសម្បត្តិ ៖

- ឧស្សាហ៍ព្យាយាម យកចិត្តទុកដាក់លើការសិក្សា ឬធ្វើការងារ មានសណ្តាប់ធ្នាប់ គោរពវិន័យ គោរពច្បាប់ ជិតជូង ...
- ឆ្លាតវៃ ដៃ ឆាប់យល់ ចេះចាំ ...
- ក្លាហាន ហ៊ានទទួលខុសត្រូវ ...
- ចិត្តទូលាយ ជួយទុក្ខចុះអ្នកដទៃ មិត្តភក្តិ ...
- ស្មោះត្រង់ ស្រឡាញ់យុត្តិធម៌ សុចរិត ...។

គុណវិបត្តិ ៖

- តើមានចំណុចអសកម្មត្រង់ណាខ្លះ ? ឧ. លេងសើចច្រើន មក រៀនយឺត ...។

៣. សេចក្តីបញ្ចប់

- វាយតម្លៃ ៖ គេជាមនុស្សល្អ ចេះជួយគ្នាក្នុងគ្រាក្រ ... ។
- ចំណាប់អារម្មណ៍ ៖ បង្ហាញមនោសញ្ចេតនាចំពោះមិត្ត គូរគោរព និងយកតម្រាប់គាម ...។

គ.ការអនុវត្ត

ប្រធាន ៖ ចូរអ្នកពណ៌នាអំពីមនុស្សល្អណាម្នាក់ ដែលរស់នៅ
ក្នុងសហគមន៍អ្នក តាមគម្រោងខាងលើ ឱ្យបាន
ភ្លេចភ្លាយ។

សេចក្តីអធិប្បាយ



លោកអ៊ី ហ៊ឹម ថន មានអាយុ៦៣ឆ្នាំ។ គាត់រស់នៅក្នុងភូមិជាមួយ
ខ្ញុំដែរ។ សព្វថ្ងៃ គាត់ជាសមាជិកក្រុមប្រឹក្សាឃុំ។ គាត់ជាមនុស្សដែល

ប្រជាជនគ្រប់រូបគោរពស្រឡាញ់រាប់អាន។ លោកអ៊ី ហ៊ឹម ថន មាន
សុខភាពមាំមួនណាស់។ គាត់មានរាងទាបក្រអាញ សម្បុរខ្មៅស្រអែម
ជើងដៃមាំមួន សក់រួញអង្គាដីភ្នែកធំៗ ចិញ្ចឹមក្រាស់ បបូរមាត់ក្រាស់
ច្រមុះធំ ប្រកបទៅដោយទឹកមុខស្រស់ស្រាយ គួរជាទីចូលចិត្តរាប់អានពី
មនុស្សទូទៅ។

លោកអ៊ី ហ៊ឹម ថន មានសម្តីទន់ភ្លន់ សុភាពរាបសា ទាំងជាមួយ
ក្មេងៗ ក៏ដូចជាមួយចាស់ទុំដែរ។ គាត់ជាមនុស្សនិស្សាហ៍ល្អាយាមណាស់
មិនថាការងាររាជការ ឬការងារផ្ទាល់ខ្លួននោះទេ។ គាត់តែងចុះធ្វើការតាម
ភូមិដើម្បីប្រជុំផ្សព្វផ្សាយដល់ប្រជាជនអំពីការអប់រំសុខភាព ដូចជាណែនាំ
ស្ត្រីមានផ្ទៃពោះ ឱ្យទៅពិនិត្យផ្ទៃពោះនៅមណ្ឌលសុខភាពទៀងទាត់រៀង
រាល់ខែ និងយកកុមារទៅចាក់ថ្នាំបង្ការជាដើម។ លើសពីនេះ គាត់បាន
ណែនាំ ប្រជាពលរដ្ឋក្នុងសហគមន៍ឱ្យគោរពច្បាប់ចរាចរណ៍ ពាក់មួក
សុវត្ថិភាពពេលបើកបរម៉ូតូ និងត្រូវមានការយោគយល់អន្យាស្រីយន្តក្នុង
ពេលបើកបរ។ ពេលមានផ្លូវថ្នល់ខូចខាត គាត់បានដឹកនាំប្រជាជនជួស
ជុលចាក់បំពេញជានិច្ច។ យូរៗម្តង គាត់បានអញ្ជើញអ្នកជំនាញឯកទេស
ឱ្យមកផ្សព្វផ្សាយអំពីបច្ចេកទេសដាំដំណាំ ការធ្វើស្រែចម្ការ ការចិញ្ចឹម
សត្វ ជាលក្ខណៈគ្រួសារដល់ប្រជាជននៅតាមភូមិ។ អំប្រុស យកចិត្តទុក
ដាក់យ៉ាងខ្លាំងចំពោះការងារអប់រំ។ គាត់តែងណែនាំប្រជាជន ឱ្យនាំកូន
មានអាយុ៦ឆ្នាំទៅចុះឈ្មោះចូលរៀន។ គាត់ដឹកនាំប្រជាជនឱ្យចូលរួមក្នុង
ការងារភូមិឃុំមានសុវត្ថិភាព។ លោកអ៊ី ហ៊ឹម ថន ជាមនុស្សឆ្នើម ដែល
ប្រជាជននៅក្នុងឃុំគោរព និងកោតសរសើរគ្រប់ៗគ្នា។

នៅក្នុងភូមិលោកអ៊ី ហ៊ឹម ថន មានទំនាក់ទំនងល្អជាមួយអ្នកជិតខាងជានិច្ច។ គាត់ជាមនុស្សសុភាពទន់ភ្លន់ស្លូតត្រង់ សុចរិតស្រឡាញ់យុត្តិធម៌ មិនរើសអើងជាតិសាសន៍ ឬសាសនាឡើយ។ គាត់តែងជួយទុក្ខគុរៈ យកអាសាអ្នកជិតខាង។ អ្នករស់នៅជិតខាង ស្រឡាញ់រាប់អានគាត់ណាស់។

នៅផ្ទះ គាត់ជាមនុស្សនស្សាហ៍ណាស់។ គាត់ដាំដំណាំ ចិញ្ចឹមសត្វសម្រាប់ផ្គត់ផ្គង់ជីវភាពគ្រួសារ។ ហេតុនេះហើយទើបគ្រួសារគាត់មិនចំណាយថវិកាច្រើន សម្រាប់ទិញបន្លែ និងម្ហូបអាហារទេ។ នៅក្នុងផ្ទះគាត់រៀបចំទុកដាក់វត្ថុប្រើប្រាស់យ៉ាងមានសណ្តាប់ធ្នាប់។ រៀងរាល់ថ្ងៃគាត់យកចិត្តទុកដាក់អប់រំទូន្មានកូនចៅ ឱ្យខិតខំរៀនសូត្រ ចេះចែទាំសុខភាព និងគោរពច្បាប់ជាដើម។ ទោះជាយ៉ាងណា គាត់ក៏នៅតែមានកំហុសឆ្គងខ្លះៗដែរ។ ពេលនឹងគាត់ពោលពាក្យតំរោះតំរើយដាក់កូនចៅម្តងម្កាលដែរ។ ទោះជាយ៉ាងនេះក៏ដោយ គាត់ជាមនុស្សមានគុណសម្បត្តិល្អច្រើន សមាជិកគ្រួសារគាត់ គោរព ស្រឡាញ់គាត់ណាស់។ កូនចៅទាំងអស់ស្តាប់តាមដំបូន្មានគាត់ជានិច្ច។

លោកអ៊ី ហ៊ឹម ថន ជាមនុស្សល្អគួរឱ្យចូលចិត្តគោរព ស្រឡាញ់រាប់អាន។ គាត់ជាមនុស្សគំរូនៅក្នុងសហគមន៍ដែលខ្ញុំរស់នៅ។ រូបខ្ញុំផ្ទាល់ក៏ដូចជាប្រជាជនទាំងអស់ដែរ គោរពស្រឡាញ់គាត់ណាស់។



ក.ការសិក្សាអត្ថបទតែងសេចក្តីគំរូ

ប្រធាន ៖ គ្រួសារអ្នកចិញ្ចឹមសត្វជាច្រើន។ ចូរអ្នកពណ៌នាអំពីសត្វអ្វីមួយ ដែលអ្នកពេញចិត្តជាងគេឱ្យបានក្បោះក្បាយ។

សេចក្តីអធិប្បាយ

គ្រួសារខ្ញុំជាកសិករប្រកបរបរធ្វើស្រែចម្ការ ដាំដំណាំ និងចិញ្ចឹមសត្វ។ ក្នុងចំណោមសត្វទាំងអស់ ខ្ញុំពេញចិត្តគោឈ្មោលមួយនឹមជាងគេ។

គោមួយនឹមនេះ មួយឈ្មោះអាត្នោត និងមួយទៀតឈ្មោះអាចម្ប៉ា។ វាទាំងពីរនេះ មានមាឌធំស្រឡះ និងមានរូបរាងស្រដៀងនឹងគោឧសភរាជដែលគេទើមក្នុងពិធីប្រគល់ព្រះនង្គ័លដែរ។ គោនេះ មានរោមក្រាស់ទន់រលោង។ វាមានក្បាលត្រមែង ស្នែងប្រក់នាគមានចុងស្រួច កង់ក្រាស់ ត្រចៀកធំស្រួច។ ដងខ្លួនធាត់មូល ខ្នងរាបដូចក្តារ ជើងមាំៗ កន្ទុយវែងធ្លាក់ផុតកំភួនជើង។



អាត្មោត និងអាចម្ប៉ាស្នូតណាស់។ វាពុំដែលដេញផល ឬបុះអ្នក
ណាឡើយ។ គោខ្ញុំស្គាល់ម្ចាស់ណាស់ ពេលឃើញម្ចាស់ វាតាមមើល
ហាក់ចង់សួរនាំពីរឿងអ្វីមួយ។ ពេលខ្លះ វាសម្លឹងមុខខ្ញុំ ស្រែកម៉ៗផង ត្រូវ
ក្បាលដាក់ខ្ញុំផង។ ជូនកាលវាជម្រាបដឹងទំនងដូចជាចង់ឱ្យខ្ញុំនាំវា ទៅស៊ី
ស្មៅអីចឹង។

សព្វថ្ងៃ គ្រួសារខ្ញុំធ្វើស្រែចម្ការពីងពាក់ទាំងស្រុងលើកម្លាំងអាត្មោត
និងអាចម្ប៉ា។ វាមានកម្លាំងខ្លាំងដូចជីវី។ នៅរដូវវស្សា ឪពុកខ្ញុំឱ្យវាអូស
នង្គ័ល រនាស់ដើម្បីធ្វើស្រែ។ ក្រៅពីនេះ វាអូសរទេះដឹកកណ្តាប់កាត់ទឹក
កាត់ភក់ ហាក់គ្មានខ្សោយហត់បន្តិចឡើយ។ នៅរដូវប្រាំង ឪពុកខ្ញុំទឹមវា
ដើម្បីកូររាស់ដីចម្ការដាំដំណាំ។ លើសពីនេះ គ្រួសារខ្ញុំទឹមវាដឹកអុស ដឹកដី
ដឹកស្រូវអង្ករ និងគ្រឿងប្រើប្រាស់ផ្សេងៗទៀត។

គោខ្ញុំដេកក្នុងក្រោល រាល់ព្រឹកខ្ញុំក្រោកពីប្រលឹមបញ្ចេញវាពី
ក្រោលយកទៅចងក្រោមដើមឈើ។ មុនពេលទៅសាលារៀន ខ្ញុំយកវា
ទៅចងនៅឯវាលឱ្យស៊ីស្មៅ។ ខ្ញុំពុំដែលលែងគោចោលទេ ព្រោះខ្លាចបាត់
ឬទៅស៊ីដំណាំគេ។ ជាពិសេស ខ្ញុំបានអ្នកខ្លាចវាដើរ ឆ្លងផ្លូវដែលបង្កគ្រោះ
ថ្នាក់ចរាចរណ៍ដល់អ្នកដទៃ។ ពេលទំនេរពីការងារ ខ្ញុំជិះលើខ្នងនាំវាទៅ
ស៊ីស្មៅនៅឯវាល។ ខ្ញុំមិនធុញទ្រាន់នឹងការមើលថែវាទេ ព្រោះខ្ញុំបានជិះ
លើខ្នងវា អានសៀវភៅ និងច្រៀងលេងយ៉ាងសប្បាយ។ អាត្មោត និង
អាចម្ប៉ាស៊ីស្មៅក៏ច្រើន ដឹកទឹកក៏ច្រើន។ ពេលល្ងាច ខ្ញុំយកវាទៅលាងទឹក
សម្អាតខ្លួនប្រាណវាយ៉ាងស្អាត។ ពេលព្រលប់ ខ្ញុំបញ្ជូលវាក្នុងក្រោល និង
បំពាក់ភ្លើងដើម្បីកុំឱ្យមូសនាំ។ រៀងរាល់ឆ្នាំ ឪពុកខ្ញុំតែងយកវាទៅចាក់
ថ្នាំបង្ការជំងឺឆ្លងគ្រប់ប្រភេទ។ ដូច្នេះវាមិនងាយឈឺឡើយ។

ការចិញ្ចឹមគោ ផ្តល់ប្រយោជន៍ច្រើនណាស់។ ក្រៅពីប្រើប្រាស់
កម្លាំងសម្រាប់អូសទាញ វាផ្តល់នូវលាមកយ៉ាងច្រើនទៀតផងជារៀង
រាល់ថ្ងៃ។ រៀងរាល់ព្រឹក ខ្ញុំតែងក្រោកពីព្រលឹមកើបអាចម៍វាយកទៅដាក់
ក្នុងឈ្មៅធ្វើជាដី ព្រោះដីលាមកគោ ជាប្រភេទដីធម្មជាតិដ៏ល្អប្រសើរ
សម្រាប់ដាំដំណាំ។ ដំណាំដែលប្រើប្រាស់ដីធម្មជាតិ មិនធ្វើឱ្យប៉ះពាល់
ដល់សុខភាពអ្នកប្រើប្រាស់ឡើយ។

អាត្មោត និងអាចម្ប៉ាបង្កការរលំបាក់ដល់ខ្ញុំខ្លះៗដែរ។ ពេលឃ្លាន
ខ្លាំង វាស្រែកខ្លាំងៗ ហើយទាញខ្សែស្ទើរដាច់កន្លះ។ ពេលខ្លះទៀត វាបុះដី
ម្នាក់ឯង ធ្វើឱ្យប្រឡាក់ពេញក្បាល។

ខ្ញុំពេញចិត្តនឹងគោទាំងពីរក្បាលនេះណាស់ ហើយចាត់ទុកវាជា
សមាជិកក្នុងគ្រួសាររបស់ខ្ញុំដែរ។ សព្វថ្ងៃ ខ្ញុំយកចិត្តទុកដាក់ថែទាំវាជានិច្ច
ព្រោះអាត្មោត និងអាចម្ប៉ាជួយការងារស្រែចម្ការគ្រួសារខ្ញុំបានគ្រប់រដូវ ។

ខ. ការសិក្សាគម្រោងតែងសេចក្តី

១. សេចក្តីផ្តើម

បង្ហាញពីសត្វនោះដោយប្រាប់ ៖

- ឈ្មោះសត្វ ... ភេទ ...
- អាយុ
- ទីលំនៅ ...។

២. តួសេចក្តី

- រូបរាង
- មាន ៖ តួច ធំ ស្តួម ឆាត់ ...

- កម្ពស់ ៖ ទាប ខ្ពស់ ...
- សម្បុរ ៖ ស ខ្មៅ ក្រហម ធ្មោត ...
- ខ្លួន ៖ ជើង ក ភ្នែក ច្រមុះ មាត់ ត្រចៀក ស្បែក ពាម ...
- គុណសម្បត្តិ
 - ធរិតលក្ខណៈ ៖ ស្លូត ឧស្សាហ៍ ...
 - ការប្រើប្រាស់ ៖ ភួរ រាស់ អូសរទេះ ចាំផ្ទះ ...
 - ការថែទាំ ៖ លាងទឹក ឱ្យស៊ីស្មៅ ផឹកទឹក ចាក់ថ្នាំបង្ការ ...
 - ផលប្រយោជន៍
- គុណវិបត្តិ
 - វាស៊ីរើសស្មៅ ពេលវាដាច់ម្តងៗពិបាកចាប់ ...។

៣.សេចក្តីបញ្ចប់

- ចំណាប់អារម្មណ៍ ៖ បង្ហាញមនោសញ្ចេតនាចំពោះសត្វនោះ ...។

គ.ការអនុវត្ត

ប្រធាន ៖ គ្រួសារអ្នកចិញ្ចឹមសត្វជាច្រើន។ ចូរអ្នកពណ៌នាអំពីសត្វអ្វីមួយ ដែលអ្នកពេញចិត្តជាងគេ តាមគម្រោងខាងលើឱ្យបានក្សោះក្សាយ។

សេចក្តីអធិប្បាយ



គ្រួសារខ្ញុំចិញ្ចឹមក្របីមួយនីម។ ក្របីមួយឈ្មោះអាឌីង និងមួយទៀតឈ្មោះអាត្តាម។ ក្របីទាំងពីរនេះមានរូបរាងស្រដៀងគ្នា។ ក្របីនេះមានសម្បុរខ្មៅរលោង ពាមខ្លីៗ។ វាមានក្បាលធំ ស្បែកទាំងឡាយរបស់វាខុបជារង្វង់ និងមានចុងស្រួច កឡើងធំ ត្រចៀកបះ។ ដងខ្លួនធំធំ ខ្នងរាបដូចត្នារ ជើងមាំៗ តែកន្ទុយតូចខ្លីមានពាមតិចៗ។

អាខ្លឹង និងអាត្តាមស្នូតណាស់។ វាពុំដែលរកផល ឬវិធីអ្នកណា
ឡើយ។ ក្របីខ្ញុំស្គាល់ម្ចាស់ ពេលឃើញម្ចាស់ វាងើយសម្លឹងមើល ហាក់
ចង់សួរនាំពីរឿងអ្វីមួយ។ ពេលខ្លះ វាសម្លឹងមុខខ្ញុំ ស្រែកផង ត្រវីក្បាល
ដាក់ខ្ញុំផង ជញ្ជុំជើងទំនងជាចង់ឱ្យខ្ញុំជូនវាដើរលេង ឬចង់ទៅស៊ីស្មៅ
អីចឹង។

សព្វថ្ងៃ គ្រួសារខ្ញុំធ្វើស្រែចម្ការពីងពាក់លើកម្លាំងអាខ្លឹង និងអាត្តាម។
វាមានកម្លាំងខ្លាំង។ នៅរដូវវស្សា ឪពុកខ្ញុំទើមវាឱ្យអូសនង្គ័ល រនាស់ដើម្បី
ធ្វើស្រែ។ ក្រៅពីនេះ វាអាចអូសរទេះ ដឹកកណ្តាប់កាត់ទឹក កាត់ភក់
ហាក់គ្មាននឿយហត់បន្តិចឡើយ។ នៅរដូវប្រាំង ឪពុកខ្ញុំទើមវា តូររាស់
ដឹកម្ការដើម្បីដាំដំណាំ។ លើសពីនេះ គ្រួសារខ្ញុំទើមវាដឹកអុស ដឹកដី
ដឹកស្រូវអង្ករ និងគ្រឿងប្រើប្រាស់ផ្សេងៗទៀត។

ក្របីខ្ញុំដេកក្នុងក្រោល វាល់ព្រឹកខ្ញុំក្រោកពីព្រលឹមបញ្ឆោញវាពី
ក្រោលយកទៅចងក្រោមដើមឈើ។ មុនពេលទៅសាលារៀន ខ្ញុំយកវា
ទៅចងនៅឯវាលឱ្យស៊ីស្មៅ។ ខ្ញុំពុំដែលលែងក្របីចោលឱ្យដើរស៊ីស្មៅទេ
ព្រោះខ្លាចបាត់ ឬខ្លាចវាទៅស៊ីដំណាំគេផ្តេសផ្តាស។ ពេលទំនេរពីការងារ
ខ្ញុំជិះលើខ្នងនាំវាទៅស៊ីស្មៅនៅឯវាល។ ខ្ញុំមិនធុញទ្រាន់នឹងឃ្វាលវាទេ
ព្រោះខ្ញុំបានជិះលើខ្នងវា អានសៀវភៅ និងច្រៀងលេងយ៉ាងសប្បាយ។
ពេលល្ងាច ខ្ញុំយកវាទៅលាងទឹកឱ្យស្អាត។

ការចិញ្ចឹមក្របី ផ្តល់ប្រយោជន៍ច្រើនណាស់។ ក្រៅពីប្រើប្រាស់
សម្រាប់កម្លាំងអូសទាញ វាផ្តល់នូវលាមកយ៉ាងច្រើនទៀតផង។ ដីលាមក
គោក្របី ជាប្រភេទដីធម្មជាតិដ៏ល្អប្រសើរសម្រាប់ដាំដំណាំ។

ខ្ញុំពេញចិត្តនឹងអាខ្លឹងនិងអាត្តាមណាស់។ វាប្រៀបដូចជាសមាជិក
ក្នុងគ្រួសាររបស់ខ្ញុំដែរ។ សព្វថ្ងៃ ខ្ញុំយកចិត្តទុកដាក់ថែទាំវាជានិច្ច ព្រោះ
គ្រួសារខ្ញុំអាចធ្វើស្រែចម្ការបានគ្រប់រដូវដោយសារវា។

ក. ការសិក្សាអត្ថបទតែងសេចក្តីគំរូ

ប្រធាន ៖ នៅក្នុងសហគមន៍ប្អូនមានរុក្ខជាតិជាច្រើន។ ចូរអ្នក
ពណ៌នាអំពីរុក្ខជាតិមួយឱ្យបានក្បោះក្បាយ។

សេចក្តីអធិប្បាយ

ប្រទេសកម្ពុជាយើង សម្បូរដើមឆ្នោត
ណាស់។ ដើមឆ្នោតជាអត្តសញ្ញាណជាតិ
ខ្មែរ។ ដើមឆ្នោត ជារុក្ខជាតិកេរដំណែល
របស់គ្រួសារខ្មែរនីមួយៗ។ នៅធនបទស្ទើរ
តែគ្រប់គ្រួសារ សុទ្ធតែមានកេរមរតកដើម
ឆ្នោត។ គ្រួសារខ្មែរនិយមប្រើប្រាស់ដើម
ឆ្នោតណាស់។ ដើមឆ្នោត ដុះរាយប៉ាយស្ទើរ
ពាសពេញទឹកដីនៃមាតុភូមិយើង។ ឆ្នោត
មានប្រភេទផ្សេងៗគ្នាដូចជា ឆ្នោតទ្រាំង
ឆ្នោតអាចម៍សេះ និងឆ្នោតដែលមានដើម
ខ្ពស់ៗគេហៅថាឆ្នោតលៃ។



កាលពីថ្ងៃអាទិត្យមុន ដំណុកខ្ញុំបាននាំខ្ញុំទៅទីវាលស្អិតនៅក្រោយផ្ទះ ដើម្បីកាប់ស្លឹកត្នោតយកមកប្រើប្រាស់។ នៅទីនោះ មានដើមត្នោត ជាច្រើន។

មើលពីចម្ងាយ ដើមត្នោតដុះប្រុងប្រាងពាសពេញទីវាល។ ដើម ត្នោតមានរាងមូលខ្ពស់ក្រដែត ហាក់ដូចជានគ្រក់ពងតម្លោះទុកនៅលើ អាសាស។ ពេលចូលទៅជិត ដើមត្នោតមានរាងមូល ទ្រស់ណ្ហាស្លឹកមួយ កញ្ចំរំ។ ត្នោតគ្មានឫសកែវទេ គឺមានតែឫសតូចៗចាក់ស្រែះគ្នាទ្រទៀ ដើមយ៉ាងរឹងមាំមិនឱ្យរលំដូល។ តូដើមត្នោតមានពណ៌ប្រផេះគគ្រឹមៈ គន្លាក់តិចៗ ដែលជាស្នាមគារចាស់រលេះជ្រុះរហូត តាំងពីដើមវានៅតូចៗ នៅផ្នែកខាងចុង មានគារទ្រទៀបចាងបែកសាខាប្រកបដោយស្លឹកពណ៌ បៃតងចាស់។ តាមចន្លោះឆ្នាំងមានផ្កា និងផ្លែ។

ដើមត្នោតជារុក្ខជាតិមួយប្រភេទ ដែលមានអាយុវែងហើយងាយ ក្នុងការដាំដុះ។ គ្រួសារខ្មែរតាំងពីដូនតាបុរាណកាលមកនិយមដាំដើម ត្នោតតាមភ្លឺស្រែ ទីទួល ភូមិចាស់ៗ តាមរបងផ្ទះជាដើម។ ដើមត្នោតខ្លះ ទៀត ដុះដោយសារផ្លែវាទុំជ្រុះ ឬដោយសារគេបោះគ្រាប់ទុំចោល។ ត្នោត ជារុក្ខជាតិដែលមិនលំបាកក្នុងការថែទាំទេ ដោយគ្រាន់តែការ ឬកាប់គារ ចាស់ចេញពីដើមឱ្យស្រឡះតែប៉ុណ្ណោះ។

ដើមត្នោតមានប្រយោជន៍ច្រើនយ៉ាង។ នៅតូចគេកាប់គាររស់ យក មកដំហើយបូតយកជក់។ គេអាចយកជក់ទៅផេញជាកន្លុះខ្សែ។ ខ្សែជក់ មានគុណភាពល្អជាងខ្សែជីវ។ ពេលត្នោតចាស់ មានផ្កា គេតាមផ្កាវាគ្រង យកទឹកមករម្ងាស់បានជាស្ករ ដែលមានរសជាតិផ្អែមឈ្ងុយឆ្ងាញ់។ ផ្លែ ត្នោតនៅខ្ចី គេកាប់យកគ្រាប់ខ្ចី មកបរិភោគយ៉ាងឆ្ងាញ់ពិសា។ ពេលខ្លះ ប្រជាពលរដ្ឋយើង កាប់ផ្លែត្នោតយកមកលក់បានប្រាក់សម្រាប់ផ្គត់ផ្គង់

គ្រួសារ។ ផ្លែឆ្មោតទុំ តែងរលេចធ្លាក់ជ្រុះមកដីដោយឯកឯង។ ខ្មែរយើង
និយមយកផ្លែឆ្មោតទុំទៅធ្វើចាហូយ និងនំផ្សេងៗសម្រាប់បរិភោគ។
ពេលគ្រាប់ឆ្មោតទុំមានកំពឹង គេពុះវាយកកំពឹងមកធ្វើជាចំណីយ៉ាងតាម
ប្រសើរ។ ពោះ ឆាងឆ្មោតអាចធ្វើជាខ្សែចំណាង។ គេកាប់ស្លឹកឆ្មោត មក
ដេរជាកណ្តាបសម្រាប់ប្រក់ដំបូលផ្ទះ ពេង និងលំនៅស្ថាន។ ដើមវា គេអាច
ពុះច្រៀកយកមកធ្វើជាគ្រឿងសំណង់ និងធ្វើទូកបានទៀតផង។ បច្ចុប្បន្ន
សិប្បកម្មកែច្នៃសម្ភារៈមួយចំនួនបានយកដើមឆ្មោតមកធ្វើជាវត្ថុប្រើប្រាស់
និងវត្ថុតាំងលម្អផ្សេងៗដែលជាទីពេញនិយមសម្រាប់ភ្ញៀវទេសចរជាតិ
និងបរទេស។

ខ្មែរយើងពេញចិត្តនឹងដើមឆ្មោតណាស់ ព្រោះវាជាសម្បត្តិតាំងពី
ដូនតាមក និងជាអត្តសញ្ញាណជាតិខ្មែរយើង។ ដូច្នេះ ប្រជាជនខ្មែរគ្រប់រូប
មិនត្រូវកាប់បំផ្លាញដើមឆ្មោតនោះទេ។ យើងត្រូវថែរក្សា និងដាំដើមឆ្មោត
បន្ថែមឱ្យបានច្រើន។ យើងគួរដាំឆ្មោតនៅកន្លែងដីទំនេរ ឬវាល ឬលើទួល
ឆ្ងាយពីស្រែ ឆ្ងាយពីផ្ទះ ព្រោះឆាង និងផ្លែទុំអាចជ្រុះមកនាំឱ្យប៉ះពាល់
ដំណាំស្រូវ ផ្ទះសម្បែង ឬដំណាំផ្សេងៗ។

ខ. ការសិក្សាសម្រេចតែងសេចក្តី

១. សេចក្តីផ្តើម

- ទីដួងភាពទូទៅ
- ពេលវេលាដែលអ្នកទៅទីនោះ
- ទីកន្លែងដែលរុក្ខជាតិនោះដុះ
- ឈ្មោះរុក្ខជាតិ ។

២. តួសេចក្តី

- ទិដ្ឋភាពមើលពីចម្ងាយ
- ទិដ្ឋភាពពេលចូលទៅដល់
- រូបលក្ខណៈ
 - រូបរាង
 - ពណ៌
 - ដើម
 - មែកធាង
 - ស្លឹក
 - ផ្លែ ...
- ការដាំដុះ
- ការថែទាំ
- ផលប្រយោជន៍។

៣. សេចក្តីបញ្ចប់

- បង្ហាញពីចំណាប់អារម្មណ៍របស់អ្នក ឬមនុស្សទូទៅចំពោះរុក្ខជាតិ នោះ។

គ. ការអនុវត្ត

ប្រធាន ៖ នៅក្នុងសហគមន៍ប្អូនមានរុក្ខជាតិជាច្រើន។ ចូរអ្នក ពណ៌នាអំពីរុក្ខជាតិអ្វីមួយតាមគម្រោងខាងលើឱ្យ បានភ្លេចភ្លាយ។



តែងសេចក្តី បែបពិពណ៌នាអំពីវត្ថុ



ក.ការសិក្សាអត្ថបទតែងសេចក្តីគំរូ

ប្រធាន : នៅចុងអ្នកមានវត្ថុប្រើប្រាស់ជាច្រើន។ ចូរអ្នក
ពណ៌នាពីវត្ថុអ្វីមួយ ដែលអ្នកពេញចិត្តជាងគេឱ្យ
បានក្បោះក្បាយ។

សេចក្តីអធិប្បាយ



បច្ចុប្បន្ន សម្ភារៈប្រើប្រាស់ផ្សេងៗ មានការអភិវឌ្ឍកាន់តែទំនើប ទាន់សម័យ ជាពិសេសគ្រឿងអេឡិចត្រូនិក។ គេបង្កើតសម្ភារៈទាំងនោះ ដើម្បីឆ្លើយតបតាមតម្រូវការរបស់មនុស្ស។ ជាពិសេសទូរស័ព្ទដៃត្រូវ បានអភិវឌ្ឍកាន់តែទំនើបដែរ។ នៅតាមទីផ្សារមានទូរស័ព្ទដៃទំនើបៗ ជាច្រើន ។ សព្វថ្ងៃ មិនថាមនុស្សចាស់ ឬយុវជនទេ ពួកគេនិយមប្រើប្រាស់ ទូរស័ព្ទដៃទំនើបៗ។ ឪពុកខ្ញុំក៏មានទូរស័ព្ទដៃទំនើបមួយគ្រឿងដែរ ។

ទូរស័ព្ទនេះ មានរាងបួនជ្រុងទ្រវែងដូចចតុកោណកែង។ ពីខាង ក្រៅលម្អដោយស៊ុមពណ៌មាស ដាក់ម្ទេចស្បូងភ្លឺផ្លែកៗគួរឱ្យចាប់ចិត្ត។ នៅ លើផ្ទៃខាងមុខ មានរូបភាពម៉ោងនិង ថ្ងៃ ខែ ឆ្នាំ សម្រាប់មើល។ ឪពុកឱ្យ ខ្ញុំប្រើប្រាស់ទូរស័ព្ទនេះជារៀងរាល់ថ្ងៃ។ ពេលគេហៅចូលម្តងៗ វាមាន សំឡេងរោទ៍យ៉ាងពីរោះ តែពេលខ្លះ ខ្ញុំមិនឮសំឡេងទេ ព្រោះឪពុកខ្ញុំ ដាក់សំឡេងញ័រ ដើម្បីកុំឱ្យខ្លាចអ្នកដទៃ ។ ទូរស័ព្ទនេះ មានកម្មវិធី ជាច្រើន ដូចជាត្រីវិស័យសម្រាប់ចង្អុលបង្ហាញទិស ផែនទីបង្ហាញតំបន់ និងពិភពលោក កម្មវិធីអក្សរខ្មែរ ម៉ាស៊ីនថតរូប ឬវីដេអូ។ ជាងកសាមមាន រចនានុក្រមភាសាខ្មែរ ភាសាអង់គ្លេស រចនានុក្រមអង់គ្លេស-ខ្មែរ និង រចនានុក្រមខ្មែរ-អង់គ្លេស សម្រាប់ប្រើក្នុងការសិក្សា។ ឪពុកខ្ញុំប្រើ ទូរស័ព្ទ នេះដោយ ភ្ជាប់ជាមួយប្រព័ន្ធអ៊ីនធឺណិត។ តាមរយៈប្រព័ន្ធអ៊ីនធឺណិតនេះ យើងអាច ប្រើប្រាស់អ៊ីមែល ហ្វេសប៊ុក អាន និងស្តាប់ព័ត៌មាន មើល ទូរទស្សន៍ ស្វែងរកឯកសារ និងរូបភាពផ្សេងៗជាដើម។ ក្រៅពីនេះ ក៏មាន កម្មវិធី កំសាន្តមួយចំនួន។

ការប្រើប្រាស់ទូរស័ព្ទ ផ្តល់អត្ថប្រយោជន៍ជាច្រើន ក្នុងការធ្វើទំនាក់ ទំនងគ្នាបានយ៉ាងឆាប់រហ័សទាំងក្នុង និងក្រៅប្រទេស។ វាអាចបញ្ជូន ឯកសារ សារផ្សេងៗ ផ្តល់ព័ត៌មានរហ័សទាន់ចិត្ត។ ក្រៅពីនេះ វាអាចជួយ

សម្រួលដល់ការសិក្សារបស់យើងទៀតផង។ ប៉ុន្តែការប្រើប្រាស់ទូរស័ព្ទ
ក្នុងផ្លូវអវិជ្ជមាននឹងនាំគ្រោះថ្នាក់ដល់ខ្លួន និងសង្គមជាតិ។

ខ. ការសិក្សាគម្រោងតែងសេចក្តី

១. សេចក្តីផ្តើម

- ឈ្មោះ ៖ វត្តអ្វី ...
- ទីតាំង ៖ នៅឯណា ...។

២. តួសេចក្តី

- រូបរាង មាន ៖ តូច ធំ វែង ខ្លី ...
- ការតុបតែងលម្អ ...
- ការប្រើប្រាស់ ៖ តើវត្តនោះសម្រាប់ធ្វើអ្វី ...
- ផលប្រយោជន៍ ...
- ការយកចិត្តទុកដាក់ និងការថែទាំ ...។

៣. សេចក្តីបញ្ចប់

- ចំណាប់អារម្មណ៍ ៖ បង្ហាញមនោសញ្ចេតនាចំពោះវត្តនោះ ...។

គ. ការអនុវត្ត

ប្រធាន ៖ នៅផ្ទះអ្នកមានសម្ភារៈប្រើប្រាស់ជាច្រើន តែអ្នក
ពេញចិត្តសម្ភារៈមួយជាងគេ។ ចូរអ្នកពណ៌នាពីវត្ត
នោះឱ្យបានក្បោះក្បាយ។



ក. ការសិក្សាអត្ថបទតែងសេចក្តីអំរុ

ប្រធាន ៖ ចូរអ្នកពណ៌នាពីទឹកថ្លែងសំខាន់ណាមួយដែលប្អូន
ធ្លាប់ស្គាល់ឱ្យបានក្បោះក្បាយ។

សេចក្តីអធិប្បាយ

កាលពីចុងសប្តាហ៍មុន ខ្ញុំនិងមិត្តរួមផ្ទាក់បានទៅធ្វើទស្សនកិច្ច
សិក្សានៅសារមន្ទីរជាតិដោយមានលោកគ្រូជាអ្នកដឹកនាំ។ សារមន្ទីរជាតិ
ស្ថិតនៅខាងជើងជាប់ព្រះបរមរាជវាំង
រាជធានីភ្នំពេញ។ អគារនេះ សង់អំពីថ្ម
ជាប់ផ្ទាល់ដី មានជំបូលជាផ្ទាក់ៗ ប្រក់
ក្បៀង និងមានជំបូលកណ្តាលខ្ពស់
ស្រួច។ មើលចំពីខាងមុខ យើង
ឃើញហោជាងប្រកបដោយក្បាច់
រចនាយ៉ាងល្អវិចិត្រ មានរាងជាព្រះសង្ឃានៅផ្នែកខាងលើ។ លោកគ្រូ
ប្រាប់ថា សារមន្ទីរជាតិនេះបានស្ថាបនាឡើងកំឡុងឆ្នាំ១៩១៨ ក្នុងរាជ្យ
ព្រះករុណាព្រះស៊ីសុវត្ថិ។ ទិដ្ឋភាពខាង ក្រៅធ្វើឱ្យខ្ញុំមានការចាប់អារម្មណ៍
យ៉ាងខ្លាំង។ ពិសេសជញ្ជាំងមានពណ៌ក្រហមខុសប្លែកពីសំណង់ដទៃ
ទៀត។



ពេលចូលដល់ខាងក្នុង យើងខ្ញុំរំភើបចិត្តក្រៃលែងចំពោះវត្ថុបុរាណ

ដ៏ច្រើនស្មេកស្មុះ ដែលគេដាក់តម្រៀបតាំងជូនភ្ញៀវទេស្សនា និងធ្វើការសិក្សាស្រាវជ្រាវ។ នៅទីនោះមានភ្ញៀវទេស្សនាមិនតិចទេ តែមានសភាពស្ងប់ស្ងាត់ ពីព្រោះម្នាក់ៗសុទ្ធតែផ្ដោតអារម្មណ៍ទៅលើគ្រឿងចម្លាក់ដ៏ប្រណីត និងគត់គ្រា ឬផ្ទៀងស្ដាប់ការអធិប្បាយរបស់មគ្គុទ្ទេសក៍។ នៅអគារទទឹងថ្លៃថ្លែកខាងមុខមានរូបចម្លាក់ដ៏មានតម្លៃ ដែលសាងឡើងអំពីលោហធាតុផ្សេងៗមាន លង្ហិន សំរិទ្ធ ស្ពាន់ ប្រាក់ជាដើម។ វត្ថុចម្លាក់ខ្លះបានសាងឡើងតាំងពី ៣០០ ឆ្នាំមុនគ្រិស្តសករាជ។ លុះមើលចប់ផ្នែកខាងមុខ លោកគ្រូបាននាំយើងទៅមើលអគារបីទៀតនៅខាងក្រោយ។ នៅទីនោះគេតម្កល់វត្ថុ និងរូបចម្លាក់ធ្វើពីថ្មភក់ និងថ្មផ្សេងទៀត ដែលសាងឡើងនៅសតវត្សទី៤ មកដល់សតវត្សទី១៩។ លោកគ្រូមានប្រសាសន៍ថា នៅទីនេះមានរូបចម្លាក់ទាំងអស់ជាង៤០០០រូប។ ការធ្វើទស្សនកិច្ចនៅថ្ងៃនោះ មានសារៈសំខាន់ណាស់។ រូបចម្លាក់ពីថ្ម និងលោហធាតុសុទ្ធតែស្នាដៃដែលជាប្រសិទ្ធិ និងដូងវិញ្ញាណនៃបុព្វបុរសខ្មែរបន្សល់ទុក និងបាននិយាយប្រាប់យើងខ្ញុំអំពីប្រវត្តិសាស្ត្រ និងសម័យកាលដ៏រុងរឿងរបស់ជាតិយើង។ តាមរយៈការស្វែងយល់ ចង់ដឹង ចង់ឃើញវត្ថុចម្លាក់ខ្មែរអំពីសំណាក់ភ្ញៀវទេសចរមេរទេស និងអ្នកសិក្សាស្រាវជ្រាវ បានធ្វើឱ្យយើងខ្ញុំដែលជាកុលបុត្រ កុលធីតាខ្មែរ រំភើបចិត្ត និងមានមោទនភាពចំពោះជាតិខ្លួនយ៉ាងក្រៃលែង។

ខ្ញុំពេញចិត្តនឹងសារមន្ទីរជាតិណាស់ ព្រោះជាបេតិកភណ្ឌរបស់យើង។

ខ. ការសិក្សាអម្រោងតែងសេចក្ដី

១. សេចក្ដីផ្ដើម

- ពេលវេលា (ទៅទីនោះ ...)
- ទីកន្លែង (ឈ្មោះទីកន្លែង ... ទីកន្លែងនោះស្ថិតនៅ ភូមិ ... ឃុំ ... ស្រុក ... ខេត្ត ...)

២. តួសេចក្តី

- ទិដ្ឋភាពខាងក្រៅ ៖
 - ទិដ្ឋភាពមើលពីចម្ងាយ (ទីតាំងនោះមានទ្រង់ទ្រាយដូចម្តេច ? ប្រៀបដូចអ្វី ? ...)
 - ទិដ្ឋភាពពេលចូលទៅដល់ (ទីតាំងនោះមានទ្រង់ទ្រាយដូចម្តេច ? ឃើញអ្វីខ្លះនៅទីនោះ ...)
- ទិដ្ឋភាពខាងក្នុង ៖
 - រូបរាង ឬទ្រង់ទ្រាយ ហេដ្ឋារចនាសម្ព័ន្ធខាងក្នុង (មានរូបរាងទ្រង់ទ្រាយដូចម្តេច ? ...)
 - វត្ថុ ឬសម្ភារៈ (មានវត្ថុ ឬសម្ភារៈអ្វីខ្លះនៅទីនោះ ? ...)
 - សកម្មភាពអ្នកធ្វើការ ឬ អ្នករស់នៅទីនោះ ...
 - ទឹកចិត្តអ្នកធ្វើការ ឬ អ្នករស់នៅទីនោះ ...
 - សកម្មភាពអ្នកទៅទស្សនាទីនោះ ...
- សារៈសំខាន់ និងផលប្រយោជន៍ ៖
 - ទីនោះមានសារៈសំខាន់ និងផលប្រយោជន៍ដូចម្តេច ? ... ។

៣. សេចក្តីបញ្ចប់

- វាយតម្លៃទីកន្លែងនោះ ...
- បង្ហាញពីចំណាប់អារម្មណ៍របស់អ្នក ឬមនុស្សទូទៅចំពោះទីកន្លែងនោះ។

គ. ការអនុវត្ត

ប្រធាន ៖ ចូរអ្នកពណ៌នាពីទីកន្លែងសំខាន់ណាមួយនៅក្នុងសហគមន៍អ្នក ឬទីកន្លែងដែលអ្នកធ្លាប់ស្គាល់តាមគម្រោងខាងលើឱ្យបានក្បោះក្បាយ។

តែងសេចក្តី បែបពិពណ៌នាអំពីទេសភាព



ក.ការសិក្សារប្បបទតែងសេចក្តីគំរូ

ប្រធាន ៖ ចូរអ្នកពណ៌នាពីទេសភាពកន្លែងណាមួយដែលអ្នក
ធ្លាប់ស្គាល់ឱ្យបានក្បោះក្បាយ។

សេចក្តីអធិប្បាយ

រដូវប្រាំងបានកន្លងផុតទៅ រដូវវស្សាក៏ឈានមកដល់។ មេឃ
ធ្លាប់តែស្រឡះ ព្រះទិសក៏ធ្លាប់តែបញ្ចេញកាំរស្មីភ្លៀងចែងចាំង មកលើភព
ផែនដី ប្រែជាស្រអាប់ដោយដុំ
ពពកខ្មៅប្រផេះ។ ដីបែកក្រហែង
ប្រែជាមានទឹកដក់ជោកជាំ។ ព្រះ
ភីរុណបង្ករយ៉ាងញឹកញាប់ស្រោច
ស្រពមកលើព្រះធរណី ធ្វើឱ្យ
រុក្ខជាតិទាំងពួងលូតលាស់ស្រស់
បំពេញ។ ផលារសៀលនាថ្ងៃអាទិត្យមួយ ខ្ញុំបានទៅដើរកម្សាន្តនៅតាម
វាលស្រែ។



គយគន់ពីចម្ងាយ វាលស្រែពណ៌ខៀវស្រងាត់លាតសន្ធឹងលឿង
លឿងជាប់ជើងមេឃ។ នៅព្រំដីវេហា(វេហាស៍) ហ៊ុមព័ទ្ធទៅដោយផ្ទាំង
ពពក មីរដេរដាស ពាសពេញ ហើយសោត់លឿនស្មៅ។

នៅតាមវាលស្រែ ដែលមានភ្លឺខ្លាំងខ្លាំងជាពិសេសក្រឡាចក្រត្រង់មាន
ទឹកពព្រាំង។ ក្នុងស្រែសន្ទូងកំពុងបែកគុម្ពលូតលាស់ស្រស់សំប័ព្រង។ វេលា
រសៀលត្រជាក់ ព្រះពាយព័ន្ធរំភើយៗ អង្រួនដើមស្រូវឱ្យរលាស់យោក
យោលប្រៀបដូចសរសៃរលកទឹកប្រដេញគ្នាយ៉ាងរន្តិស។ បក្សាបក្សីមាន
កុក ក្រសារ រនាសជាដើមកំពុងរកចំណី។ ខ្លះទៀតកំពុងដេញប្រចិត្តគ្នា
សម្រែកលាន់ឮទ្រហឹងអឹងកង។ នៅលើអាកាសមានបក្សាបក្សីខ្លះកំពុង
ហើរទាំងហ្វូងៗសំដៅទៅរកទ្រនំ។ កូនក្តាត់ កង្កែបអាចម៍គោ ស្រែក
បណ្តាក់គ្នាហាក់ដូចជាកំពុងច្រៀងលេងសប្បាយនឹងទឹកភ្លៀង។ កសិករ
ដូតក្បាលក្រអានាំគ្នាបោចស្មៅក្នុងស្រែ ខ្លះកំពុងទប់ភ្លឺស្រែ ខ្លះកំពុងក្រាច
ជី។ កសិករខ្លះកំពុងនេសាទដោយចងសន្ទូច ដាក់បង្កែ និងខ្លះទៀតកំពុង
ស្តាយទ្រូ លបទៅរកកន្លែងដាក់។ អ្នកខ្លះធ្វើការបណ្តើរ ស្រែកច្រៀង
បណ្តើរ ដើម្បីបំបាត់ភាពនឿយហត់។ សំឡេងកសិករណាយឡំជាមួយនិង
សំឡេងសត្វចម្រុះគ្នា ប្រៀបដូចជាតូប្បត្តិមួយរង់ កំពុងប្រគំយ៉ាងពីពោះ
រង់។

ត្រាភោគៈ ថ្ងៃមេឃប្រែជាស្រកាភាគពណ៌លឿងទុំបញ្ជាក់ថា ជិតដល់
ពេលវេលាដែលព្រះអាទិត្យនឹងចាកចេញពីភពផែនដីយើងនេះ ទៅកាន់
ភពដទៃផ្សេងទៀត។ ខ្យល់បរិសុទ្ធបក់ត្រសៀកៗធ្វើឱ្យយើងដកដង្ហើម
បានស្រួល និងមានសុខភាពក្រៃលែង។ តុល្យភាពនៅក្នុងបរិស្ថានបាន
ធ្វើឱ្យជីវិតមនុស្សមានភ្លឺសុខរក្សមក្សាន្តតាមបែបធម្មជាតិ។ ដូច្នេះ យើង
ត្រូវថែទាំបរិស្ថាននេះឱ្យល្អជានិច្ច។ យើងទាំងអស់គ្នាមិនត្រូវធ្វើឱ្យបរិស្ថាន
កខ្វក់ឡើយ។

ខ្ញុំពេញចិត្តនឹងទេសភាពវាលស្រែនេះណាស់។ ពេលមានអារម្មណ៍
អផ្សុកខ្ញុំតែងតែនឹកចង់ទៅកម្សាន្តនៅទីនោះជានិច្ច។

ខ.ការសិក្សាគម្រោងតែងសេចក្តី

១. សេចក្តីផ្តើម

- ពេលវេលា (ទៅទឹកនៃឯនោះ ...)
- ឈ្មោះទឹកនៃឯ (ទីនោះជាកន្លែងអ្វី ...)

២. តួសេចក្តី

- ទិដ្ឋភាពទូទៅលើលំដាប់ប្រយោជន៍
- សណ្ឋានទឹកនៃឯ (មានលក្ខណៈ ទ្រង់ទ្រាយដូចម្តេច? ...)
- ធម្មជាតិ (ខ្យល់ ពន្លឺ មេឃ ពពក ពណ៌ ...ដោយធ្វើការប្រៀបធៀប)
- សកម្មភាពនិងសូរសំឡេង (មនុស្ស សត្វ រុក្ខ រុក្ខជាតិ ... ដោយធ្វើ
ការប្រៀបធៀប)

៣. សេចក្តីបញ្ចប់

- ចំណាប់អារម្មណ៍ ៖ បង្ហាញមនោសញ្ចេតនាចំពោះទេសភាពទឹក
នៃឯនោះ ។

គ.ការអនុវត្ត

ប្រធាន ៖ ចូរអ្នកណាណាមួយទេសភាពទឹកនៃឯណាមួយនៅក្នុង
សហគមន៍អ្នក ឬទឹកនៃឯដែលអ្នកធ្លាប់ស្គាល់តាម
គម្រោងខាងលើឱ្យបានក្បោះក្បាយ។

ក.ការសិក្សាអង្គបទតែងសេចក្តី

ប្រធាន ៖ រៀងរាល់ឆ្នាំ ក្នុងប្រទេសកម្ពុជាយើងតែងជួបប្រទះ នូវគ្រោះធម្មជាតិខ្លះៗ។ ចូរអ្នកពណ៌នាពីបាតុភូត ធម្មជាតិអ្វីមួយ ឱ្យបានក្បោះក្បាយ។

សេចក្តីអធិប្បាយ

ដើមរដូវវស្សានេះ តែងកើតមានខ្យល់ព្យុះជារៀងៗ។ កាលពី វេលារសៀលថ្ងៃទី២៩ ខែឧសភា ឆ្នាំ២០១៤ មានខ្យល់ព្យុះដ៏ធំមួយបាន បោកបក់យ៉ាងខ្លាំងមកលើស្រុកមេសាង ខេត្តព្រៃវែង។

មុនពេលកើតហេតុ ផ្ទាំង ពពកធំៗរសាត់មកផ្តុំគ្នាយ៉ាង មីរដេរដាស គ្របដណ្តប់លើភូមិ សាស្ត្រនៃស្រុកមេសាង។ មេឃចាប់ផ្តើមងងឹត ខ្យល់បក់ បោកយ៉ាងខ្លាំង។ សូរសន្ធិក ខ្យល់លាន់ឮគ្រឹកៗ ពពកប្រែជា



ខ្មៅខ្នុលខ្មាញ់ទម្លាក់កន្ទុយនាគនៅចំពីលើភូមិអ្នកស្រុក។ នេះជាសញ្ញា ខ្យល់ព្យុះក្នុងដៃលនិងកើតមានយ៉ាងរហ័សបំផុត។ អ្នកស្រុកដែលឃើញ ទិដ្ឋភាពនេះ ភ័យព្រួយយ៉ាងតក់មា អ្នកខ្លះឆ្លើត្រា នាំកូនចៅរត់សំដៅទៅ

គេហដ្ឋាន។ អ្នកខ្លះថ្មីម្នាយកគោ ក្របី ប្រុក មាន់ ទា ទៅរកទីជម្រកមាន
សុវត្ថិភាព។ សន្លឹកខ្យល់លាន់កញ្ជើកធរណី មួយរំពេចនោះ ខ្យល់ល្អះបាន
បោកបក់មកដល់។ ដើមឈើតូចធំយោលយោកទន់ចុងសំបូងសម្លេង
ចុះស្ទើរដល់ដី។ រុក្ខជាតិខ្លះដែលគ្មានឫសកែវរឹងមាំបានដួលរលំរណ្តា
រណែលបន្តបន្ទាប់គ្នា។ ផ្ទះរបស់អ្នកស្រុកខ្លះរង្វើរញ្ជួយតាំងពីដើមសសរ
រហូតដល់ដំបូល។ សត្វចតុប្បាទ សត្វស្លាបក្រាបចុះដើម្បីការពារខ្លួន។
មនុស្សម្នារកទឹកនៃឯគត់មត់អង្គុយនិបត្តា ភ័យខ្លាច ញ័រខ្លួនទទ្រើក។
សន្ទុះខ្យល់កាន់តែបង្កើន កម្លាំងខ្លាំងឡើងៗ។ លំនៅស្ថានតូចៗ បើងតាម
ខ្យល់។ លំនៅស្ថានធំៗខ្លះបាក់ស្រុត ខ្លះសណ្តាកធ្លាក់ចុះពីលើដើងតាង
និងខ្លះទៀតដួលរលំរាបដល់ដី។ សត្វខ្លះត្រូវខ្យល់កូចបើង ខ្លះត្រូវរូស
ខ្លះស្លាប់ដោយដើមឈើ និងផ្ទះរលំសង្កត់។ អ្នកស្រុកខ្លះភ័យស្រែកនោ
ឡោររកគេជួយ។ អ្នកខ្លះស្រែកទ្រហោយំ ដោយការខ្លាចខាតទ្រព្យសម្បត្តិ
និងការឈឺចាប់ដោយសាររូស។

ប្រមាណជិតកន្លះម៉ោងក្រោយមក ល្អះសង្ស័យបានថយតទ្វិពល
របស់ខ្លួនបង្ខិតម្តងៗរហូតដល់ស្ងប់ស្ងាត់។ ក្រោយពេលកើតហេតុ ល្អះ
នេះបានបន្សល់ទុកនូវវិនាសកម្មយ៉ាងធ្ងន់ធ្ងរ សាលារៀន មន្ទីរពេទ្យ
លំនៅស្ថានខ្លះសណ្តាកចេញដួលរលំបាក់បែករាប់ជាងមួយរយខ្នង។ ក្នុង
គ្រាជួបគ្រោះអាសន្ននេះ អ្នកភូមិទាំងអស់រួមគ្នាជួយរុះរើផ្ទះបាក់បែក
ដើម្បីរៀបចំសង់ឡើងវិញ។ អ្នកខ្លះធ្វើរោងស្នាក់នៅបណ្តោះអាសន្ន។
អ្នកខ្លះទៀត ជួយដឹកជញ្ជូនអ្នករូសទៅមន្ទីរពេទ្យ។ អាជ្ញាធរមូលដ្ឋាន
បានចាត់ចែងកម្លាំងចុះជួយប្រជាជនរងគ្រោះយ៉ាងសស្រោកសស្រាំ។

ព័ត៌មានអំពីគ្រោះមហន្តរាយដោយល្អះសង្ស័យ ត្រូវបានផ្សព្វផ្សាយ
តាមវិទ្យុទូរទស្សន៍ ហើយបានដឹងគ្រប់ៗគ្នា។

ខ្ញុំមានការព្រួយបារម្ភយ៉ាងខ្លាំងអំពីបញ្ហាខ្យល់ល្អះ ព្រោះជាបាតុភូត ធម្មជាតិបង្កគ្រោះមហន្តរាយយ៉ាងធ្ងន់ធ្ងរដល់មនុស្ស សត្វ រុក្ខជាតិដែល យើងពិបាកនឹងរកវិធីទប់ស្កាត់ណាស់ ប៉ុន្តែយើងអាចរកកន្លែងការពារខ្លួន បានមុនពេលដែលបាតុភូតនេះមកដល់។ ខ្យល់ល្អះបានធ្វើឱ្យប៉ះពាល់ ដល់សេដ្ឋកិច្ចទៀតផង។

ខ. ការសិក្សាគម្រោងតែងសេចក្តី

១. សេចក្តីផ្តើម

- ពេលវេលា
- ទីកន្លែង
- ឈ្មោះបាតុភូតធម្មជាតិ

២. តួសេចក្តី

- មុនពេលកើតហេតុ
 - ទិដ្ឋភាពទូទៅនៃធម្មជាតិ
 - សញ្ញានៃបាតុភូតធម្មជាតិ
 - សកម្មភាពមនុស្សមុនពេលបាតុភូតធម្មជាតិមកដល់
- ពេលកើតហេតុ
 - ទិដ្ឋភាពក្នុងពេលចាប់ផ្តើមបាតុភូតធម្មជាតិ
 - សកម្មភាពមនុស្ស សត្វ ពេលបាតុភូតធម្មជាតិផ្តើមមកដល់
 - ទិដ្ឋភាពពេលបាតុភូតធម្មជាតិកំពុងកើតឡើង
 - សកម្មភាពមនុស្ស សត្វពេលបាតុភូតធម្មជាតិកំពុងកើតឡើង
 - ទិដ្ឋភាពចុងបញ្ចប់នៃបាតុភូតធម្មជាតិ
 - សកម្មភាពមនុស្សនៅចុងបញ្ចប់នៃបាតុភូតធម្មជាតិ

- ក្រោយពេលកើតហេតុ
 - ទិដ្ឋភាពនៃការខូចខាត
 - សកម្មភាពក្រោយពេលកើតហេតុ ។

៣. សេចក្តីបញ្ចប់

- ចំណាប់អារម្មណ៍ ៖ បង្ហាញពីចំណាប់អារម្មណ៍ចំពោះបាតុភូតធម្មជាតិ ។

គ. ការអនុវត្ត

ប្រធាន ៖ រៀងរាល់ឆ្នាំក្នុងប្រទេសកម្ពុជាយើងតែងជួបប្រទះនូវគ្រោះធម្មជាតិខ្លះៗ។ ចូរអ្នកពណ៌នាពីបាតុភូតធម្មជាតិអ្វីមួយដែលបានកើតឡើង តាមគម្រោងខាងលើឱ្យបានក្សេមក្សាយ។



ក.ការសិក្សាអត្ថបទតែងសេចក្តីគំរូ

ប្រធាន ៖ នៅក្នុងសហគមន៍អ្នកតែងជួបប្រទះនូវឧបទ្វរហោតុ ផ្សេងៗជាដើម។ ចូរអ្នកពណ៌នាពីឧបទ្វរហោតុអ្វី មួយឱ្យបានភ្លេចភ្លាយ។

សេចក្តីអធិប្បាយ

កាលពីថ្ងៃសុក្រ ត្រូវនឹងថ្ងៃ១៥កើតពេញបូណ៌មី ខែចេត្រ ជាថ្ងៃ ឧបោសថសីល នៅផ្ទះលោកយាយ សួន សំ ស្ថិតក្នុងភូមិ " គ " មានគ្រោះ អគ្គិភ័យមួយបានកើតឡើង។

ថ្ងៃនោះ លោកយាយសួន សំបានអញ្ជើញទៅវត្ត ដោយយក ចង្កាន់ និងគ្រឿងសក្ការៈមួយ ចំនួនទៅប្រគេន ព្រះសង្ឃនៅវត្ត មួយ ដែលនៅមិនឆ្ងាយពីភូមិ ប៉ុន្មានទេ។ ពេល ប្រគេនចង្កាន់ លោករួចរាល់ហើយ គាត់និង



ចាស់ទុំនៅក្នុងភូមិអង្គុយជជែកគ្នាពីនេះ ពីនោះទម្រាំព្រះសង្ឃឆាន់រួច នឹងបានត្រឡប់មកផ្ទះវិញ។ ប្រមាណជាម៉ោងដប់មួយកន្លះថ្ងៃត្រង់ ស្រាប់

តែមានមនុស្សម្នាឆ្កើលឈូឆរ រត់សំដៅទៅភូមិដោយស្រែកប្រាប់គ្នាថា
មានភ្លើងឆេះផ្ទះ។

នៅឯគេហដ្ឋានរបស់លោកយាយ សួន សំ វិញកំពុងមានផ្សែងនិង
អណ្តាតភ្លើងហុយផ្តោលចេញពីដំបូល។ ខណៈនោះមានខ្យល់បក់មក
តិចៗ ដូចជានាំភ្លើងឱ្យឆេះខ្លាំងឡើងៗ។ អ្នកភូមិទាំងចាស់ទាំងក្មេង
ឆ្កើលឈូឆរ រត់ប្រសេចប្រសាច ស្រែកបង្ហូកហៅគ្នាមកជួយពន្លត់ភ្លើង
អ្នកខ្លះស្រវាបានបោត អ្នកខ្លះកាន់ពុម្ព នាំគ្នារត់ប្រញាយទៅរកដងទឹក។
មនុស្សម្នា កកកុញនៅខាងមុខកន្លែងភ្លើងឆេះ។ ប្រុសៗដែលនៅក្នុងវ័យ
ពេញកម្លាំងនាំគ្នាដាក់ទម្លាយទ្វារស្ទុះចូលក្នុងផ្ទះ ដើម្បីជញ្ជូនយកសម្ភារៈ
ចេញ។ អ្នកខ្លះស្រវាបានខោអាវ អ្នកខ្លះយកហិប អ្នកខ្លះសែងទូ និង
អ្នកខ្លះទៀតជញ្ជូនបានឆ្នាំង ចេញពីក្នុងផ្ទះមករក្សាខាងក្រៅ។

ខ្យល់បក់កាន់តែខ្លាំង អណ្តាតភ្លើងកាន់តែខ្ពស់ឡើងៗ មើលទៅ
ប្រៀបដូចជាកូនភ្នំភ្លើងកំពុងឆេះយ៉ាងសន្ទោសនៅ។ ភ្លើងកំពុងពេញក្រមុំ
បញ្ចេញអណ្តាតភ្លើងក្រហមឆ្ពោះ ផ្កាភ្លើង និងផ្សែងខ្មៅហុយខ្ទួលខ្មាញ់
ទៅលើអាកាសដេហាស៍។ អ្នកស្រុកហាក់ដូចជាអស់សមត្ថភាពក្នុងការ
ពន្លត់ភ្លើងនេះហើយ។ ភ្លើងកំពុងឆេះពេញទំហឹង ចំហាយក្តៅភាយៗមិន
អាចអ្នកណាទៅជិតបានឡើយ។ មនុស្សម្នាទាំងឡាយ កំពុងឈរមើល
ត្រៀមត្រា។ ម្ចាស់ផ្ទះកំពុងស្រែកទ្រហោយ ដោយក្តីស្តាយស្រណោះ
ទ្រព្យសម្បត្តិកេរដំណែល តាំងពីដូនតាមក។ ដោយមិនដឹងថាត្រូវធ្វើ
ដូចម្តេច អ្នកស្រុកបានត្រឹមតែជួយសោកស្តាយស្រណោះ និងនិយាយ
លួងលោមលោកយាយ សួន សំតែប៉ុណ្ណោះ។ ប៉ុន្តែសំណាងល្អភ្លើងមិន
បានឆេះរាលដាលដល់ផ្ទះអ្នកផ្សេងឡើយ ពីព្រោះផ្ទះលោកយាយ សួន
សំនៅឃ្លាតឆ្ងាយពីគេ។

មួយម៉ោងក្រោយមក អណ្តាតភ្លើងបានថមថយតទ្វីពលកំណាច របស់វាបន្តិចម្តងៗ។ ឯផ្ទះក៏ស្រុតរលំបាក់ អណ្តាតភ្លើងក៏រលត់ហើយ នៅសល់តែរង្វើកភ្លើងក្រហមឆ្មៅ។ មនុស្សម្នាគាំគ្នា ជះទឹកពន្លត់រង្វើកភ្លើង អ្នកខ្លះខំដីឆ្កិះកកាយរកមើលក្រែងមានរបស់នៅសេសសល់។

គ្រោះអត្តិភ័យមិនត្រឹមតែបំផ្លិចបំផ្លាញទ្រព្យសម្បត្តិយ៉ាងធ្ងន់ធ្ងរ តែ អាចឆក់យកជីវិតមនុស្ស សត្វ តែក្នុងមួយពព្រិចភ្នែកប៉ុណ្ណោះ។ ដូច ចាស់បុរាណបានពោលទុកមកថា ៖ “ សួរស្លាប់បា កុំឱ្យស្លាប់មេ សួរលិចទូកកណ្តាលទន្លេ កុំឱ្យភ្លើងឆេះផ្ទះ ” ។ ស្ថានភាពបែបនេះ អ្នកណាក៏មិនអាចទប់អាម្មណ៍បានដែរ គឺត្រូវតែទ្រហោយ ទូញសោក សោកសង្រួង ឈឺចាប់ កើតទុក្ខ និងមានអ្នកខ្លះរហូតដល់ចង់សម្លាប់ខ្លួន ឯងទៀតផង។

ខ្ញុំមានអាម្មណ៍រន្ធត់ក្រែលែង និងសូមចូលរួមចំណែកសោកស្តាយ ជាពន់ពេក ជាមួយក្រុមគ្រួសារជនរងគ្រោះ។ ដូច្នោះ ដើម្បីការពារកុំឱ្យ ហេតុការណ៍ភ្លើងឆេះផ្ទះកើតឡើង យើងត្រូវមានការប្រុងប្រយ័ត្នចំពោះ ភ្លើងជានិច្ចដូចជាភ្លើងចង្រ្កាន ភ្លើងចង្រ្កៀង ភ្លើងទៀន ចូប ភ្លើងដុតសំរាម ជាដើម។

ខ. ការសិក្សាគម្រោងតែងសេចក្តី

១. សេចក្តីផ្តើម

- ពេលវេលា
- ទីនៃឯ
- ឈ្មោះនបទរហេតុ ។

២. តួសេចក្តី

- មុនពេលកើតហេតុ
 - ទិដ្ឋភាពទូទៅ
 - សកម្មភាពមុនពេលកើតឧបទ្វរហេតុ
- ពេលកើតហេតុ
 - ទិដ្ឋភាពពេលឧបទ្វរហេតុចាប់ផ្តើមកើតឡើង
 - សកម្មភាពមនុស្សពេលឧបទ្វរហេតុចាប់ផ្តើមកើតឡើង
 - ទិដ្ឋភាពពេលឧបទ្វរហេតុកំពុងកើតឡើង
 - សកម្មភាពមនុស្សពេលឧបទ្វរហេតុកំពុងកើតឡើង
 - ទិដ្ឋភាពចុងបញ្ចប់នៃឧបទ្វរហេតុ
 - សកម្មភាពអ្នកស្រុកនៅចុងបញ្ចប់នៃឧបទ្វរហេតុ
- ក្រោយពេលកើតហេតុ
 - ទិដ្ឋភាពនៃការខូចខាត
 - សកម្មភាពអ្នកស្រុកក្រោយពេលកើតហេតុ
 - សកម្មភាពអាជ្ញាធរមូលដ្ឋាន ឬអង្គការមនុស្សធម៌ផ្សេងៗ ។

៣. សេចក្តីបញ្ចប់

- ចំណាប់អារម្មណ៍ ៖ បង្ហាញពីចំណាប់អារម្មណ៍ចំពោះឧបទ្វរហេតុ។

គ. ការអនុវត្ត

ប្រធាន ៖ នៅក្នុងសហគមន៍អ្នកតែងជួបប្រទះនូវឧបទ្វរហេតុផ្សេងៗជាញឹកញយ។ តួអ្នកណាដែលបានឧបទ្វរហេតុអ្វីមួយដែលបានកើតឡើងតាមគម្រោងខាងលើឱ្យបានក្បោះក្បាយ។



តែងសេចក្តី បែបពិពណ៌នាអំពីពិធីផ្សេងៗ



ក.ការសិក្សាអត្ថបទតែងសេចក្តី

ប្រធាន ៖ នៅក្នុងសហគមន៍អ្នកតែងរៀបចំប្រារព្ធធ្វើពិធីបុណ្យ ផ្សេងៗ។ ចូរអ្នកពណ៌នាអំពីពិធីបុណ្យអ្វីមួយឱ្យបាន ក្បោះក្បាយ។

សេចក្តីអធិប្បាយ

ពិធីបុណ្យនានាក្នុងសង្គមខ្មែរភាគច្រើនគឺជាលំនាំដែលធ្វើឡើង តាមទំនៀមទម្លាប់ ប្រពៃណីមានតាំងពីបុរាណកាលមក។ បច្ចុប្បន្ននេះ មានពិធីបុណ្យមួយដែលប្រជាជនខ្មែរ គ្រប់ស្រទាប់រន្លោះតែងតែធ្វើ ទោះ បីអ្នកមាន អ្នកក្រក្តី គឺបុណ្យខួបគ្រប់ប្រាំពីរថ្ងៃ។ ជាក់ស្តែង កាលពីថ្ងៃសៅរ៍ ទី២២ ខែធ្នូ ឆ្នាំ២០១២ ត្រូវនឹង០៩ កើត ខែមិគសិរ ឆ្នាំរោង ចត្វាស័ក ព.ស ២៥៥៦ នៅផ្ទះអំប្រុសខ្ញុំមានរៀបចំពិធីបុណ្យខួបគ្រប់ ៧ថ្ងៃ ដើម្បី ឧទ្ទិសកុសល ជូនដល់វិញ្ញាណក្ខន្ធនបាសិកា សួន ហ៊ាង ដែលបាន ទទួលអនិច្ចកម្មទៅ ក្នុងជន្មាយុ ៨៥ឆ្នាំ ដោយជរាពាធ។ ពិធីបុណ្យ នេះផ្តើមឡើង ចាប់ពីពេលរសៀល ហើយឆ្លងចូលទៅព្រឹកថ្ងៃស្អែកទៀត នៅព្រឹកនៃថ្ងៃចាប់ផ្តើមពិធី បងប្អូនញាតិសន្តាន សាច់សារណាហ៊ុតមក ជួយរៀបចំផ្ទះ សង់រោង បោសសម្អាត និងតុបតែងកន្លែងរៀបចំពិធីយ៉ាង ស្អាត។

វេលារសៀល ជាពេលប្រារព្ធពិធីបុណ្យ។ ប្រមាណជាម៉ោងបី
រសៀល ភ្ញៀវទៅចូលបង្ខំយបុណ្យជាហូរហែ បន្តបន្ទាប់គ្នាមិនដាច់។
លោកតាអាចារ្យកំពុងមមាញឹកក្នុងការឱ្យពង្រឹងដល់ភ្ញៀវ ដែលបាន
អញ្ជើញមកចូលបង្ខំយបុណ្យ។ អ្នកផ្ដើមបុណ្យឈររាក់ទាក់អញ្ជើញភ្ញៀវ
ទាំងអស់ឱ្យចូលអង្គុយក្នុងពេងបុណ្យ ដើម្បីពិសារភោជនាហារ។ ក្រោយ
ពិពិសារភោជនាហាររួច ភ្ញៀវខ្លះបានត្រឡប់ទៅលំនៅស្ថានវិញ ចំណែក
ភ្ញៀវខ្លះទៀតបន្ត រង់ចាំចូលរួមពិធីសូត្រមន្តចម្រើន ព្រះបរិត្ត និងស្តាប់ធម៌
ទេសនា។ វេលាព្រលប់ ព្រះសង្ឃនិមន្តមកដល់ គេចាប់ផ្ដើមធ្វើពិធីសូត្រ
មន្តចម្រើនព្រះបរិត្ត និងសម្ដែងធម្មទេសនា។ លុះវេលាយប់បន្តិច មានការ
សម្ដែងសិល្បៈជូនបងប្អូនញាតិមិត្ត ដែលអញ្ជើញចូលរួមក្នុងពិធីបុណ្យ
ទាំងអស់ កម្សាន្តរហូតដល់យប់ជ្រៅ។

ព្រឹកឡើងជាថ្ងៃបង្ហើយបុណ្យ គេរៀបចំចង្ហាន់ និងទេយ្យទានវេ
ប្រគេនព្រះសង្ឃធ្វើពិធីបង្កុកូលនទ្ធិសកុសល ជូនដល់វិញ្ញាណតូន្នអ្នក
ស្លាប់។ គ្រប់គ្នាមានទឹកមុខរីករាយ ដោយមានជំនឿថា ព្រលឹងអ្នកស្លាប់
ទៅពិតជាបានទទួលកុសលបុណ្យពីការនទ្ធិសបញ្ជូនទៅដល់គាត់។

នៅចុងបញ្ចប់នៃពិធីបុណ្យ បងប្អូន ញាតិសន្តាន មិត្តភក្ដិទាំងអស់
បានវិលត្រឡប់ទៅវិញ។ ម្ចាស់ដើមបុណ្យបានថ្លែងអំណរគុណដល់ភ្ញៀវ
ទាំងអស់ដែលបានអញ្ជើញមកចូលរួម។ ពិធីនេះ ប្រព្រឹត្តទៅយ៉ាងអធិក
អធមក្រៃលែង។

ខ្ញុំមានអារម្មណ៍សប្បាយរីករាយណាស់ ដែលបានចូលរួមក្នុងពិធី
នេះ ព្រោះវាធ្វើឱ្យខ្ញុំបានយល់ដឹងពីគន្លងទំនៀមទម្លាប់ប្រពៃណីខ្មែរយើង
តាំងពីបុរាណកាលមក។

ខ. ការសិក្សាសម្រេចនៃសេចក្តី

១. សេចក្តីផ្តើម

- ពិធីបុណ្យជាទំនៀមទម្លាប់ ប្រពៃណីខ្មែរ
- ពេលវេលា
- ទីកន្លែង
- ឈ្មោះពិធីបុណ្យ
- គោលបំណងនៃពិធីបុណ្យ ។

២. តួសេចក្តី

- មុនប្រារព្ធពិធីបុណ្យ
 - ការអញ្ជើញភ្ញៀវ
 - រៀបចំរបាយការណ៍សម្ភាសន៍
 - រៀបចំតុបតែងផ្ទះ
 - ការសង់រោង
 - គ្រៀមរៀបចំម្ហូបចំណី គ្រឿងសក្ការបូជា។
- ពេលប្រារព្ធពិធីបុណ្យ
រសៀលនិងយប់ថ្ងៃទី ១
 - ការជួបជុំគ្នា
 - ការទទួលភ្ញៀវ
 - ការចូលបុណ្យ
 - ការពិសាភោជនាហារ
 - ការសូត្រមន្តចម្រើនព្រះបិត្ត
 - ការសម្តែងធម្មទេសនា
 - ការសម្តែងសិល្បៈ ឬ សកម្មភាពកម្សាន្តផ្សេងៗ។

ព្រឹកថ្ងៃទី២

- ការវេចផ្តាច់ប្រគេនព្រះសង្ឃ
- ការបង្សកូលនង្ខិសកុសល
- ក្រោយពេលប្រារព្ធពិធីបុណ្យ
 - ការផ្តែងអំណរគុណចំពោះអ្នកបានចូលរួម
 - ការត្រឡប់ទៅវិញរបស់ភ្ញៀវ
 - ការរុះរាង
 - ការរៀបចំផ្សេងៗ។

៣.សេចក្តីបញ្ចប់

- បង្ហាញពីចំណាប់អារម្មណ៍ និងមនោសញ្ចេតនារបស់អ្នកតែងចំពោះពិធីបុណ្យនេះ។

គ.ការអនុវត្ត

ប្រធាន : នៅក្នុងសហគមន៍អ្នកតែងរៀបចំប្រារព្ធធ្វើពិធីបុណ្យផ្សេងៗ។ ចូរអ្នកណាបានពិធីបុណ្យអ្វីមួយតាមគម្រោងខាងលើឱ្យបានក្សោះក្សាយ។



ក.ការសិក្សាអន្តរបទព្រឹត្តិសេចក្តីសំរុះ

ប្រធាន ៖ នៅតាមសាលារៀននានាក្នុងសហគមន៍របស់អ្នក តែងរៀបចំការប្រកួតកីឡាជារៀងរាល់ឆ្នាំ។ ចូរអ្នក ពណ៌នាពីសកម្មភាពប្រកួតកីឡាណាមួយឱ្យបាន ក្បោះក្បាយ។

សេចក្តីអធិប្បាយ

រៀងរាល់ឆ្នាំ នៅស្រុកខ្ញុំតែងមានរៀបចំការប្រកួតកីឡាមិត្តភាព រវាងសាលារៀននីមួយៗ។ ការប្រកួតតែងផ្លាស់ប្តូរទឹកនៃរៀងរាល់ឆ្នាំ។ ឆ្នាំនេះកាលពីថ្ងៃទី២៣ ខែកុម្ភៈ ឆ្នាំ២០១៤ នៅសាលារៀនខ្ញុំមានរៀបចំ ការប្រកួតកីឡាបាល់ទាត់ វត្ត ផ្តាច់ព្រីត្រ រវាងក្រុមប្រឡូសែន និងក្រុមព្រះរាម ដើម្បីជំរុញ ជ័យលាភី និងជ្រើសរើសយក ក្រុមឈ្នះលេខ១ ទៅប្រកួត បន្តទៀតនៅខេត្ត។



មុនពេលប្រកួតពីរទៅបីថ្ងៃ គេបានរៀបចំឈូសឆាយដី គូសវាស ទីលានបាល់ទាត់ទៅតាមលក្ខណៈបច្ចេកទេស។ ការិយាល័យអប់រំ យុវជន និងកីឡាស្រុក បានរៀបចំការប្រជុំដើម្បីបង្កើតគណៈកម្មការ សម្រាប់ការប្រកួត។ ថ្ងៃប្រកួតចូលមកដល់ នារសៀលម៉ោង៣ មនុស្សម្នា យ៉ាងច្រើនកុះករជាកីឡាករផង និងអ្នកគាំទ្រផងមកពីសាលារៀននានា ក្នុងស្រុកទាំងមូល។ កីឡាករក្រុមនីមួយៗបានកម្ដៅសាច់ដុំនៅតាម ទីកន្លែងខុសៗគ្នា។ គ្រូបង្វឹកតាមក្រុមបានយកចិត្តទុកដាក់ពិនិត្យតាម ដាន និងឱ្យដំបូន្មានបច្ចេកទេសដល់កីឡាករក្រុមខ្លួន។ បន្ទាប់មកគេបាន ប្រារព្ធធ្វើពិធីបើកតាមលំដាប់លំដោយក្រោមអធិបតីភាព ប្រធានការិយា ល័យអប់រំ យុវជន និងកីឡាស្រុក។ ចុងបញ្ចប់នៃពិធីនេះ ប្រធាន ការិយាល័យអប់រំ យុវជន និងកីឡាស្រុក បានប្រកាសបើកការប្រកួតចាប់ ពីពេលនោះតទៅ។

ពេលប្រកួតឈានចូលមកដល់ កីឡាករទាំងពីរក្រុមបានដើរចូល ក្នុងទីលានប្រកួត។ កីឡាករទាំងពីរក្រុមស្លៀកពាក់ឯកសណ្ឋានខុសប្លែក ពីគ្នា។ បន្ទាប់ពីអាជ្ញាកណ្តាលផ្អែកព្រៃចាប់ផ្តើមការប្រកួត កីឡាករម្នាក់ៗ រត់ចល័តទាត់បាល់ទៅតាមលក្ខណៈបច្ចេកទេសរបស់ខ្លួន។ ពួកគេ ម្នាក់ រត់បណ្តើរចាល់ ចែកបាល់ឱ្យគ្នាទៅវិញទៅមក ដើម្បីបញ្ជាតគូប្រកួត របស់ខ្លួន។ កីឡាករខំប្រឹងរត់ប្រវាត់ចុះឡើងៗក្នុងកីឡាដ្ឋាន ដើម្បីបណ្តើរ ចាល់ និងដណ្តើមបាល់។ យូរៗម្ដង គេឃើញគ្រូបង្វឹកស្នើផ្លាស់ប្តូរ កីឡាករ។ ការប្រកួតបានរយៈពេល២០នាទី ក្រុមឫទ្ធិសែនទាត់បញ្ចូលទី បានមួយគ្រាប់ ធ្វើឱ្យអ្នកទស្សនា និងអ្នកគាំទ្រស្រែកហើកកញ្ជ្រៀរហើប ខ្លួនឡើងពីទីអង្គុយដោយមិនដឹងខ្លួន ព្រមទាំងទះដៃស្រែកហើកកញ្ជ្រៀរ លាន់ឮទ្រហឹងអីងកង។ ការប្រកួតកំពុងបន្តទៅកាន់តែស្វិតស្វាញ។ ក្រុម

ព្រះរាម ល្អាយាមទាត់បញ្ចូលទីក្រុមឫទ្ធិសែនវិញជាច្រើនលើកតែមិនបាន សម្រេច។ ផ្ទុយទៅវិញ នៅនាទីទី៣៥ ក្រុមឫទ្ធិសែនមានជ័យទាត់បញ្ចូល ទីបានមួយគ្រាប់ទៀត។ អ្នកទស្សនា និងអ្នកគាំទ្រទះដៃស្រែកហើកកាន់ តែខ្លាំងឡើង។ សំឡេងទះដៃ សម្រែកហើកកញ្ជ្រៀមញ្ជាំងឱ្យពិធីប្រកួត កាន់តែអធិកអធមក្រៃលែង។ រយៈពេល៤៥នាទីកន្លងផុតទៅ ជាកាល កំណត់វេលាចុងបញ្ចប់នៃការប្រកួតវគ្គទី១។ នេះជាពេលកីឡាករត្រូវ សម្រាក ១៥នាទី។ ជាលទ្ធផលក្រុមឫទ្ធិសែនឈ្នះក្រុមព្រះរាម២គ្រាប់ ទល់នឹង០។ ក្រុមឫទ្ធិសែន និងអ្នកគាំទ្រក្រុមខ្លួនកំពុងមានទឹកមុខញញឹម ញញែម ក្នុងក្តីសង្ឃឹមនឹងទទួលបានជ័យលាភីជាមិនខាន។

បន្ទាប់ពីឈប់សម្រាក អាជ្ញាកណ្តាលបានផ្អែកព្រៃចាប់ផ្តើមប្រកួតវគ្គ ទី២។ កីឡាករសម្រុកទាត់បាល់បញ្ចូលទីរៀងៗខ្លួន។ ក្នុងវគ្គនេះ កីឡាករ ក្រុមព្រះរាមបានផ្លាស់បច្ចេកទេសប្រកួត ដោយវាយលុកយ៉ាងខ្លាំងធ្វើ ឱ្យពួកគេមានប្រៀបយ៉ាងខ្លាំងលើកីឡាករក្រុមឫទ្ធិសែន។ កីឡាករក្រុម ឫទ្ធិសែន បានប្រឹងប្រែងទប់ទល់អស់ពីសមត្ថភាព។ ប្រមាណជា២៥នាទី ក្រោយមក កីឡាករក្រុមព្រះរាមធ្វើបានសម្រេចដោយទាត់បញ្ចូលទីបាន ១គ្រាប់។ ការប្រកួតនៅតែបន្តយ៉ាងស្វិតស្វាញ រហូតដល់ទីបញ្ចប់។ ជា លទ្ធផលក្រុមឫទ្ធិសែនឈ្នះក្រុមព្រះរាម២គ្រាប់ ទល់នឹង១គ្រាប់។

ពេលបញ្ចប់ការប្រកួត គេបានរៀបចំធ្វើពិធីប្រកាសបិទការប្រកួត ក្រោមអធិបតីភាពប្រធានការិយាល័យអប់រំ យុវជន និងកីឡាស្រុក។ បន្ទាប់ពីប្រកាសបិទការប្រកួតរួចមក ប្រធានការិយាល័យអប់រំ យុវជន និងកីឡាស្រុក បានប្រគល់រង្វាន់ដល់ជ័យលាភីក្រុមឫទ្ធិសែនមានជ័យ ដែលទទួលជ័យជម្នះក្នុងការប្រកួត។ កីឡាករក្រុមឫទ្ធិសែន និងអ្នកគាំទ្រ សប្បាយរីករាយនឹងលទ្ធផលនៃការប្រកួតនេះ។

ខ្ញុំមានអារម្មណ៍សប្បាយរីករាយនឹងការប្រកួតកីឡានេះណាស់ ព្រោះជាការបង្កើនចំណងមិត្តភាព សាមគ្គីភាព មានសហការល្អ និងជួយ លើកកម្ពស់វិស័យកីឡាទៀតផង។ លើសពីនេះ ការលេងកីឡានាំឱ្យមាន សុខភាពល្អ។ ដូច្នេះ សិស្សានុសិស្សទាំងឡាយ ត្រូវជៀសវាងឱ្យឆ្ងាយពី គ្រឿងញៀន ហើយនាំគ្នាលេងកីឡាឱ្យបានគ្រប់ៗគ្នា។

ខ. ការសិក្សាគម្រោងតែងសេចក្តី

១. សេចក្តីផ្តើម

- ពណ៌នាទូទៅទាក់ទងនឹងការប្រកួតកីឡា
- ពេលវេលា
- ទីកន្លែង ។

២. តួសេចក្តី

- មុនពេលប្រកួត ៖
 - រៀបចំទីលានប្រកួត
 - រៀបចំទីកន្លែងគណៈកម្មការ
 - ពិធីប្រកាសបើកការប្រកួត។
- ពេលប្រកួត ៖
 - ការចាប់ផ្តើមប្រកួត
 - ការប្រើបច្ចេកទេសរបស់កីឡាករ
 - ការពិន័យកីឡាករ
 - ការផ្លាស់ប្តូរកីឡាករ
 - ការទាត់បញ្ចូលទី។

- ក្រោយពេលប្រកួត ៖
 - ពិធីប្រកាសលទ្ធផល និងបិទការប្រកួត
 - ការប្រគល់រង្វាន់ជូនជ័យលាភី។

៣. សេចក្តីបញ្ចប់

- បង្ហាញពីចំណាប់អារម្មណ៍របស់អ្នកចំពោះការប្រកួតកីឡា
- បង្ហាញពីសារប្រយោជន៍នៃការលេងកីឡា និងការប្រកួតកីឡា។

គ. ការអនុវត្ត

ប្រធាន ៖ នៅតាមសាលារៀននានាក្នុងសហគមន៍របស់អ្នក
 តែងរៀបចំការប្រកួតកីឡាជារៀងរាល់ឆ្នាំ។ ចូរអ្នក
 ពណ៌នាពីសកម្មភាពប្រកួតកីឡាណាមួយតាម
 គម្រោងខាងលើឱ្យបានក្បោះក្បាយ។

ក. ការសិក្សាអត្ថបទតែងសេចក្តី

ប្រធាន : អ្នកធ្លាប់បាននិទានរឿងមួយឱ្យមិត្តភក្តិរបស់អ្នកស្តាប់។ ចូរអ្នកពណ៌នាអំពីការនិទានរឿងនោះឡើងវិញឱ្យបានក្បោះក្បាយ ។

សេចក្តីអធិប្បាយ

កាលពីថ្ងៃចន្ទសប្តាហ៍មុន នៅពេលចេញលេង នៅក្នុងបន្ទប់បណ្តាលយ ខ្ញុំនិងមិត្តភក្តិចំនួនបួនប្រាំនាក់ អង្គុយអានសៀវភៅ។ ពេលនោះមិត្តខ្ញុំ បានអានរឿងមួយឱ្យពួកគេស្តាប់។

រឿងនោះ មានចំណងជើងថា រឿងស្មាន់ កណ្តុរ អណ្តើក និងក្រែក។ ដំណើររឿងមានដូចតទៅ ៖



ស្មាន់ កណ្តុរ អណ្តើក និងក្រែក បានចងមិត្តជាមួយគ្នា ហើយរស់ជាសហគមន៍ក្នុងទីឋានមួយដ៏ស្ងប់ស្ងាត់ ឆ្ងាយពីភូមិឋានមនុស្សទាំងឡាយ។

ថ្ងៃមួយស្មាន់ដើរស្វែងរកអាហារតាមសម្បាជីដា ស្រាប់តែមានឆ្កែដ៏កំណាចមួយរបស់មនុស្សវ័កស្មៅដេញហិតតាមដានដើងរបស់វា។ ឃើញដូច្នោះ ស្មាន់ភិតភ័យក៏បោលកាន់តែឆ្ងាយទៅៗ។

ថ្ងៃឯពីរកណ្តុរពេលបាត់ស្មាន់យូរ ក៏និយាយទៅកាន់អ្នកដទៃទៀត៖
“ហេតុអ្វីបានជាថ្ងៃនេះ យើងសល់គ្នាតែបីនាក់? តើស្មាន់គេបំភ្លេចពួក
យើងមែនទេ?”។ ពេលនោះអណ្តើកខទានឡើង៖ “ឱ! ប្រសិនបើខ្ញុំមាន
ស្លាបដូចត្រីក ខ្ញុំនឹងចេញទៅស្វែងយល់ យ៉ាងហោចណាស់ក៏ឱ្យដឹងថា
តើមិត្តដំណើរស្រាលស្មើរបស់យើងមានជួបគ្រោះថ្នាក់អ្វី នៅទីណាដែរ
ព្រោះ ថាបើយើងនិយាយពីទឹកចិត្តគ្មាននរណាអាចវិនិច្ឆ័យឱ្យបាន
ប្រសើរជាងពេលនេះទេ”។

ត្រីកក៏ហើរចេញវិងទៅ។ វាបានមើលពីចម្ងាយទៅឃើញស្មាន់ជាប់
អន្ទាក់កំពុងទទាក់រើបម្រះ។ ត្រីកត្រឡប់មកប្រាប់គ្នាភ្លាម ព្រោះបើទៅ
សួរនាំស្មាន់ថា តើរឿងឧបទ្រពនេះ កើតឡើងពីពេលណា ដោយសារ
មូលហេតុអ្វី និងបែបណានោះ គឺនាំឱ្យខាតពេលវេលា។ ក្រោយពីបាន
ស្តាប់ត្រីក មិត្តទាំងបីក៏ពិភាក្សាគ្នារកមធ្យោបាយជួយស្មាន់ជាប់អន្ទាក់ក្នុង
ព្រៃភ្នំ។ គ្រាន់តែប្រឹក្សាគ្នាច្បាស់ ពួកគេចេញដំណើរទៅជួយមិត្តជាទី
ស្រឡាញ់ដែលធ្លាប់តែមានស្វាមីភក្តិរបស់គេ គឺស្មាន់ដំកប្បត់។ ត្រីក និង
កណ្តុរធ្វើដំណើរបានយ៉ាងឆាប់រហ័ស ដោយឡែកអណ្តើកខំប្រឹងវារតើមៗ
ទៅនឹងគេដែរ។ ពេលទៅដល់ ត្រីកជាសត្វហើរពាំទឹកមកស្រោចលើខ្សែ
អន្ទាក់ឱ្យទន់។ ចំណែកកណ្តុរ និងអណ្តើកមានភារកិច្ចខាំកកេរកាត់ខ្សែ
អន្ទាក់។ គ្រាន់តែអន្ទាក់ដាច់ភ្លាម ក៏ឮមាត់ព្រានមកដល់ល្មម សត្វ
ទាំងអស់ភិតភ័យក៏រត់រកកន្លែងរៀងៗខ្លួន។ លុះព្រានព្រៃមកដល់ឃើញ
អន្ទាក់ដាច់កើតសេចក្តីក្រែរក្រោធយ៉ាងខ្លាំង។ ព្រានដើរចុះ ដើរឡើងនៅ
ជិតៗទីនោះ ក៏ប្រទះឃើញអណ្តើកកំពុងវារតើមៗ ព្រានក៏រើសអណ្តើក
ដាក់ក្នុងស្បោងយកទៅ។

អណ្តើកក្លាយជាអ្នករងគ្រោះវិញម្តង។ ស្មាន់ចេញពីកន្លែងពូនភ្លាម។ វាបង្ហាញខ្លួនឱ្យគ្រាន់ព្រៃឃើញដោយធ្វើជាបូសបាក់ជើង។ គ្រាន់ព្រៃ ក្រឡេកឃើញ ក៏ស្ទុះដេញតាមភ្លាម ដោយបោះចោលអ្វីៗទាំងអស់ដែល ខ្លួនយល់ថាទើសទែង។ បាននិកាស កណ្តុរចាប់ផ្តើមធ្វើការភ្លាមដោយ កកេរកាត់ខ្សែចងមាត់ស្បោង ដើម្បីដោះមិត្តមួយទៀតដែលគ្រាន់ប្រុង យកទៅធ្វើម្ហូប។ ពេលកកេររួច ភ្នែកធ្វើជាអ្នកនាំដំណឹងទៅប្រាប់ស្មាន់ ដែលកំពុងបញ្ជោតគ្រាន់ព្រៃ។ ស្មាន់ក្រោយពីបានដំណឹងហើយ ក៏ស្ទុះ បោលពេញទំហឹងទៅរកអណ្តើក រួចក៏នាំពាំអណ្តើកបោលចូលព្រៃបាក់ ទៅ។

ក្នុងការធ្វើអន្តរាគមន៍នេះ ភ្នែក កណ្តុរ អណ្តើក និងស្មាន់សុទ្ធតែ មានតួនាទីយ៉ាងសំខាន់រៀងៗខ្លួន។ ដូច្នេះ តើនរណាសមនឹងទទួលបាន រង្វាន់? បើតាមយោបល់ខ្ញុំគឺ បេះដូង។

ក្រោយពីនិទានចប់ មិត្តទាំងអស់មានចិត្តសប្បាយរីករាយក្រៃលែង ព្រោះបានស្តាប់ដំណើររឿង ដែលបង្ហាញពីមិត្តល្អចេះជួយគ្នាចុងក្រាមាន អាសន្ន។ ដូច្នេះយើងគួរយកគម្រាប់តាមមិត្តភក្តិទាំងបួននៅក្នុងរឿងនេះ។

ខ. ការសិក្សាគម្រោងកែលម្អសេចក្តី

១. សេចក្តីផ្តើម

- ប្រាប់ពីពេលវេលា ៖ ពេលសម្រាកថ្ងៃចន្ទ ពេលចេញលេង វេលាម៉ោង ... ។
- ទីកន្លែង ៖ នៅសាលារៀន នៅផ្ទះ ... ។

២. តួសេចក្តី

- ប្រភេទរឿង ឈ្មោះរឿង
- ដំណើររឿងទាំងមូល ៖ តួអង្គ សកម្មភាព ការនិទានតាមបែបបុរាណ (ទី ៣)
- សេចក្តីបញ្ចប់រឿង ៖ តើរឿងនោះបញ្ចប់ដោយរបៀបណា ។

៣. សេចក្តីបញ្ចប់

- សេចក្តីរីករាយ របស់ប្អូននិងមិត្តភក្តីដែលបានស្តាប់
- យោបល់របស់ប្អូននិងអ្នកស្តាប់ចំពោះអត្ថន័យរបស់រឿង ។

គ. ការអនុវត្ត

ប្រធាន ៖ អ្នកឆ្លាប់បាននិទានរឿងមួយឱ្យមិត្តភក្តីរបស់អ្នកស្តាប់។ ចូរអ្នកនិទានរឿងនោះឡើងវិញតាមគម្រោងខាងលើឱ្យបានក្បោះក្បាយ។

ក. ការសិក្សាអត្ថបទតែងសេចក្តីសំរុំ

ប្រធាន ៖ រៀងរាល់ថ្ងៃអ្នកតែងធ្វើទំនាក់ទំនងគ្នាតាម
មធ្យោបាយផ្សេងៗ។ ចូរអ្នកសរសេរសំបុត្រធ្វើ
ទៅអ្នកណា ម្នាក់ដែលអ្នកធ្លាប់ស្គាល់ឱ្យបាន
ក្បោះក្បាយ។

សេចក្តីអធិប្បាយ

ព្រៃវែង ថ្ងៃទី ២២ ខែមីនា ឆ្នាំ២០១២
មកដល់សន្តិភាព !

ពីមិត្តជាទីរន្ធវី
មេត្តា

សន្តិការិកា ! រយៈពេលជាច្រើនខែមកហើយ ដែលខ្ញុំបានឃ្លាត
ឆ្ងាយពីមិត្ត។ ក្នុងរយៈពេលនេះ ខ្ញុំតែងតែនឹកមមែមកដល់ពួកម៉ាកជា
និច្ច។ រាត្រីនេះ ខ្ញុំគេងមិនលក់សោះទើបខ្ញុំខិតខំធ្ងន់អារម្មណ៍ រិះរកពាក្យ
ពេចន៍មកសរសេរជាសំបុត្រនេះ។ ពួកម៉ាក ! តើឯងមាននឹករឭកមកដល់
ខ្ញុំទេ ? តើឯងមានសេចក្តីសុខដែរឬយ៉ាងណា ? បើឯងមានសេចក្តីសុខ
ខ្ញុំពិតជាត្រេកអរកម្លឹមកប្រៀបធៀបគ្នានា។ ចំណែកខ្ញុំវិញ នៅឯនេះមាន
សេចក្តីសុខជាធម្មតាទេ ហើយតែងនឹកមកដល់ឯងជានិច្ច។ ខ្ញុំមិនអាចរក
ពាក្យអ្វីមកសរសេររៀបរាប់ ឱ្យត្រូវនឹងទំហំនៃការនឹករឭករបស់ខ្ញុំចំពោះ
ឯងបានឡើយ។

សន្តិការិកា ! អនុស្សាវរីយ៍របស់យើងទាំងពីរ កំពុងដិតនៅជាប់
នឹងដួងវិញ្ញាណខ្ញុំជានិច្ច។ យើងធ្លាប់អានសៀវភៅជាមួយគ្នា ធ្វើលំហាត់
ជាមួយគ្នា។ យើងទៅណាមកណាពីរនាក់ជានិច្ច។ ឯងឆ្លាតណាស់ឆាប់
ចេះ ឆាប់យល់ ហ៊ុយសំ ហើយឧស្សាហ៍ទៀតផង។ ខ្ញុំមិនដឹងថា ពួកម៉ាក
នៅចាំរៀងរ៉ាំរទាំងនេះដែរឬទេ ? អូ ! ខ្ញុំភ្លេចនិយាយប្រាប់ឯង សព្វថ្ងៃក្រៅ
ពីរៀននៅសាលារដ្ឋ ខ្ញុំរៀនភាសាអង់គ្លេស និងកុំព្យូទ័ររបន្ថែមទៀត។
ឥឡូវខ្ញុំអាចប្រើអ៊ិនធឺណិតបានខ្លះៗហើយ។ ខ្ញុំជឿថា ឯងក៏ចេះប្រើ
ប្រាស់វាដែរនៅពេលខាងមុខ ហើយឆាប់ចេះប្រើជាងខ្ញុំ ប្រសិនបើឯង
បានរៀន។

យប់ជ្រៅណាស់ហើយ ខ្ញុំសូមបញ្ចប់អក្ខរនេះចុះ។ តាមរយៈ
សំបុត្រដ៏ខ្លីនេះខ្ញុំសូមធ្វើសេចក្តីនឹករឭកដល់មិត្តភក្តិទាំងអស់ និងអ្នកភូមិ
យើងផង។ ចុងបញ្ចប់នេះ ខ្ញុំសុំឱ្យសន្តិការិកា និងក្រុមគ្រួសារបាន ជួបតែ
សេចក្តីសុខគ្រប់ទិវារាត្រី។

ពីមិត្តជានិរន្តរ៍
មេត្តា

ខ. ការសិក្សាអម្រោងតែងសេចក្តី

ការសរសេរសំបុត្រជាការសំខាន់មួយ ដែលយើងត្រូវធ្វើតែងដោយ ត្រូវប្រើពាក្យគួរសម មានសុដីរធម៌។ ដូច្នេះ ក្នុងការសរសេរសំបុត្រ ត្រូវ យកចិត្តទុកដាក់ប្រិតប្រៀន ប្រើពាក្យងាយយល់ ច្បាស់លាស់ ត្រឹមត្រូវ មកសរសេរដោយសង្ខេបខ្លីមសារ ឬសេចក្តីសំបុត្រឱ្យខ្លីល្មមកុំឱ្យវែង ហួសប្រមាណ ដើម្បីឱ្យអ្នកអានងាយយល់។

ការសរសេរសំបុត្រចែកចេញជាបីផ្នែកគឺ ក្បាលសំបុត្រ តួសំបុត្រ និងការបញ្ចប់សំបុត្រ ៖

១. ក្បាលសំបុត្រ

- ចុះឈ្មោះ ចុះទីកន្លែង ចុះកាលបរិច្ឆេទនៃការសរសេរ
- ការកាខ្ទង់សំបុត្រ។

២. តួសំបុត្រ

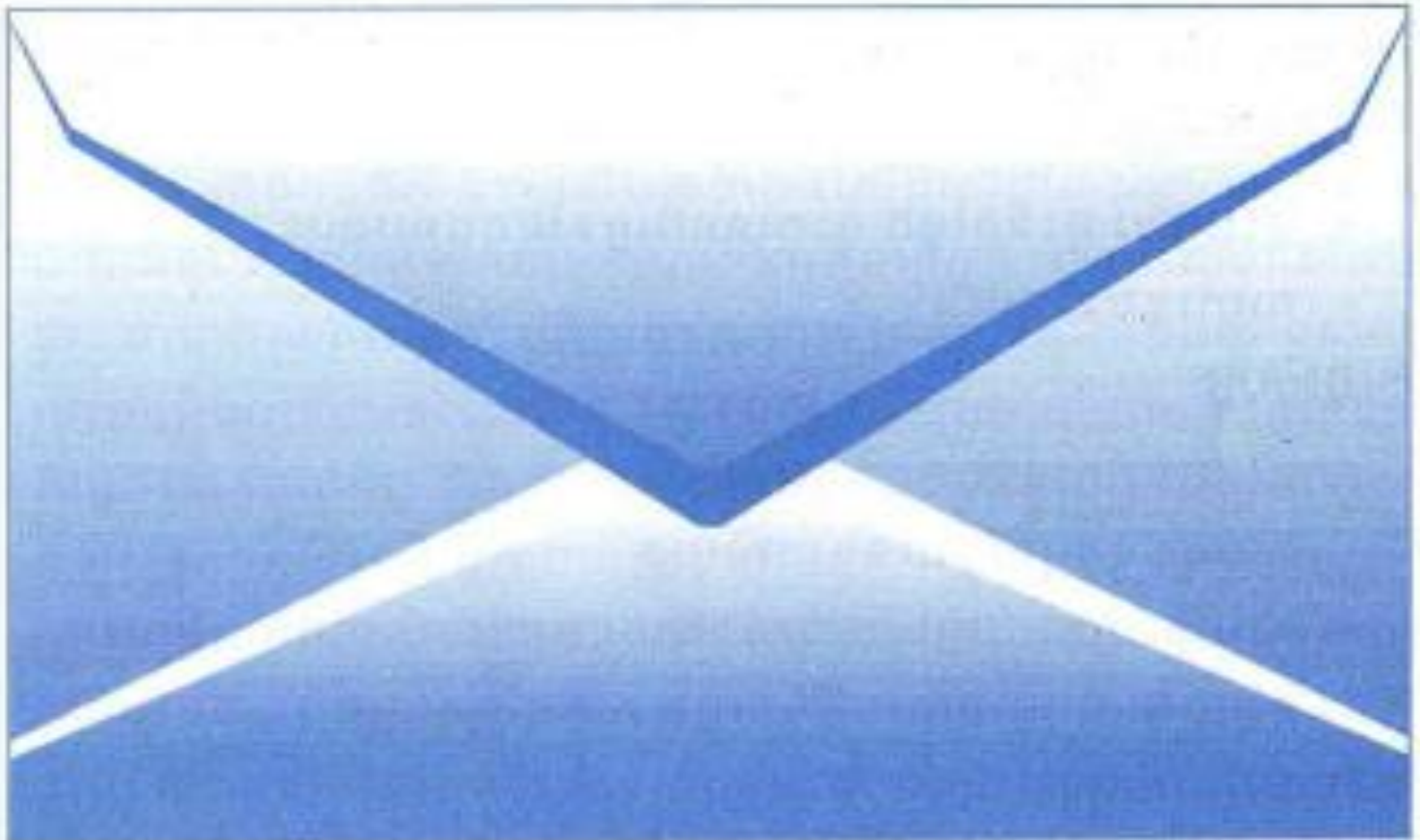
- រៀបរាប់ពីសុខទុក្ខអ្នកសរសេរ
- សួរសុខទុក្ខអ្នកដែលទទួលសំបុត្រ
- សរសេររៀបរាប់រឿងរ៉ាវផ្សេងៗមានដូចជា ដំណឹង ការសប្បាយ ទុក្ខព្រួយ ដំបូន្មានសេចក្តីនឹករឭក សកម្មភាពផ្សេងៗ ...។

៣. ការបញ្ចប់សំបុត្រ

- ជូនពរ (ត្រូវប្រើពាក្យឱ្យសមស្របតាមកាលៈទេសៈ)
- ជូនកាលអាចភ្ជាប់ឃ្លាបញ្ចប់សំបុត្រដូចជា កូនកម្សត់របស់ម៉ែ នឹកជានិរន្តរ៍
- ទីបញ្ចប់ត្រូវ ចុះហត្ថលេខា និងចុះឈ្មោះអ្នកសរសេរ ។

គ.ការអនុវត្ត

ប្រធាន ៖ រៀងរាល់ថ្ងៃអ្នកតែងធ្វើទំនាក់ទំនងគ្នាតាម
មធ្យោបាយផ្សេងៗ។ ចូរអ្នកសរសេរសំបុត្រធ្វើទៅអ្នក
ណាម្នាក់ដែលអ្នកធ្លាប់ស្គាល់តាមគម្រោងខាងលើ
ឱ្យបានក្បោះក្បាយ។




យើងបម្រើសេវាកម្ម :

- អភិវឌ្ឍសៀវភៅនិងសម្ភារឧបទេស
- បោះពុម្ព
- ចែកចាយដល់សាលារៀន

WE SERVE :

- book and teaching-aid development
- printing
- distribution to schools



ផ្ទះស្ថានបោះពុម្ពនិងចែកចាយ (គ.ប.ច)
PUBLISHING AND DISTRIBUTION HOUSE (PDH)

មណ្ឌលលក់ គ.ប.ច
PDH BOOKSHOP

វេបសាយ: www.pdh.org.kh ទូរស័ព្ទ: ០៩៩ ៧៦ ៧៦ ០៩៩ 148, Nordea Boulevard, Phnom Penh, Tel: 855 83 85 83

មានលក់ :

សៀវភៅសិក្សាគោលសម្រាប់សិស្ស សម្រាប់គ្រូ
 សៀវភៅហ្វឹកហាត់ សៀវភៅអំណានបន្ថែម និង
 សម្ភារឧបទេស ព្រមទាំងសម្ភារភារិយាណ៍យក្របមុខ !

SELLING :

textbooks , teacher's manuals ,
 workbooks , supplementary readers
 teaching-aids and stationary !



ការផ្សាយសៀវភៅនេះជា eBook បានបង្កើតឡើងដោយ
មូលនិធិខ្មែរសម្រាប់ការសិក្សា និង ករុណាខ្មែរ
ដើម្បីប្រព្រឹត្តប្រយោជន៍ជាសាធារណៈ ដោយមិនគិតកម្រៃ

យើងខ្ញុំជាកូន ខ្មៅ យ៉ាតាំងណា, ខ្មៅ សុផល, ខ្មៅ វិហារល, ខ្មៅ វិបុល, ខ្មៅ ភាពជា, ខ្មៅ ចំរើន និង ខ្មៅ កាវី
បានឧបត្ថម្ភការផ្សាយសៀវភៅនេះជា eBook

ដើម្បីឧទ្ទិសកុសលផលវិញ្ញាណច្នូន ឧបាសក ខ្មៅ ពាញ និង ឧបាសិកា ឈរ យៀន
(ឃុំកំពង់ឃ្លាំង ស្រុកជីព្រុក ខេត្តសៀមរាប)

ស្តេនជា eBook ដោយ **សៀង ស៊ីវ៉ាន់**
ខែមីនា ឆ្នាំ២០១៧

បើលោក លោកស្រី ចង់បានសៀវភៅនេះ ឬអានបន្តទៀត
សូមទិញ ឬជាវពីអ្នកនិពន្ធ
ឬបណ្ណាគាដោយផ្ទាល់ដើម្បីគោរព "ក្បួនសិទ្ធិ" របស់អ្នកនិពន្ធ។
យើងខ្ញុំ ពុំមានការប្រស្រ័យទាក់ទង ដោយប្រភេទណាមួយជាមួយ
អ្នកនិពន្ធ ឬបណ្ណាគាទេ។

សូមអរគុណ
ខ្មៅ យុនសំរឹង

ប្រធានមូលនិធិខ្មែរសម្រាប់ការសិក្សា និង ករុណាខ្មែរ

